

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

Editura online a Universității București pentru
studiul limbii engleze prin literatură

BRITISH COUNCIL GREAT BRITAIN

SHAKESPEARE LIVES IN 2016

Literature is news that stays news.
Ezra Pound

William Shakespeare

Antony and Cleopatra

Antoniu și Cleopatra
Parallel Texts

Translated into Romanian by
Adolphe Stern, 1922

Edited by
C. George Sandulescu
and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

Press Release

Monday 4 April 2016

Shakespeare's Plays in Romanian, 1840-1920

Parallel Texts

Edited by C. George Sandulescu and Lidia Vianu.

In April 2016, *Contemporary Literature Press* will publish as *Parallel Texts* over 30 volumes of plays by William Shakespeare. Every play will appear in more than one Romanian version. The translations sometimes use older spellings, and even

Editura *Contemporary Literature Press* publică, sub formă de texte paralele, peste 30 de volume cuprinzând piese de teatru de William Shakespeare, fiecare dintre ele în mai multe versiuni, toate traduse într-o limbă românească pe care pe vremuri o scriam altfel, uneori chiar cu alte caractere tipografice, și care dă textelor lui

older typographic characters. This confers special Romanian local colour to Shakespeare's plays: it is a reminder of an old poetic quality that Romanian possessed in the early 19th century, and which we have lost since then.

We will publish these translations "in instalments". Our volumes are meant to support the British Council project "Shakespeare lives in 2016!" The series published by us will continue for quite a while.

Last but not least, let us remember that, four hundred years ago, Shakespeare died almost at the same time as Cervantes. The only playwright of our world and the only novelist of our world shared the same historical age.

Shakespeare o culoare specială, dispărută în zilele noastre, când exprimarea este prozaică, lipsită de poezie.

Având în vedere că numărul volumelor este mare, le vom publica „în rate”, ca să folosim o expresie care dovedește limpede cât de lipsită de poezie este vorbirea de astăzi.

Această publicare este legată de aniversarea a celor 400 de ani care au trecut de când l-am avut pe Shakespeare printre noi. *Contemporary Literature Press* sprijină în acest fel celebrarea dramaturgului de către British Council sub deviza „Shakespeare Lives in 2016!” Seria de traduceri vechi ale pieselor lui la editura noastră va continua.

Last but not least, să nu uităm că Shakespeare a murit aproape la aceeași dată cu Cervantes. Singurul dramaturg al lumii și singurul romancier al lumii au trăit și au murit în același timp.

C. George Sandulescu and Lidia Vianu

Editura online a Universității București pentru
studiul limbii engleze prin literatură

William Shakespeare
Antony and Cleopatra
Antoniou și Cleopatra
Parallel Texts

Translated into Romanian by
Adolphe Stern, 1922

Edited by
**C. George Sandulescu
and Lidia Vianu**

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

The online Publishing House of the University of Bucharest

Lidia Vianu
Director
C. George Sandulescu
Executive Advisor

Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

UNIVERSITATEA
DIN BUCUREȘTI

VIRTUTE ET SAPIENTIA

BRITISH
COUNCIL

Ambasáid na hÉireann
Embassy of Ireland
Ambasada Irlandei

INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN

ISBN 978-606-760-057-5

© The University of Bucharest

Editing, Cover Design and overall Layout by
Lidia Vianu

Subediting: Ira Beratlief

Typing: Ira Beratlief

Proofreading: Ira Beratlief, Alice Berescu, Silviu Buzatu

IT Expertise: Cristian Vîjea, Simona Sămulescu

PR Manager: Violeta Baroană

Header Design: Elena Ghercă

Acknowledgements

William Shakespeare: *Antoniou și Cleopatra*. Traducere în limba română de Adolphe Stern, Editura Librăriei SOCEC & Co., Societate anonimă, București, 1922.

Contemporary Literature Press

Bucharest University
The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

**A Manual for the Advanced Study
of *Finnegans Wake*
in One Hundred and Twenty-Three Volumes**

Totalling 35,000 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

<http://editura.mttlc.ro>

You can download our books for free,
including the full text of
Finnegans Wake line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/> ,
<http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Holograph
list of the
40 languages
used by
James Joyce
in writing
*Finnegans
Wake*

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

William Shakespeare

Antony and Cleopatra

Antoniou și Cleopatra

Parallel Texts

Translated into Romanian by

Adolphe Stern, 1922

Edited by

C. George Sandulescu

and Lidia Vianu

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

1

PERSONS REPRESENTED

Persoanele

M.ANTONY		Marcu Antoniu	
OCTAVIUS CAESAR	triumvirs	Octaviu Cezar	triumviri
M. AEMIL. LEPIDUS		M. Emiliu Lepidu	
SEXTUS POMPEIUS		Sextu Pompei	
DOMITIUS		Domitiu Enobarbu	
ENOBARBUS			
VENTIDIUS	friends to	Venditiu	
EROS	Antony	Eros	
SCARUS		Scarus	
DERCETAS		Dercetas	
DEMETRIUS		Demetriu	
PHILO		Philo	
MAECENAS		Mecena	
AGRIPPA		Agrippa	
DOLABELLA	friends to	Dolabella	prieteni ai lui
PROCULEIUS	Caesar	Proculeiu	Cezar
THYREUS		Thyreu	

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

2

GALLUS		Gallu
MENAS	friends to	Menas prieteni ai lui
MENECRATES	Pompey	Menecrate Pompei
VARRIUS		Varriu
TAURUS, Lieutenant-general to Caesar		Tauru, Locotenent General sub Cezar
CANIDIUS, Lieutenant-General to Antony		Canidiu, Locotenent General sub Antoniu
SILIUS, an officer in Ventidius's army		Siliu, ofițer în armata lui Ventidiu
EUPHRONIUS, an ambassador from Antony to Caesar		Eufroniu, trimis al lui Antoniu către Cezar
ALEXAS		Alexas
MARDIAN, a eunuch	attendants on	Mardian, un eunuc slujitori ai Cleopatrei
SELEUCUS	Cleopatra	Seleucu
DIOMEDES		Diomedede
A SOOTHSAYER		Un Ghicitor
A CLOWN		Un Țăran
CLEOPATRA, Queen of Egypt		Cleopatra, Regina Egiptului
OCTAVIA, sister to Caesar and wife to Antony		Octavia, sora lui Cezar și soția lui Antoniu
CHARMIAN	attendants on	Charmian însoțitoare ale Cleopatrei
IRAS	Cleopatra	Iras
Officers, Soldiers, Messengers, and other Attendants		Ofițeri, soldați, soli și suită
SCENE: In several parts of the Roman Empire.		Scena: Mai multe părți ale Imperiului Roman

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

3

ACT FIRST

SCENE I.

Alexandria. A Room in CLEOPATRA'S palace.

Enter DEMETRIUS and PHILO.

PHILO: Nay, but this dotage of our general's
O'erflows the measure. Those his goodly eyes,
That o'er the files and musters of the war
Have glow'd like plated Mars, now bend, now turn,
The office and devotion of their view
Upon a tawny front: his captain's heart,
Which in the scuffles of great fights hath burst
The buckles on his breast, reneges all temper,
And is become the bellows and the fan
To cool a gipsy's lust.

Enter ANTONY and CLEOPATRA, with their trains; Eunuchs fanning her.

Look, where they come:
Take but good note, and you shall see in him

ACTUL I

SCENA I.

Alexandria. O cameră în palatul Cleopatrei.

Intră Demetriu și Philo.

PHILO: În patima lui, generalul nostru
Întrece orice măsură: ochii mândri
Care scăpărau pe șirurile oastei
Ca platoșa lui Marte, ba s-apleacă
Smeriți, ba al privirii rost anină
Pe o smolită frunte. Inima-i
De-ostaș, ce-n valma crâncenelor lupte
Pieptarul îi plesnea, pierdut-a vlaga,
Și a ajuns apărătoare, foale,
Să răcorească poftetele țigăncii.

Fanfară. Intră Antoniu, Cleopatra cu suita și Eunuci care le fac vânt.

Dar iată-i, vin.
Ia-i seama bine, și-ai să vezi în el

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

4

The triple pillar of the world transform'd
Into a strumpet's fool: behold and see.

CLEOPATRA: If it be love indeed, tell me how much.

ANTONY: There's beggary in the love that can be reckon'd.

CLEOPATRA: I'll set a bourn how far to be beloved.

ANTONY: Then must thou needs find out new heaven, new earth.

Enter an Attendant.

ATTENDANT: News, my good lord, from Rome.

ANTONY: Grates me: the sum.

CLEOPATRA: Nay, hear them, Antony:
Fulvia perchance is angry; or, who knows
If the scarce-bearded Caesar have not sent
His powerful mandate to you: 'Do this or this;
Take in that kingdom and enfranchise that;
Perform't, or else we damn thee.'

ANTONY: How, my love!

Al treilea stâlp al lumii preschimbat

În măscăriciul unei târfe. — Uite.

CLEOPATRA: De-i dragoste într-adevăr, zi: cât?

ANTONIU: O cerșetoare este dragostea

Acea ce se poate socoti.

CLEOPATRA: Voi pune eu hotarul până unde

Să fiu iubită.

ANTONIU: Caută să găsești

Atunci un cer nou, și-un nou pământ.

Intră un om din suită.

SOL: Stăpâne, vești din Roma.

ANTONIU: Plictiseală!

Ce vești? Scurt!

CLEOPATRA: Nu, ascultă tot, Antoniu.

E poate supărată Fulvia,

Sau cine știe dacă spânul Cezar

Nu îți trimite strașnica poruncă:

„Fă asta, sau cutare, cucerește

Cutare țară, eliberează pe-aia

Supune-te, ori te vom osândi.”

ANTONIU: O, draga mea!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

5

CLEOPATRA: Perchance! nay, and most like:
You must not stay here longer, your dismissal
Is come from Caesar; therefore hear it, Antony.
Where's Fulvia's process? Caesar's I would say? Both?
Call in the messengers. As I am Egypt's queen,
Thou blushest, Antony, and that blood of thine
Is Caesar's homager: else so thy cheek pays shame
When shrill-tongu'd Fulvia scolds. The messengers!

ANTONY: Let Rome in Tiber melt, and the wide arch
Of the rang'd empire fall! Here is my space.
Kingdoms are clay: our dungy earth alike
Feeds beast as man: the nobleness of life
Is to do thus
[Embracing]
when such a mutual pair
And such a twain can do't, in which I bind,
On pain of punishment, the world to weet

CLEOPATRA: Sau, poate, ba chiar prea se poate, că
N-ai voie să mai stai aicea. Cezar
Te-a scos din slujbă! Deci, ascultă solul.
Ce e porunca Fulviei? – a lui Cezar,
Voiam să zic – a amândurora?
Chemați pe sol. – Cum e adevărat
Că eu sunt a Egiptului Regină,
Te-ai înroșit, Antoniu, și-al tău sânge
E un prinos lui Cezar, sau obrajii
Plătesc un bir rușinii, când te ceartă
Cu limbă ascuțită Fulvia.
Să intre solii!

ANTONIU: Topească-se în Tibru Roma, cadă
Măreața boltă-a marelui Imperiu!
Aici mi-e lumea. Țările sunt praf,
Gunoii gliei noastre deopotrivă
Hrănește pe-oameni ca pe dobitoace.
Noblețea vieții e a face: aceasta
(*O îmbrățișează.*)
Când o pereche, ca noi doi, o face,
Eu poruncesc să recunoască lumea

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

6

We stand up peerless.

CLEOPATRA: Excellent falsehood!

Why did he marry Fulvia, and not love her?

I'll seem the fool I am not; Antony

Will be himself.

ANTONY: But stirr'd by Cleopatra.

Now, for the love of Love and her soft hours,

Let's not confound the time with conference harsh:

There's not a minute of our lives should stretch

Without some pleasure now: What sport to-night?

CLEOPATRA: Hear the ambassadors.

ANTONY: Fie, wrangling queen!

Whom everything becomes, to chide, to laugh,

To weep; whose every passion fully strives

To make itself, in thee, fair and admired!

No messenger but thine; and all alone

To-night we'll wander through the streets and note

The qualities of people. Come, my queen;

Că suntem fără seamăn.

CLEOPATRA (*aparte*): Minunată

Fățarnicie! Dar atunci de ce

Luă pe Fulvia, dacă n-o iubea?

Eu vreau să par neghioaba, ce nu sunt

(*Tare*)

Antoniū pururea va fi el însuși.

ANTONIU: Mânat de Cleopatra. Haide dar,

De dragul dragostei și-a dulcelor

Ei ceasuri, să nu pierdem vremea-n vorbe

Amare. Nicio clipă-a vieții noastre

Să nu se treacă fără de plăcere.

Azi noapte ce petreceri vom avea?

CLEOPATRA: Ascultă solii.

ANTONIU: Rușine, o, Regină certăreață,

Căreia tot îi șade bine: sfadă,

Și râs și plâns, și-n care orice patimi

Râvnesc a fi frumoase și slăvite.

Nicio solie! Doar a ta! Azi noapte

Noi singuri străzile vom colinda,

Și cerceta norodul. Hai, Regină.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

7

Last night you did desire it: speak not to us.

Exeunt ANTONY and CLEOPATRA, with their Train.

DEMETRIUS: Is Caesar with Antonius prized so slight?

PHILO: Sir, sometimes when he is not Antony,

He comes too short of that great property

Which still should go with Antony.

DEMETRIUS: I am full sorry

That he approves the common liar, who

Thus speaks of him at Rome: but I will hope

Of better deeds to-morrow. Rest you happy!

[Exeunt.]

Tu ai dorit-o ieri... Nu ne vorbești!

(Ies Antoniu și Cleopatra cu suita.)

DEMETRIU: Antoniu-atât pe Cezar prețuiește?

PHILO: El câteodată, când nu e Antoniu,

Își pierde cumpătul ce-ar trebui

Să însoțească pururi pe Antoniu.

DEMETRIU: Îmi pare foarte rău că dă dreptate

Acelor josnici mincinoși, care astfel

La Roma îl defăimează. Să sperăm

Că mâine se va îndrepta... Cu bine!

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

8

SCENE II.

Alexandria. Another Room in CLEOPATRA's palace.

Enter CHARMIAN, IRAS, ALEXAS, and a Soothsayer.

CHARMIAN: Lord Alexas, sweet Alexas, most anything Alexas, almost most absolute Alexas, where's the soothsayer that you praised so to the queen? O, that I knew this husband, which you say, must charge his horns with garlands!

ALEXAS: Soothsayer!

SOOTHSAYER: Your will?

CHARMIAN: Is this the man? Is't you, sir, that know things?

SOOTHSAYER: In nature's infinite book of secrecy
A little I can read.

ALEXAS: Show him your hand.

Enter ENOBARBUS.

ENOBARBUS: Bring in the banquet quickly; wine enough
Cleopatra's health to drink.

CHARMIAN: Good, sir, give me good fortune.

SOOTHSAYER: I make not, but foresee.

SCENA II.

O altă cameră.

Intră Charmian, Iras și un Ghicitor.

CHARMIAN: Cucoane Alexas, dulce Alexas, aproape desăvârșit Alexas, unde e Ghicitorul pe care l-ai lăudat așa Reginei? Cât aș vrea să cunosc pe soțul care, cum zici tu, trebuie să-și împletească coarnele cu cununi!

ALEXAS: Ghicitorule!

GHICITORUL: Ce poftiți?

CHARMIAN: Acesta-i omul? D-ta ești, domnule, cel care știi toate cele?

GHICITORUL: În cartea mare-a tainelor Naturii
Eu pot citi puțin.

ALEXAS: Arată-i mâna.

Intră Enobarbu.

ENOBARBU: Degrabă puneți masa; vin de-ajuns,
Spre-a bea în cinstea Cleopatrei.

CHARMIAN: Amice, dăruiește-mi noroc bun.

GHICITORUL: Eu nu-l fac, ci-l prevăd.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

9

CHARMIAN: Pray, then, foresee me one.

SOOTHSAYER: You shall be yet far fairer than you are.

CHARMIAN: He means in flesh.

IRAS: No, you shall paint when you are old.

CHARMIAN: Wrinkles forbid!

ALEXAS: Vex not his prescience; be attentive.

CHARMIAN: Hush!

SOOTHSAYER: You shall be more loving than beloved.

CHARMIAN: I had rather heat my liver with drinking.

ALEXAS: Nay, hear him.

CHARMIAN: Good now, some excellent fortune! Let me be married to three kings in a forenoon, and widow them all: let me have a child at fifty, to whom Herod of Jewry may do homage: find me to marry me with Octavius Caesar, and companion me with my mistress.

SOOTHSAYER: You shall outlive the lady whom you serve.

CHARMIAN: O, excellent! I love long life better than figs.

SOOTHSAYER: You have seen and proved a fairer former fortune

CHARMIAN: Atunci prevezi-mi unul.

GHICITORUL: Vei fi mai înflorită decât ești.

CHARMIAN: Va să zică am să prind carne.

IRAS: Nu, că ai să te vopsești când vei îmbătrâni.

CHARMIAN: Numai zbârcituri nu!

ALEXAS: Nu-i tulbura ursirea. Ia aminte!

CHARMIAN: Tăcere!

GHICITORUL: Vei fi mai iubitoare decât iubită.

CHARMIAN: Mai bine mi-aș încălzi ficatul cu băutură.

ALEXAS: Ci ascultă-l!

CHARMIAN: Ei acum, vreun noroc minunat! Să mă mărit cu trei Regi într-o dimineață, și să mă fac văduva tuturor; să am, la vârsta de cincizeci de ani, un copil căruia să se închine Irod al Evreilor; vezi ca să mă mărit cu Octaviu Cezar, și fă-mă tovarășă cu stăpâna mea.

GHICITORUL: Ai să trăiești mai mult decât Regina pe care o slujești.

CHARMIAN: O, de minune! Îmi place mai mult o viață lungă, decât smochine.

GHICITORUL: Tu până-acuma ai avut o soartă, Mai bună ca aceea ce te-așteaptă.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

10

Than that which is to approach.

CHARMIAN: Then belike my children shall have no names:
prithee, how many boys and wenches must I have?

SOOTHSAYER: If every of your wishes had a womb,
And fertile every wish, a million.

CHARMIAN: Out, fool! I forgive thee for a witch.

ALEXAS: You think none but your sheets are privy to your
wishes.

CHARMIAN: Nay, come, tell Iras hers.

ALEXAS: We'll know all our fortunes.

ENOBARBUS: Mine, and most of our fortunes, to-night, shall
be – drunk to bed.

IRAS: There's a palm presages chastity, if nothing else.

CHARMIAN: E'en as the o'erflowing Nilus presageth famine.

IRAS: Go, you wild bedfellow, you cannot soothsay.

CHARMIAN: Nay, if an oily palm be not a fruitful
prognostication, I cannot scratch mine ear. Prithee, tell her but
worky-day fortune.

SOOTHSAYER: Your fortunes are alike.

CHARMIAN: Atunci pesemne copiii meu au să rămână fără
nume: mă rog câți băieți și câte fete voi avea?

GHICITORUL: De ți-ar fi fiecare dor o matcă
Și fiecare matcă rodnică –
Cam un milion.

CHARMIAN: Fugi, prostule! Te iert fiindcă ești vrăjitor.

ALEXAS: Tu crezi că numai cearșafurile cunosc dorurile.

CHARMIAN: Haide, acum spune soarta lui Iras.

ALEXAS: Vrem să ne știm toți soarta.

ENOBARBU: Soarta mea și a celor mai mulți din noi în astă
seară are să fie – beți toți în pat.

IRAS: Iată o palmă care proorocește castitatea, dacă nu altceva.

CHARMIAN: Întocmai cum Nilul, când vine mare,
prevestește foametea.

IRAS: Fugi, surată sălbatică, nu știi să ghicești.

CHARMIAN: Ei, dacă o mană umedă nu e semn de rodnicie,
nu știu să-mi scarpin urechea. – Te rog, spune-i numai un
noroc de toate zilele.

GHICITORUL: Noroacele vă sunt toate la fel.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

11

IRAS: But how, but how? give me particulars.

SOOTHSAYER: I have said.

IRAS: Am I not an inch of fortune better than she?

CHARMIAN: Well, if you were but an inch of fortune better than I, where would you choose it?

IRAS: Not in my husband's nose.

CHARMIAN: Our worser thoughts heavens mend! – Alexas, come, his fortune! his fortune! O, let him marry a woman that cannot go, sweet Isis, I beseech thee! and let her die too, and give him a worse! and let worse follow worse, till the worst of all follow him laughing to his grave, fiftyfold a cuckold! Good Isis, hear me this prayer, though thou deny me a matter of more weight; good Isis, I beseech thee!

IRAS: Amen. Dear goddess, hear that prayer of the people! for, as it is a heart-breaking to see a handsome man loose-wived, so it is a deadly sorrow to behold a foul knave uncuckolded: therefore, dear Isis, keep decorum, and fortune him accordingly!

CHARMIAN: Amen.

ALEXAS: Lo now, if it lay in their hands to make me a cuckold, they would make themselves whores, but they'd do't!

IRAS: Dar cum, cum așa? Dă-mi amănunte.

GHICITORUL: Am zis.

IRAS: N-am niciun pic de noroc mai mult ca ea?

CHARMIAN: Și dacă ai avea un pic mai bun, unde ai vrea să fie?

IRAS: Nu în nasul bărbatului meu!

CHARMIAN: Cerul să ne îndrepte gândurile! Alexas, acum, haide, norocul tău, norocul tău! O, fă-l să se însoare cu o femeie nesuferită, dragă Isis, așa te rog! Și să moară și ea, și apoi dă-i una mai rea! Și după asta rea, una mai rea, până când cea mai rea să-l ducă râzând la mormânt de cincizeci de ori cu coarne! Bună Isis, ascultă-mi rugăciunea asta, chiar dacă ar trebui să-mi refuzi ceva mai de seamă: bună Isis, mă rog ție!

IRAS: Amin. Scumpă zeiță, ascultă rugăciunea asta a poporului! Pentru că, dacă ți se rupe inima când vezi pe un om frumos cu o femeie flusturatică, e un necaz cumplit să vezi pe un ticălos urât fără coarne: de aceea, dragă Isis, păstrează buna cuviință, și dă-i soarta ce i se cuvine.

CHARMIAN: Amin.

ALEXAS: Vedeți? Dacă ar sta în mâna lor să-mi pună coarne, s-ar face târfe numai pentru asta!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

12

ENOBARBUS: Hush! Here comes Antony.

CHARMIAN: Not he; the queen.

Enter CLEOPATRA.

CLEOPATRA: Saw you my lord?

ENOBARBUS: No, lady.

CLEOPATRA: Was he not here?

CHARMIAN: No, madam.

CLEOPATRA: He was disposed to mirth; but on the sudden
A Roman thought hath struck him. Enobarbus!

ENOBARBUS: Madam.

CLEOPATRA: Seek him, and bring him hither. Where's
Alexas?

ALEXAS: Here, at your service. My lord approaches.

CLEOPATRA: We will not look upon him: go with us.

*Exeunt CLEOPATRA, ENOBARBUS, CHAR., IRAS, ALEX. and
Soothsayer.*

Enter ANTONY, with a MESSENGER and Attendants.

MESSENGER: Fulvia thy wife first came into the field.

ANTONY: Against my brother Lucius.

MESSENGER: Ay:

ENOBARBU: Tăceți! Vine Antoniu.

CHARMIAN: Nu el: Regina.

Intră Cleopatra.

CLEOPATRA: Ați văzut pe Antoniu?

ENOBARBU: Nu, doamnă.

CLEOPATRA: N-a fost aici?

CHARMIAN: Nu, doamnă.

CLEOPATRA: Era pornit pe veselie, însă
Deodată Roma îi veni în gând.

Hei, Enobarbu!

ENOBARBU: Doamnă?

CLEOPATRA: Caută-l,
Și-adu-l aicea. Unde e Alexas?

ALEXAS: Aici. Ce poruncești? Stăpânul vine.

CLEOPATRA: Nu vreau să m-uit la el. Urmați-mă.
(*les.*)

Intră Antoniu cu un Sol și suită.

SOL: Soția-ți, Fulvia, întâi porni la luptă.

ANTONIU: Cum? Împotriva fratelui meu, Luciu?

SOL: Da.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

13

But soon that war had end, and the time's state
Made friends of them, jointing their force 'gainst Caesar;
Whose better issue in the war, from Italy
Upon the first encounter, drave them.

ANTONY: Well, what worst?

MESSENGER: The nature of bad news infects the teller.

ANTONY: When it concerns the fool or coward. — On: —
Things that are past are done with me. — 'Tis thus;
Who tells me true, though in his tale lie death,
I hear him as he flatter'd.

MESSENGER: Labienus, —

This is stiff news — hath with his Parthian force
Extended Asia from Euphrates,
His conquering banner shook from Syria
To Lydia and to Ionia;
Whilst, —

ANTONY: Antony, thou wouldst say, —

MESSENGER: O, my lord!

Dar repede luă sfârșit războiul,
Și rostul vremii îi făcu prieteni,
Unindu-le puterile-mpotriva
Lui Cezar, care, în război mai ager,
Îi alungă din țară după întâia
Bătăie.

ANTONIU: Bine. Altceva mai rău?

SOL: Vești rele molipsesc pe vestitor.

ANTONIU: Da, când e vorba de mișei sau proști.
Cu lucruri ce-au trecut eu n-am ce face.
Urmează. Cine-mi spune adevărul,
Măcar că-n spusa-i s-ar ascunde moartea,
Eu îl ascult ca și cum lingușește.

SOL: Labienu — asta-i știrea cea cumplită —

Cu oastea sa de Parți, a cucerit
Întreaga Asia de la Eufrat;
Victorioasa-i flamură plutește
Din Siria-n Lydia până-n Ionia,
Pe când —

ANTONIU: Antoniu, vrei să zici.

SOL: Stăpâne!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

14

ANTONY: Speak to me home, mince not the general tongue:
Name Cleopatra as she is call'd in Rome;
Rail thou in Fulvia's phrase; and taunt my faults
With such full licence as both truth and malice
Have power to utter. O, then we bring forth weeds
When our quick minds lie still; and our ills told us
Is as our earing. Fare thee well awhile.

MESSENGER: At your noble pleasure.

Exit.

ANTONY: From Sicyon, ho, the news! Speak there!

FIRST ATTENDANT: The man from Sicyon — is there such
an one?

SECOND ATTENDANT: He stays upon your will.

ANTONY: Let him appear.

These strong Egyptian fetters I must break,
Or lose myself in dotage.

[Enter another MESSENGER.]

What are you?

ANTONIU: Vorbește-mi verde și nu îndulci
Obșteasca limbă; spune Cleopatrei
Porecla care i se dă la Roma:
Bațjocorește-mă cu vorba Fulviei,
Și muștră-mi vinile în toată voia,
Cum și-adevăr și ură-o pot rosti.
O! Creștem buruieni când duhu-i leneș,
Și-a ne muștra înseamnă-a le plivi.
Rămas bun deocamdată.

SOL: La poruncă.

(Iese.)

ANTONIU: Hei! Veștile din Sicyon! Ia, chemați!

I SERVITOR: Ho! Cel din Sicyon. E cineva?

II SERVITOR: Așteaptă voia voastră.

ANTONIU: Las' să intre.

Eu trebuie să rup aceste tari
Cătușe egiptene, sau să pier
În nebunia asta.

Un alt Sol intră.

Cine ești?

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

15

SECOND MESSENGER: Fulvia thy wife is dead.

ANTONY: Where died she?

SECOND MESSENGER: In Sicyon:

Her length of sickness, with what else more serious
Importeth thee to know, this bears.

Gives a letter.

ANTONY: Forbear me.

[Exit MESSENGER.]

There's a great spirit gone! Thus did I desire it:
What our contempts doth often hurl from us,
We wish it ours again; the present pleasure,
By revolution lowering, does become
The opposite of itself: she's good, being gone;
The hand could pluck her back that shov'd her on.
I must from this enchanting queen break off:
Ten thousand harms, more than the ills I know,
My idleness doth hatch. How now! Enobarbus!

Re-enter ENOBARBUS.

ENOBARBUS: What's your pleasure, sir?

II SOL: Soția-ți Fulvia a murit.

ANTONIU: Cum? Unde?

II SOL: La Sicyon;

Cât a zăcut, și ce mai e nevoie
Să afli, e scris aici.

(Îi dă o scrisoare)

ANTONIU: Lasă-mă.

(Iese al doilea Sol)

S-a dus un suflet mare! Am dorit-o.
Ce în dispreț adesea azvârlim,
Dorim iar s-o avem; plăcerea de-azi,
Scăzând în cursul vremurilor, ajunge
Contrarul său. Ea-i bună, când s-a dus,
Și mâna ce-a-mbrâncit-o ar dori
S-o tragă înapoi. Va să mă scap
De astă-a mea Regină vrăjitoare,
Căci zeci de mii de rele și mai mari
Ca cele ce le știu, se pot prăsi
Din trândăvia mea. Ei, Enobarbu!

Intră Enobarbu

ENOBARBU: Ce e plăcerea ta, stăpâne!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

16

ANTONY: I must with haste from hence.

ENOBARBUS: Why, then, we kill all our women. We see how mortal an unkindness is to them; if they suffer our departure, death's the word.

ANTONY: I must be gone.

ENOBARBUS: Under a compelling occasion, let women die: it were pity to cast them away for nothing; though, between them and a great cause they should be esteemed nothing. Cleopatra, catching but the least noise of this, dies instantly; I have seen her die twenty times upon far poorer moment: I do think there is mettle in death, which commits some loving act upon her, she hath such a celerity in dying.

ANTONY: She is cunning past man's thought.

ENOBARBUS: Alack, sir, no: her passions are made of nothing but the finest part of pure love: we cannot call her winds and waters, sighs and tears; they are greater storms and tempests than almanacs can report: this cannot be cunning in her; if it be, she makes a shower of rain as well as Jove.

ANTONY: Would I had never seen her!

ENOBARBUS: O sir, you had then left unseen a wonderful piece of work; which not to have been blest withal would have

ANTONIU: Eu trebuie să plec degrabă de-aici.

ENOBARBU: Ei, atunci o să omorâm toate femeile noastre. Vedem cum o vorbă aspră le doboară; dar plecarea noastră le va fi moartea.

ANTONIU: Trebuie să plec.

ENOBARBU: Dacă e zor nevoie, lasă să moară femeile. Ar fi păcat însă să le lepezi pentru nimic, dar dacă e vorba de o treabă de seamă, ele trebuiesc socotite drept nimic. Cleopatra, numai simțind ceva despre asta, moare pe loc. Am văzut-o murind de douăzeci de ori pentru un lucru mult mai mărunț. Cred că moartea are un farmec care săvârșește asupra ei un fapt de dragoste; ea prea dă zor să moară.

ANTONIU: Ea e mai șireată decât ne putem închipui.

ENOBARBU: Vai, nu, domnule. Patimile ei sunt întocmite numai din lamura dragostei curate. Suspinele și lacrimile ei nu le putem numi vânturi și ploi: ele sunt furtuni și vifore, mai mari decât le pot însemna calendarele. Asta nu poate fi șiretenie la ea: dacă e, ea face o ploaie repede ca și Joe.

ANTONIU: Mai bine n-aș fi văzut-o niciodată!

ENOBARBU: O, stăpâne, atunci n-ai fi văzut o operă minunată și lipsa acestei fericiri ți-ar fi stricat tot rostul

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

17

discredited your travel.

ANTONY: Fulvia is dead.

ENOBARBUS: Sir?

ANTONY: Fulvia is dead.

ENOBARBUS: Fulvia!

ANTONY: Dead.

ENOBARBUS: Why, sir, give the gods a thankful sacrifice. When it pleaseth their deities to take the wife of a man from him, it shows to man the tailors of the earth; comforting therein that when old robes are worn out there are members to make new. If there were no more women but Fulvia, then had you indeed a cut, and the case to be lamented: this grief is crown'd with consolation; your old smock brings forth a new petticoat: and, indeed the tears live in an onion that should water this sorrow.

ANTONY: The business she hath broached in the state Cannot endure my absence.

ENOBARBUS: And the business you have broached here cannot be without you; especially that of Cleopatra's, which wholly depends on your abode.

ANTONY: No more light answers. Let our officers

călătoriei.

ANTONIU: Fulvia a murit.

ENOBARBU: Stăpâne?

ANTONIU: Fulvia a murit.

ENOBARBU: Fulvia?

ANTONIU: A murit.

ENOBARBU: Apoi, stăpâne, dă zeilor o jertfă de mulțumire. Când le place zeităților să ia o soție de la bărbatul ei, îi arată omului că sunt croitori pe pământul ăsta, ca să se mângâie cu gândul că atunci când hainele vechi sunt purtate, sunt oameni care pot face altele noi. De n-ar mai fi alte femei decât Fulvia, ai fi avut într-adevăr o pierdere și lucrul ar fi de plâns. Dar jalea asta este încununată cu o mângâiere: pentru o veche cămașă de femeie capeți o fustă nouă, și, zău! Lacrimile care trebuie să stropască acest alean locuiesc într-o ceapă.

ANTONIU: Ea a trezit în Stat o stare care nu îngăduie lipsa mea.

ENOBARBU: Nici starea pe care ai trezit-o aici nu poate fi fără tine, mai ales aceea a Cleopatrei, care atârână toată de șederea ta aici.

ANTONIU: Destul de vorbă – ușoară. Tu vestește

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

18

Have notice what we purpose. I shall break
The cause of our expedience to the queen
And get her leave to part. For not alone
The death of Fulvia, with more urgent touches,
Do strongly speak to us; but the letters too
Of many our contriving friends in Rome
Petition us at home: Sextus Pompeius
Hath given the dare to Caesar, and commands
The empire of the sea; our slippery people,
Whose love is never link'd to the deserver
Till his deserts are past, begin to throw
Pompey the Great, and all his dignities,
Upon his son; who, high in name and power,
Higher than both in blood and life, stands up
For the main soldier: whose quality, going on,
The sides o' the world may danger. Much is breeding
Which, like the courser's hair, hath yet but life,
And not a serpent's poison. Say, our pleasure,
To such whose place is under us, requires
Our quick remove from hence.

Pe ofițerii noștri ce gând am.
Voi lămuri Reginei rostul pripei,
Și căpăta-nvoirea ei să plec.
Nu moartea Fulviei numai, alte pricini,
Mai grabnice, puternic ne îndeamnă:
Dar și scrisori din Roma de la cei
Mai chibzuiți prieteni cer să vin.
Sextu Pompei pe Cezar l-a-nfruntat
Și e stăpân pe-mpărăția mării.
Poporul nostru șovăielnic, care
Nu-și dă iubirea celui merituos
Decât când meritele i-au trecut,
Începe să arunce vrednicia
Mărețului Pompei, pe fiu-său —
Și-acesta, înalt prin nume și putere,
Mai înalt prin vlagă și valoare, se
Arată mare-ostaș, a cărui vază,
Sporind, ar pune lumea în primejdie —
Sunt multe-urziri care, ca părul de cal,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

19

Au viață, nu venin de șarpe încă¹.
Vestește dar pe căpitani noștri
Că cerem grabnică plecare.

ENOBARBU: Înțeleș.

Ies.

ENOBARBUS: I shall do't.
[Exeunt.]

¹ Este o credință populară că părul de cal pus în apă stătătoare se face șarpe după câțeva vreme.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

20

SCENE III.

Alexandria. A Room in Cleopatra's palace.

Enter CLEOPATRA, CHARMIAN, IRAS, and ALEXAS.

CLEOPATRA: Where is he?

CHARMIAN: I did not see him since.

CLEOPATRA: See where he is, who's with him, what he does:

I did not send you: if you find him sad,
Say I am dancing; if in mirth, report
That I am sudden sick: quick, and return.

Exit ALEXAS.

CHARMIAN: Madam, methinks, if you did love him dearly,
You do not hold the method to enforce
The like from him.

CLEOPATRA: What should I do, I do not?

CHARMIAN: In each thing give him way, cross him in
nothing.

CLEOPATRA: Thou teachest like a fool, the way to lose him.

CHARMIAN: Tempt him not so too far; I wish, forbear;

SCENA III.

Același loc. O altă cameră.

Intră Cleopatra, Charmian, Iras și Alexas.

CLEOPATRA: El unde e?

CHARMIAN: Nu l-am văzut de atunci.

CLEOPATRA: Vezi unde e, cu cine e, ce face;
Nu te-am trimis eu. Dacă-l afli trist,
Zi-i că dansez; de-i vesel, spune-i c-am
Căzut bolnavă fără de veste. Pleacă,
Și-ntoarce-te degrabă.

Iese Alexas.

CHARMIAN: Regină, de-l iubești cu duioșie,
Îmi pare cum că nu urmezi în chipul
Mai nimerit spre a-i stârni iubirea.

CLEOPATRA: Ce-ar trebui să fac și nu aș face?

CHARMIAN: Fă-i toate după plac, nu-i sta-mpotrivă.

CLEOPATRA: Mă-nveți, ca o neroadă, cum să-l pierd.

CHARMIAN: Nu-l supăra prea mult. Te sfătuiesc,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

21

In time we hate that which we often fear.

But here comes Antony.

Enter ANTONY.

CLEOPATRA: I am sick and sullen.

ANTONY: I am sorry to give breathing to my purpose, —

CLEOPATRA: Help me away, dear Charmian; I shall fall:

It cannot be thus long, the sides of nature

Will not sustain it.

ANTONY: Now, my dearest queen, —

CLEOPATRA: Pray you, stand farther from me.

ANTONY: What's the matter?

CLEOPATRA: I know by that same eye there's some good news.

What says the married woman? You may go.

Would she had never given you leave to come!

Let her not say 'tis I that keep you here:

I have no power upon you; hers you are.

ANTONY: The gods best know —

CLEOPATRA: O, never was there queen

So mightily betray'd! yet at the first

I saw the treasons planted.

Îngăduie-l. Cu vremea noi urâm

De ce ne temem des. Dar vine-Antoni.

Intră Antoniu.

CLEOPATRA: Sunt tristă și bolnavă.

ANTONIU (aparte): Îmi vine greu să-i spun ce am în gând.

CLEOPATRA: Dă-mi sprijin, dragă Charmian. O să cad.

Nu merge mult așa. Puterea firii

N-o va răbda.

ANTONIU: Iubita mea Regină —

CLEOPATRA: Stai mai departe, rog.

ANTONIU: Ce-i pricina?

CLEOPATRA: Zăresc în ochiul tău că ai știri bune,

Ce-a zis femeia măritată? Poți pleca:

Mai bine nu-ți da voie ea să pleci!

Nu vreau să zică că eu te opresc,

Eu n-am puteri asupra-ți. Ești al ei.

ANTONIU: O știu zeii —

CLEOPATRA: O, niciodată n-a fost o Regină

Trădată așa de-amar! De la-nceput

Eu am văzut sădindu-se trădarea.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

22

ANTONY: Cleopatra, —

CLEOPATRA: Why should I think you can be mine and true,
Though you in swearing shake the throned gods,
Who have been false to Fulvia? Riotous madness,
To be entangled with those mouth-made vows,
Which break themselves in swearing!

ANTONY: Most sweet queen, —

CLEOPATRA: Nay, pray you, seek no colour for your going,
But bid farewell, and go: when you sued staying,
Then was the time for words: no going then;
Eternity was in our lips and eyes,
Bliss in our brows' bent; none our parts so poor
But was a race of heaven: they are so still,
Or thou, the greatest soldier of the world,
Art turn'd the greatest liar.

ANTONY: How now, lady!

CLEOPATRA: I would I had thy inches; thou shouldst know

ANTONIU: Cleopatra!

CLEOPATRA: De ce să cred că ești al meu, și sincer,
— Deși când juri miști zeii de pe tron —
Tu, ce-ai înșelat pe Fulvia? Ce sminteală,
Să te lași amăgit de jurăminte
Din gură, care se calcă când se jură!

ANTONIU: Iubita mea Regină —

CLEOPATRA: Nu, te rog.
Nu căuta culori pentru plecare.
Zi-mi rămas bun și du-te. O, atunci
Când te rugai ca să rămâi, aveai
Timp de vorbit; nici vorbă de plecare!
Pe buze și în ochi stătea vecia,
Pe genele plecate fericirea,
Și nicio parte-a noastră nu era
Săracă ca să n-aibă-un dar ceresc.
Așa e și acum, afară dacă
Tu, cel mai mare-ostaș al lumii, ești
Și cel mai mare mincinos.

ANTONIU: Regină!

CLEOPATRA: De aș avea mărimea ta, atunci

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

23

There were a heart in Egypt.

ANTONY: Hear me, queen:

The strong necessity of time commands

Our services awhile; but my full heart

Remains in use with you. Our Italy

Shines o'er with civil swords: Sextus Pompeius

Makes his approaches to the port of Rome:

Equality of two domestic powers

Breed scrupulous faction: the hated, grown to strength,

Are newly grown to love: the condemn'd Pompey,

Rich in his father's honour, creeps apace

Into the hearts of such as have not thrived

Upon the present state, whose numbers threaten;

And quietness, grown sick of rest, would purge

By any desperate change. My more particular,

And that which most with you should save my going,

Is Fulvia's death.

CLEOPATRA: Though age from folly could not give me

Ai ști că e o inimă-n Egipt.

ANTONIU: Ascultă-mă, regină. O nevoie

Poruncitoare-a vremii-mi cere slujba

Pentr-un scurt timp, dar inima mea toată

Rămâne-aici în folosința ta.

Italia noastră este luminată

De focul spadelor cetățenești;

Pompei s-apropie de portul Romei;

Egalitatea celor două părți

Din țară, naște pofta facțioasă.

Cei mai urâți, ajunși iar la putere,

Sunt azi iubiți. Pompei cel surghiunit,

Bogat prin faima tatălui, pătrunde

Tiptil în inima acelora

Care nu sunt mulțumiți cu starea de-azi,

Și-al căror număr sperie. Liniștea,

De pace-mbolnăvită, caută leacul

În vreun schimb disperat. Dar mai vârtos,

Ce trebuie să scuze-a mea plecare,

E moartea Fulviei.

CLEOPATRA: Dacă nu mă poate

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

24

freedom,
It does from childishness: can Fulvia die?

ANTONY: She's dead, my queen.
Look here, and at thy sovereign leisure, read
The garboils she awaked: at the last, best;
See when and where she died.

CLEOPATRA: O most false love!
Where be the sacred vials thou shouldst fill
With sorrowful water? Now I see, I see,
In Fulvia's death how mine receiv'd shall be.

ANTONY: Quarrel no more, but be prepared to know
The purposes I bear; which are, or cease,
As you shall give the advice. By the fire
That quickens Nilus' slime, I go from hence
Thy soldier, servant, making peace or war
As thou affects.

CLEOPATRA: Cut my lace, Charmian, come;

Feri de nerozie vârsta mea,
Dar de copilărie da: se poate
Să moară Fulvia?
ANTONIU: A murit, Regină.
Vezi asta, și citește, când ai vreme,
Ce zarvă a stârnit ea, și, la urmă,
Vezi ce-i mai bun: cum și-unde a murit.

CLEOPATRA: O falsă dragoste!
Dar unde-s vasele sfințite care
S-ar cuveni ca să le umpli tu
Cu lacrimile tale? Văd acum,
La moartea Fulviei, cum va fi primită
A mea.

ANTONIU: Nu mai certa, ci află-acum
Ce planuri am: care după sfatul tău
Se vor înfăptui sau năruî.
Pe focul care malul Nilului
Învie, jur că plec de-aici ca
Ostaș și rob al tău, să fac război
Sau pace, după cum vei hotărî.

CLEOPATRA: Desfă-mi, te rog, șiretul, Charmian.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

25

But let it be: I am quickly ill, and well,
So Antony loves.

ANTONY: My precious queen, forbear;
And give true evidence to his love, which stands
An honourable trial.

CLEOPATRA: So Fulvia told me.
I prithee, turn aside and weep for her;
Then bid adieu to me, and say the tears
Belong to Egypt: good now, play one scene
Of excellent dissembling; and let it look
Like perfect honour.

ANTONY: You'll heat my blood: no more.

CLEOPATRA: You can do better yet; but this is meetly.

ANTONY: Now, by my sword, —

CLEOPATRA: And target. Still he mends;
But this is not the best. Look, prithee, Charmian,
How this Herculean Roman does become
The carriage of his chafe.

Nu; lasă... Mă simt iute rău și bine;
Așa iubește-Antoniul.

ANTONIU: O, ascultă.

Fii dreaptă martoră iubirii care
Primește-orice cinstită încercare.

CLEOPATRA: Aceasta-o dovedește Fulvia!

Te rog, treci deoparte, ca s-o plângi;
Și-apoi ia-ți ziua bună de la mine,
Și zi că lacrimile-s pentru Egipt.

Hai, joacă-o scenă tu de minunată
Fățarnicie, și fă ca să pară
Desăvârșită cinste.

ANTONIU: O, ajunge:

Tu-mi vei aprinde sângele.

CLEOPATRA: Poți face

Mai bine, dar și asta-i binișor.

ANTONIU: Pe spada mea —

CLEOPATRA: Și scutul. Tot mai bine.

Dar poate și mai bine. Charmian, uite,
Ce bine-i șade acestui Hercule
Roman, mânia!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

26

ANTONY: I'll leave you, lady.

CLEOPATRA: Courteous lord, one word.
Sir, you and I must part, but that's not it;
Sir, you and I have loved, but there's not it;
That you know well: something it is I would, —
O, my oblivion is a very Antony,
And I am all forgotten.

ANTONY: But that your royalty
Holds idleness your subject, I should take you
For idleness itself.

CLEOPATRA: 'Tis sweating labour
To bear such idleness so near the heart
As Cleopatra this. But, sir, forgive me,
Since my becomings kill me, when they do not
Eye well to you. Your honour calls you hence;
Therefore be deaf to my unpitied folly,
And all the gods go with you! Upon your sword
Sit laurel victory! and smooth success
Be strew'd before your feet!

ANTONY: Let us go. Come;

ANTONIU: Doamnă, eu vă las.

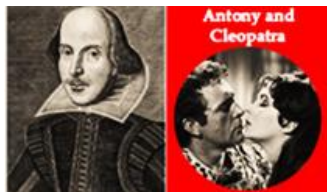
CLEOPATRA: O, dragă Domnule, o vorbă numai.
Va să ne despărțim — nu, nu e asta.
Noi ne-am iubit odată — nu, nici asta,
Aceasta nu o știți, — voiam ceva.
Uitarea mea e un leit Antoniu,
Și sunt de tot uitată.

ANTONIU: Dacă nerozia
N-ar fi supusa Maiestății Tale,
Aș zice că ești nerozia însăși.

CLEOPATRA: E muncă trudnică de a purta
Atare nerozie-așa de-aproape
De inimă, cum face Cleopatra!
Dar, iartă domnul meu,
Tot ce mă prinde bine mă omoară,
De nu-ți mai place. Cinstea ta te cheamă;
Fii surd dar pentru nerozia mea
Nemiluită. Zeii toți cu tine!
Pe spada-ți fie laurii biruinței
Și izbândă-ușoară înflorească-ți calea!

ANTONIU: Să mergem. Vino — Despărțirea noastră

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

27

Our separation so abides, and flies,
That thou, residing here, goes yet with me,
And I, hence fleeting, here remain with thee.
Away!
[Exeunt.]

Așa-i fugară și zăbavnică,
Că tu, șezând aici, tot mergi cu mine,
Și eu, plecând, rămân aici la tine.
Să mergem.
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

28

SCENE IV.

Rome. An Apartment in CAESAR's House.

Enter OCTAVIUS CAESAR, LEPIDUS, and Attendants.

CAESAR: You may see, Lepidus, and henceforth know,
It is not Caesar's natural vice to hate
Our great competitor. From Alexandria
This is the news: he fishes, drinks, and wastes
The lamps of night in revel; is not more manlike
Than Cleopatra, nor the queen of Ptolemy
More womanly than he: hardly gave audience, or
Vouchsafed to think he had partners: you shall find there
A man who is the abstract of all faults
That all men follow.

LEPIDUS: I must not think there are
Evils enow to darken all his goodness:
His faults in him seem as the spots of heaven,

SCENA IV.

Roma. Casa lui Cezar.

Intră Octavia, Cezar citind o scrisoare.

CEZAR: Vezi, Lepidu, dar, și s-o știi de-acum,
Că Cezar n-are-acest cusur firesc
De a urî pe-al nostru înalt potrivnic.
Din Alexandria ne vine știrea asta:
El pescuiește, bea și risipește
În chefuri ale nopții lumânări;
Nu pare mai bărbat ca Cleopatra,
Nici văduva lui Ptolemeu mai mult
Femeie decât el. Abia primi
Pe solii noștri, nici nu pomeni
Pe-ai săi tovarăși. Poți vedea într-însul
Pe-un om ce-i prescurtarea tuturor
Greșelilor care bântuie pe oameni.
LEPIDU: Nu vreau să cred că sunt destule rele
Spre-a-ntuneca întreaga-i vrednicie.
Greșelile-i par ca și pete-n cer:

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

29

More fiery by night's blackness; hereditary,
Rather than purchased; what he cannot change,
Than what he chooses.

CAESAR: You are too indulgent. Let's grant it is not
Amiss to tumble on the bed of Ptolemy;
To give a kingdom for a mirth; to sit
And keep the turn of tippling with a slave;
To reel the streets at noon, and stand the buffet
With knaves that smell of sweat: say this becomes him, —
As his composure must be rare indeed
Whom these things cannot blemish, — yet must Antony
No way excuse his foils when we do bear
So great weight in his lightness. If he fill'd
His vacancy with his voluptuousness,
Full surfeits and the dryness of his bones
Call on him for't: but to confound such time
That drums him from his sport, and speaks as loud
As his own state and ours, — 'tis to be chid
As we rate boys, who, being mature in knowledge,
Pawn their experience to their present pleasure,

Mai luminoase noaptea; mai degrabă
Sunt moștenite ca agonisite,
Ceva ce nu-i în stare el să schimbe
Decât ceva ce e ales de el.

CEZAR: Tu ești prea iertător. Să zicem că
Nu-i vină a se tăvăli în patul
Lui Ptolemeu, a da o țară pentru
Un haz, a sta la chef cu niște robi,
A șovăi prin străzi în miezul zilei
Bătându-se cu nădușiți golani:
Să zicem că aceasta-l prinde bine —
Și va să fie de soi bun acela
Pe care-atare greșeli nu-l pângăresc —
Dar nu e de iertat Anton, când noi
Purtăm tot greul ușurinței sale,
Că-și umple cu desfrâu răgazul său —
O va plăti cu scârbă și-oase-uscate, —
A pierde însă vremea asta care
Cu glas de tobă-l cheamă din ghelir,
Și-așa de răspicat îi amintește
Și starea lui și-a noastră — pentru asta

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

30

And so rebel to judgment.

Enter a Messenger.

LEPIDUS: Here's more news.

MESSENGER: Thy biddings have been done; and every hour,

Most noble Caesar, shalt thou have report
How 'tis abroad. Pompey is strong at sea;
And it appears he is beloved of those
That only have fear'd Caesar to the ports
The discontents repair, and men's reports
Give him much wrong'd.

CAESAR: I should have known no less:
It hath been taught us from the primal state
That he which is was wish'd until he were;
And the ebb'd man, ne'er loved till ne'er worth love,
Comes dear'd by being lack'd. This common body,
Like to a vagabond flag upon the stream,
Goes to and back, lackeying the varying tide,

E de muștrat, cum dojenim băieții care,
Copii la minte, rostul lor jertfesc
Plăcerea zilei, și se ceartă astfel
Cu bunul simț.

Intră un Sol.

LEPIDU: Ah, iată alte știri.

SOL: Porunca ta s-a-ndeplinit, o Cezar:
În fiecare ceas afla-vei cele
Ce se petrec. Pompei este stăpân pe mare
Și pare că-i iubit d-aceia care
Pe Cezar numai l-au temut. La porturi
Fug cei nemulțumiți, și lumea zice
Că-i s-a făcut lui mare nedreptate.

CEZAR: Eu trebuia să fi știut aceasta.
Istoria de la-nceput ne-nvață,
Că cel ajuns dorit e pân-ajunge
Iar cel căzut, ce nu a fost iubit
Decât când de iubit nu mai fu vrednic,
Se face scump când i se simte lipsa.
Mulțimea, ca un nufăr călător

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

31

To rot itself with motion.

MESSENGER: Caesar, I bring thee word
Menecrates and Menas, famous pirates,
Make the sea serve them, which they ear and wound
With keels of every kind: many hot inroads
They make in Italy; the borders maritime
Lack blood to think on't, and flush youth revolt:
No vessel can peep forth but 'tis as soon
Taken as seen; for Pompey's name strikes more
Than could his war resisted.

CAESAR: Antony,
Leave thy lascivious wassails. When thou once
Was beaten from Modena, where thou slew'st
Hirtius and Pansa, consuls, at thy heel
Did famine follow; whom thou fought'st against,
Though daintily brought up, with patience more
Than savages could suffer: thou didst drink
The stale of horses, and the gilded puddle

Pe val, urmează-n sus și-n jos curentul
Și putrezește prin plutirea sa.
SOL: Eu te vestesc că Menecrat și Menas,
Vestiți pirați, se fac stăpâni ai mării
Pe care o brăzdează și-o rănesc
Cu vase de tot soiul; cotropesc
Mereu Italia, și la gândul ăsta
Pălesc locuitorii de pe țărmuri
Și tineretul strașnic se revoltă.
N-apucă-un vas să iasă, și e prins
Cum s-a ivit, și numele Pompei
Mai mult izbește decât în războaie
Armata lui.

CEZAR: Antoniu, părăsește
Desfrâul tău! Când ai fost pus pe fugă
Odată din Mutina, după ce
Bătuși pe Hirtiu și pe Pansa, consuli,
Atunci foametea-ți călca pe urme,
Și-o înfrunțași, deși plâpând crescut,
Mai răbdător decât sălbaticii.
Băuși din udul cailor, și apa

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

32

Which beasts would cough at: thy palate then did deign
The roughest berry on the rudest hedge;
Yea, like the stag, when snow the pasture sheets,
The barks of trees thou browsed'st; on the Alps
It is reported thou didst eat strange flesh,
Which some did die to look on: and all this, —
It wounds thine honour that I speak it now, —
Was borne so like a soldier that thy cheek
So much as lank'd not.

LEPIDUS: 'Tis pity of him.

CAESAR: Let his shames quickly
Drive him to Rome; 'tis time we twain
Did show ourselves i' the field; and to that end
Assemble we immediate council: Pompey
Thrives in our idleness.

LEPIDUS: To-morrow, Caesar,
I shall be furnish'd to inform you rightly
Both what by sea and land I can be able
To front this present time.

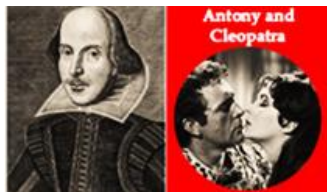
Din bălți de care vitelor li-e silă,
Și cerul gurii nu-ți disprețuia
Un bob crud de pe gardul cel mai prost.
Da, ca un cerb, când neaua-i pe pășune,
Rodeai scoarța copacilor... Pe Alpi
Se zice c-ai mâncat astfel de carne,
Că mulți, văzând-o numai, au murit.
Și toate astea — e rușinea ta
Că trebuie s-o pomenesc acum —
Tu le-ai purtat ca un ostaș, așa
Că fața nu-ți slăbi.

LEPIDU: Păcat de el.

CEZAR: O, fie ca rușinea lui degrabă
La Roma să-l întoarcă! Timp e ca
Noi doi în tabără să ne-arătăm.
De-aceea să se-adune granic sfatul.
Pompei se-nfruptă din zăbava noastră.

LEPIDU: Și mâine, Cezar, fără greș ți-oi spune
Ce pot să fac pe mare și pe-uscăt,
Spre-a ține vremii piept.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

33

CAESAR: Till which encounter

It is my business too. Farewell.

LEPIDUS: Farewell, my lord: what you shall know meantime

Of stirs abroad, I shall beseech you, sir,

To let me be partaker.

CAESAR: Doubt not, sir;

I knew it for my bond.

[Exeunt.]

CEZAR: Și pân-atuncea

Eu voi purta aceeași grijă. Haidem.

LEPIDU: Rămas bun. Tot ce vei afla-n răstimp

Din cele ce se-ntâmplă-afară, rog

Să mi-o împărtășești.

CEZAR: O, negreșit.

Socot aceasta ca o datorie.

(Ies.)

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

34

SCENE V.

Alexandria. A Room in the Palace.

Enter CLEOPATRA, CHARMIAN, IRAS, and MARDIAN.

CLEOPATRA: Charmian!

CHARMIAN: Madam?

CLEOPATRA: Ha, ha! —

Give me to drink mandragora.

CHARMIAN: Why, madam?

CLEOPATRA: That I might sleep out this great gap of time
My Antony is away.

CHARMIAN: You think of him too much.

CLEOPATRA: O, 'tis treason!

CHARMIAN: Madam, I trust, not so.

CLEOPATRA: Thou, eunuch Mardian!

MARDIAN: What's your highness' pleasure?

CLEOPATRA: Not now to hear thee sing; I take no pleasure

SCENA V.

Alexandria. Palatul Cleopatrei.

Intră Cleopatra, Charmian, Iras și Mardian.

CLEOPATRA: Charmian!

CHARMIAN: Doamnă?

CLEOPATRA: Ah, ah!

Dă-mi mătrăgună² de băut.

CHARMIAN: De ce?

CLEOPATRA: Să pot dormi-n tot golul mare-al vremii
Cât va lipsi Antoniu al meu.

CHARMIAN: Prea te

Gândești la el.

CLEOPATRA: O, este o trădare!

CHARMIAN: Regină, eu nădăjduiesc că nu.

CLEOPATRA: Mardian, eunucul!

MARDIAN: Ce poștești, Regină?

CLEOPATRA: Nu să te-aud cântând: nimic nu-mi place

² Mătrăguna era întrebuințată ca soporific.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

35

In aught an eunuch has; 'tis well for thee
That, being unseminar'd, thy freer thoughts
May not fly forth of Egypt. Hast thou affections?

MARDIAN: Yes, gracious madam.

CLEOPATRA: Indeed!

MARDIAN: Not in deed, madam; for I can do nothing
But what indeed is honest to be done:
Yet have I fierce affections, and think
What Venus did with Mars.

CLEOPATRA: O Charmian,
Where think'st thou he is now? Stands he or sits he?
Or does he walk? or is he on his horse?
O happy horse, to bear the weight of Antony!
Do bravely, horse! for wott'st thou whom thou mov'st?
The demi-Atlas of this earth, the arm
And burgonet of men. He's speaking now,
Or murmuring 'Where's my serpent of old Nile?'
For so he calls me: now I feed myself
With most delicious poison: Think on me,
That am with Phoebus' amorous pinches black,

Din ce-are un eunuc: norocul tău-i
Fiind scopit, că gândurile tale
Nu pot zbura afară din Egipt.
Ai patimi oare?

MARDIAN: Da, Măria Ta.

CLEOPATRA: Așa-i în fapt?

MARDIAN: În fapt, nu. Căci eu nu pot făptui
Decât ce-n fapt se cade a se face.

Dar patimi am grozav, și mă gândesc

La ceea ce Venus a făcut cu Marte.

CLEOPATRA: O, Charmian, unde crezi că e acum?

Stă el sau șade? Umblă sau-i călare?

Cal fericit ce porți povara lui

Antoni! O, fii mândru, calule!

Știi tu ce porți tu? Pe al doilea Atlas,

Al lumii coif și brațul omenirii.

Vorbește sau șoptește-acum: „Unde

Mi-e șarpele de la bătrânul Nil?”

— Căci astfel mă numește el, — acum

Eu mă hrănesc de-un minunat venin.

A se gândi la mine, care-s neagră

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

36

And wrinkled deep in time? Broad-fronted Caesar,
When thou wast here above the ground I was
A morsel for a monarch: and great Pompey
Would stand and make his eyes grow in my brow;
There would he anchor his aspect and die
With looking on his life.

Enter ALEXAS.

ALEXAS: Sovereign of Egypt, hail!

CLEOPATRA: How much unlike art thou Mark Antony!
Yet, coming from him, that great medicine hath
With his tinct gilded thee.

How goes it with my brave Mark Antony?

ALEXAS: Last thing he did, dear queen,
He kiss'd, — the last of many doubled kisses, —
This orient pearl. His speech sticks in my heart.

CLEOPATRA: Mine ear must pluck it thence.

ALEXAS: 'Good friend,' quoth he

De-ale lui Phoebus dornice săruturi,
De vremi zbârcită? Cezar, larg la frunte,
Când încă tu erai pe-acest pământ,
Eram bucată vrednică de-un Rege,
Și marele Pompei stătea făcând
Să-i crească ochii pe sprânceana mea;
Își înfigea coala privirea și
Murea căutând la viața lui.

Intră Alexas.

ALEXAS: Salut, Măria Ta.

CLEOPATRA: Puțin cu-Antoniou semenii.
Dar de la el venind, acest mare leac
Te-a aurit cu smălțul său. Ce face
Viteazul meu Antoniu?

ALEXAS: Lucrul cel
Din urmă ce-a făcut: a sărutat —
Ultim sărut din multe altele —
Acest mărgăritar din Răsărit,
Și vorba lui mi-e-n inimă înfiptă.

CLEOPATRA: Urechea mea dintr-însa vrea s-o smulgă.

ALEXAS: „Prieten”, îmi zice dânsul: spune-i:

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

37

'Say, the firm Roman to great Egypt sends
This treasure of an oyster; at whose foot,
To mend the petty present, I will piece
Her opulent throne with kingdoms; all the east,
Say thou, shall call her mistress.' So he nodded.
And soberly did mount an arm-girt steed,
Who neigh'd so high that what I would have spoke
Was beastly dumb'd by him.

CLEOPATRA: What, was he sad or merry?

ALEXAS: Like to the time o' the year between the extremes
Of hot and cold, he was nor sad nor merry.

CLEOPATRA: O well-divided disposition! Note him,
Note him, good Charmian; 'tis the man; but note him:
He was not sad, for he would shine on those
That make their looks by his; he was not merry,
Which seem'd to tell them his remembrance lay
In Egypt with his joy; but between both:
O heavenly mingle! – Be'st thou sad or merry,
The violence of either thee becomes,

„Romanul credincios trimite marii
Regine, acest giuvaier din stridie.
Și spre a îndrepta acest dar mărunț,
I-o pune la picioare mii de țări
În preajma strălucitului ei tron.
Tot Răsăritul o va ști stăpână.”

Făcu din cap așa, și liniștit
Încălecă un falnic armăsar,
Ce nechează așa, că-al meu răspuns
A fost dobitocește asurzit.

CLEOPATRA: Zi cum a fost: mâhnit sau vesel?

ALEXAS: Era ca anotimpul: în hotar
De cald și rece, nici mâhnit nici vesel.

CLEOPATRA: O, fire bine împărțită! Vezi-l,
Vezi, Charmian, asta-i omul. Bagi de seamă?
N-a fost mâhnit, voind să lumineze
Pe cei care își dreg fața după-a lui,
Și n-a fost vesel, parcă să arate
Că gândul lui se află în Egipt
Cu bucuria lui, ba între una și-alta.
Ceresc amestec! De ești trist sau vesel,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

38

So does it no man else. Mett'st thou my posts?

ALEXAS: Ay, madam, twenty several messengers:
Why do you send so thick?

CLEOPATRA: Who's born that day
When I forget to send to Antony
Shall die a beggar. Ink and paper, Charmian,
Welcome, my good Alexas. Did I, Charmian,
Ever love Caesar so?

CHARMIAN: O that brave Caesar!

CLEOPATRA: Be chok'd with such another emphasis!
Say, the brave Antony.

CHARMIAN: The valiant Caesar!

CLEOPATRA: By Isis, I will give thee bloody teeth,
If thou with Caesar paragon again
My man of men.

CHARMIAN: By your most gracious pardon,
I sing but after you.

Și-una și-alta ți se potrivește
Mai mult decât oricărui alt bărbat.
Ai întâlnit pe solii mei?

ALEXAS: Da, Doamnă;
Vreo douăzeci trimiși răzleți. De ce-i
Pornești așa de des? De ce atâția?

CLEOPATRA: Cel ce s-o naște-n ziua când eu voi
Uita de a trimite la Antoniu,
Să moară cerșetor. — Dă-mi, Charmian,
Cerneală și hârtie. — Bun sosit,
Alexas. — Charmian, am iubit vreodată
Așa pe Cezar eu?

CHARMIAN: O, mândre Cezar!

CLEOPATRA: Îneacă-ți un alt cuvânt ca ăsta
Zi: mândre Antoniu!

CHARMIAN: O, viteze Cezar!

CLEOPATRA: Pe Isis! Dinții am să ți-i însânger,
De potrivești cu Cezar înc-o dată
Pe omul meu fruntaș al oamenilor!

CHARMIAN: Stăpână, iartă, cânt doar cum cântai.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

39

CLEOPATRA: My salad days,
When I was green in judgment: cold in blood,
To say as I said then! But come, away;
Get me ink and paper:
He shall have every day a several greeting,
Or I'll unpeople Egypt.

[Exeunt.]

CLEOPATRA: În anii tineri când fui verde încă
La judecată, și cu ger în sânge,
Puteam vorbi așa. — Dar, hai să mergem,
Și dă-mi cerneală și hârtie. — Vreau
Să aibă o solie-n orice zi,
De-ar fi chiar să golesc Egiptul de-oameni.

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

40

ACT II.

SCENE I.

Messina. A Room in POMPEY's House.

Enter POMPEY, MENECRATES, and MENAS.

POMPEY: If the great gods be just, they shall assist
The deeds of justest men.

MENECRATES: Know, worthy Pompey,
That what they do delay they not deny.

POMPEY: Whiles we are suitors to their throne, decays
The thing we sue for.

MENECRATES: We, ignorant of ourselves,
Beg often our own harms, which the wise powers
Deny us for our good; so find we profit
By losing of our prayers.

POMPEY: I shall do well:
The people love me, and the sea is mine;
My powers are crescent, and my auguring hope
Says it will come to the full. Mark Antony

ACTUL II.

SCENA I.

Casa lui Pompei.

Intră Pompei. Menecrate și Menas în arme.

POMPEI: De-s drepti înalții zei, vor ajuta
Pe oamenii cei drepti.

MENECRATE: Să știi, Pompei,
Că trăgănirea lor nu e tăgadă.

POMPEI: Pe când noi ne rugăm de dânșii, pier
Aceia pentru care noi ne rugăm.

MENECRATE: Și noi adesea, în neștire, cerem
Chiar răul nostru, ce-nțelepții zei,
Spre-al nostru bine ni-l tăgăduiesc.
Așa ne folosim pierzând ce cerem.

POMPEI: Voi izbuti. Poporul mă iubește,
Și marea e a mea. Puterea mea
E-n lună nouă, și speranța mea
Îmi spune c-o s-ajungă în cea plină.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

41

In Egypt sits at dinner, and will make
No wars without doors: Caesar gets money where
He loses hearts: Lepidus flatters both,
Of both is flatter'd; but he neither loves,
Nor either cares for him.

MENAS: Caesar and Lepidus

Are in the field: a mighty strength they carry.

POMPEY: Where have you this? 'tis false.

MENAS: From Silvius, sir.

POMPEY: He dreams: I know they are in Rome together,

Looking for Antony. But all the charms of love,

Salt Cleopatra, soften thy waned lip!

Let witchcraft join with beauty, lust with both!

Tie up the libertine in a field of feasts,

Keep his brain fuming; Epicurean cooks

Sharpen with cloyless sauce his appetite;

That sleep and feeding may prorogue his honour

Even till a Lethe'd dulness.

[Enter VARRIUS.]

Antoniou șade în Egipt la masă
Și nu va duce un război afară.
Bani face Cezar unde pierde inimi,
Lepidu-i lingușește pe amândoi,
Sau este lingușit de ei, dar nu
Iubește pe niciunul, și niciunul
De el nu-ntreabă.

MENAS: Cezar și Lepidu

Se află-n tabără cu oaste mare.

POMPEI: De unde-o știi? E fals.

MENECRATE: O știu prin Silviu.

POMPEI: El aiurează. Știu că-s împreună

La Roma, și așteaptă pe Antoniu.

O, Cleopatra, mrejele iubirii

Să îndulcească veșteda ta buză!

Cu farmece unește-ți frumusețea,

Cu pofta p-amândouă! Leagă tu

Pe-acest berbant într-un șirag de chefuri

Și ametește-i capul. Bucătarii

Epicureni să-i tot ațâțe pofta

Cu zemuri iuți, ca somnul și mâncarea

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

42

How now, Varrius!

VARRIUS: This is most certain that I shall deliver:

Mark Antony is every hour in Rome
Expected: since he went from Egypt 'tis
A space for further travel.

POMPEY: I could have given less matter
A better ear. Menas, I did not think
This amorous surfeiter would have donn'd his helm
For such a petty war: his soldiership
Is twice the other twain: but let us rear
The higher our opinion, that our stirring
Can from the lap of Egypt's widow pluck
The ne'er lust-wearied Antony.

MENAS: I cannot hope
Caesar and Antony shall well greet together:
His wife that's dead did trespasses to Caesar;
His brother warr'd upon him; although, I think,

Să-i istovească cinstea până ce
Va amorți în Lethe!
(*Intră Varriu.*)

Ce e, Varriu?

VARRIU: E foarte sigur ceea ce vestesc...

Antoniou este așteptat la Roma,
În orice ceas. De când lăasă Egiptul
Ar fi fost timp și pentru-un drum mai mare.

POMPEI: Mai bucuros aş fi primit o ştire
Mai neînsemnată. Menas, nu credeam
Că lacomul berbant va pune coiful
Pentr-un așa mărunț război: el este
Ostaș de două ori cât ceilalți doi.
Dar este pentru noi o mare fală
Că prin mișcarea noastră putem smulge
Din poala văduvei Egiptului
Pe-Antoniou, veșnic nesățios în poște.

MENAS: Nu pot spera că vom vedea-mpăcați
Pe Cezar cu Antoniu: răposata-i
Soție mult pe Cezar l-a jignit
Și fratele ei i-a făcut război,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

43

Not moved by Antony.

POMPEY: I know not, Menas,
How lesser enmities may give way to greater.
Were't not that we stand up against them all,
'Twere pregnant they should square between themselves;
For they have entertained cause enough
To draw their swords: but how the fear of us
May cement their divisions, and bind up
The petty difference, we yet not know.
Be't as our gods will have't! It only stands
Our lives upon to use our strongest hands.
Come, Menas.
[Exeunt.]

Deși, nu îndemnat, cred, de Antoniu.

POMPEI: Eu nu știu dacă dușmanii mai mici
Nu vor da pasul celor ce-s mai mari.
Ei negreșit s-ar încăiera între ei,
Căci au destul temei a trage spada.
Dar cum, de frica noastră, ei își vor
Lipi ruptura lor, și împăca
Neînțelegerile, nu știu încă.
Cum or vrea zeii! Viața noastră cere
Să folosim întreaga-ne putere.

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

44

SCENE II.

Rome. A Room in the House of LEPIDUS.

Enter ENOBARBUS and LEPIDUS.

LEPIDUS: Good Enobarbus, 'tis a worthy deed,
And shall become you well, to entreat your captain
To soft and gentle speech.

ENOBARBUS: I shall entreat him
To answer like himself: If Caesar move him,
Let Antony look over Caesar's head,
And speak as loud as Mars. By Jupiter,
Were I the wearer of Antonius' beard,
I would not shave't to-day.

LEPIDUS: 'Tis not a time
For private stomaching.

ENOBARBUS: Every time
Serves for the matter that is then born in't.

LEPIDUS: But small to greater matters must give way.

ENOBARBUS: Not if the small come first.

SCENA II.

Roma. Casa lui Lepidu.

Intră Enobarbu și Lepidu.

LEPIDU: Ar fi o faptă mare, Enobarbu,
Și vrednică de tine, să îndupleci
Pe căpitanul tău la vorbă blândă.

ENOBARBU: Îl voi ruga ca să răspundă cum
I se cuvine: de-l asmute Cezar,
Antoniou să se uite peste capul
Lui Cezar, și să strige ca și Marte
Pe loc. De-aș purta eu barba lui
Antoniou, eu nu mi-aș rade-o astăzi.

LEPIDU: Nu-i vreme acum de ură personală.

ENOBARBU: Ba, orice vreme-i bună pentru lucrul
Născut într-însa.

LEPIDU: Însă lucrul mic
Va să dea pasul celui mai mare.

ENOBARBU: Nu dacă cel mic e întâi născut.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

45

LEPIDUS: Your speech is passion:

But, pray you, stir no embers up. Here comes
The noble Antony.

Enter ANTONY and VENTIDIUS.

ENOBARBUS: And yonder, Caesar.

Enter CAESAR, MAECENAS, and AGRIPPA.

ANTONY: If we compose well here, to Parthia:
Hark, Ventidius.

CAESAR: I do not know,
Maecenas; ask Agrippa.

LEPIDUS: Noble friends,
That which combin'd us was most great, and let not
A leaner action rend us. What's amiss,
May it be gently heard: when we debate
Our trivial difference loud, we do commit
Murder in healing wounds: then, noble partners,
The rather for I earnestly beseech,
Touch you the sourest points with sweetest terms,
Nor curstness grow to the matter.

ANTONY: 'Tis spoken well.

LEPIDU: Vorbești cu patimă. Dar eu te rog:

Nu răscoli jăraticul. — Dar, iată-l
Pe marele Antoniu.

Intră Antoniu și Ventidiu.

ENOBARBU: Și pe Cezar.

Intră Cezar, Mecena și Agrippa.

ANTONIU: De ne vom înțelege-aici, pornim
În Partia. Ascultă-mă, Ventidiu —

CEZAR: Nu știu, Mecena, întreabă pe Agrippa.

LEPIDU: Înalți prieteni, ceea ce ne-a unit
A fost măreț; n-aș vrea să ne despartă
Un lucru de nimic. Ce plângeri sunt,
Să le-ascultăm cu bunătate. Când
Dezbatem cu glas tare pricini mici,
Ucidem vrând să lecuim. De-aceea,
Nobili tovarăși, rog cu stăruință
S-atingeți cele mai amare pricini
Cu vorba cea mai dulce, pentru ca
Să nu sporească răul.

ANTONIU: Bine-ai zis;

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

46

Were we before our armies, and to fight,
I should do thus.

CAESAR: Welcome to Rome.

ANTONY: Thank you.

CAESAR: Sit.

ANTONY: Sit, sir.

CAESAR: Nay, then.

ANTONY: I learn you take things ill which are not so,
Or being, concern you not.

CAESAR: I must be laugh'd at
If, or for nothing or a little, I
Should say myself offended, and with you
Chiefly i' the world; more laugh'd at, that I should
Once name you derogately, when to sound your name
It not concern'd me.

ANTONY: My being in Egypt, Caesar,
What was't to you?

CAESAR: No more than my residing here at Rome
Might be to you in Egypt: yet, if you there
Did practise on my state, your being in Egypt

De-am fi în fruntea oștilor, și gata
De luptă, aș urma în chipul ăsta.

CEZAR: Bine-ai venit la Roma.

ANTONIU: Mulțumesc.

CEZAR: Șezi jos.

ANTONIU: Șezi tu.

CEZAR: Ei bine, fie.

ANTONIU: Aflu

Că iei în rău ceea ce nu e așa,
Ori, dacă e așa, nu te privește.

CEZAR: De râs m-aș face, de m-aș supăra
Pentru nimic sau pentru lucru mic,
Și mai vârtos pe tine! Mai de râs.
De te-aș numi vreodată în defaimă,
Când n-ar fi niciun rost să te numesc.

ANTONIU: Șederea mea-n Egipt ce te-a privit?

CEZAR: Atâta cât șederea mea la Roma
Te-a privit acolo. Însă, dacă
De-acolo unelteai împotriva mea,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

47

Might be my question.

ANTONY: How intend you practised?

CAESAR: You may be pleased to catch at mine intent
By what did here befall me. Your wife and brother
Made wars upon me; and their contestation
Was theme for you: you were the word of war.

ANTONY: You do mistake your business; my brother never
Did urge me in his act: I did inquire it;
And have my learning from some true reports
That drew their swords with you. Did he not rather
Discredit my authority with yours,
And make the wars alike against my stomach,
Having alike your cause? Of this my letters
Before did satisfy you. If you'll patch a quarrel
As matter whole you have not to make it with,
It must not be with this.

CAESAR: You praise yourself
By laying defects of judgment to me; but

Șederea-ți în Egipt putea să mă
Jignească.

ANTONIU: Ce-nțelegi prin „uneltiri”?

CEZAR: Poți lesne înțelege gândul meu
Din ceea ce s-a întâmplat aici.
Soția ta și fratele tău mi-au
Făcut război, și în aceste lupte
Erai temeiul și lozinca tu.

ANTONIU: Te-nșeli. Căci niciodată frate-meu
N-a pomenit de mine. Am cercetat
Și am dovada de la martori drepti,
Care au luptat alături de tine.
Ba, mi-a jignit și vaza mea cu-a ta,
Și a purtat războiul contra mea,
A căruia cauză era și-a ta.
Ți-am dovedit aceasta cu scrisori.
De vrei să-njghebi o ceartă prin cârpeli,
În lipsă de ceva întreg, nu trebuie
S-o faci cu asta.

CEZAR: Tu te lauzi singur
Numind greșită judecata mea,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

48

You patch'd up your excuses.

ANTONY: Not so, not so;

I know you could not lack, I am certain on't,

Very necessity of this thought, that I,

Your partner in the cause 'gainst which he fought,

Could not with graceful eyes attend those wars

Which 'fronted mine own peace. As for my wife,

I would you had her spirit in such another:

The third o' the world is yours; which with a snaffle

You may pace easy, but not such a wife.

ENOBARBUS: Would we had all such wives, that the men
Might go to wars with the women!

ANTONY: So much uncurbable, her garboils, Caesar,

Made out of her impatience, which not wanted

Shrewdness of policy too, I grieving grant

Did you too much disquiet: for that you must

But say, I could not help it.

CAESAR: I wrote to you:

Pe când tu însuți scuze ți-ai cârpit.

ANTONIU: Nu, nu așa. Știu, ba-s încredințat,

Că n-a putut să-ți scape gândul ăsta,

Că eu, părtașul tău în cauză

În contra căreia lupta el, nu

Puteam privi cu ochii mulțumiți

Războaiele dușmane păcii mele.

Cât despre Fulvia, aș vrea să ai

Una ca dânsa cu aceeași fire!

A treia parte-a lumii e a ta

Și ai putea s-o mâni cu o dârloagă

Mai lesne ca o astfel de soție.

ENOBARBU: O, de am avea toți asemenea neveste, ca
bărbații să poată porni la război cu femeile!

ANTONIU: Fiind neîmplânzită, zarvele

Ursite de-a ei patimă – căreia

Nu îi lipsea priceperea șireată –

Ți-a prilejit, cum cu păreri de rău

O recunosc și eu, mari neajunsuri.

Dar știi prea bine că nu-i vina mea.

CEZAR: Ți-am scris când în Egipt te alintai;

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

49

When rioting in Alexandria you
Did pocket up my letters, and with taunts
Did gibe my missive out of audience.
ANTONY: Sir,
He fell upon me ere admitted: then
Three kings I had newly feasted, and did want
Of what I was i' the morning: but next day
I told him of myself; which was as much
As to have ask'd him pardon. Let this fellow
Be nothing of our strife; if we contend,
Out of our question wipe him.

CAESAR: You have broken
The article of your oath; which you shall never
Have tongue to charge me with.

LEPIDUS: Soft, Caesar!

ANTONY: No; Lepidus, let him speak.
The honour is sacred which he talks on now,
Supposing that I lack'd it. But on, Caesar;

Mi-ai pus scrisorile în buzunar,
Și mi-ai gonit hulind din curte pe
Trimisul meu.
ANTONIU: El năvăli asupra-mi
Înainte de a fi primit, când tocmai
Aveam trei Regi la masă, și nu mai
Eram așa cum sunt de dimineață.
A doua zi i-am spus-o de la mine,
Ceea ce-nsemna că am cerut iertare.
Ast om nu fie dar prilej de ceartă,
Și dacă e să ne sfădim, pe el
Din cauză să-l scoatem.

CEZAR: Ai călcat
Temeiul jurământului tău, lucru
De care limba ta nicicând nu va
Putea să mă învinuie.

LEPIDU: O, Cezar,
Domol!

ANTONIU: Nu, Lepidu, las' să vorbească.
E sfântă cinstea despre care-acum
Vorbește, în credință c-am călcat-o,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

50

The article of my oath.

CAESAR: To lend me arms and aid when I required them;
The which you both denied.

ANTONY: Neglected, rather;
And then when poison'd hours had bound me up
From mine own knowledge. As nearly as I may,
I'll play the penitent to you: but mine honesty
Shall not make poor my greatness, nor my power
Work without it. Truth is, that Fulvia,
To have me out of Egypt, made wars here;
For which myself, the ignorant motive, do
So far ask pardon as befits mine honour
To stoop in such a case.

LEPIDUS: 'Tis noble spoken.

MAECENAS: If it might please you to enforce no further
The griefs between ye: to forget them quite
Were to remember that the present need

Urmează, Cezar. Am jurat —

CEZAR: Ca arme
Și-ajutor să-mi dai, când o voi cere:
Mi-ai refuzat și una și-alta.

ANTONIU: Ba,
Zi mai degrabă c-am întârziat,
Când ceasuri otrăvite îmi răpise
Cunoașterea de mine însumi. Însă
Cât voi putea, ți-oi arăta căința,
Dar vrednicia mea să nu-mi știrbească
Măria mea, și nici puterea mea
Să nu lucreze fără dânsa. Da,
E drept că Fulvia ți-a făcut război
Ca să mă-ademenească din Egipt,
Și eu, prilejul lui fără s-o știu,
Îți cer acum iertare într-atâta
Cât se împacă cu onoarea mea.

MECENA: O, vorbă nobilă! De v-ar plăcea
Să nu mai stăruieți în aceste plângeri!
Spre-a le uita de tot, să v-amintiți

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

51

Speaks to atone you.

LEPIDUS: Worthily spoken, Maecenas.

ENOBARBUS: Or, if you borrow one another's love for the instant, you may, when you hear no more words of Pompey, return it again: you shall have time to wrangle in when you have nothing else to do.

ANTONY: Thou art a soldier only: speak no more.

ENOBARBUS: That truth should be silent I had almost forgot.

ANTONY: You wrong this presence; therefore speak no more.

ENOBARBUS: Go to, then; your considerate stone.

CAESAR: I do not much dislike the matter, but
The manner of his speech; for't cannot be
We shall remain in friendship, our conditions
So differing in their acts. Yet, if I knew
What hoop should hold us stanch, from edge to edge
O' the world, I would pursue it.

AGRIPPA: Give me leave, Caesar, —

Că și nevoia de-azi vă sfătuiește
O împăcare.

LEPIDU: Vrednic spus, Mecena.

ENOBARBU: Ori dacă vă împrumutați unul altuia prietenia pentru un moment, puteți să v-o înapoiați când nu va mai fi vorba de Pompei. Veți avea vreme să vă certați când nu veți mai avea altă treabă.

ANTONIU: Ești numai un soldat: nu mai vorbi.

ENOBARBU: Era cât p-aci să uit că adevărul trebuie să tacă.

ANTONIU: Ne tulburi sfatul, deci nu mai vorbi.

ENOBARBU: Urmați dar înainte, eu sunt o stană gânditoare.

CEZAR: Nu îmi displace rostul vorbei sale,
Ci forma ei, căci nu e cu puțință
Ca să rămânem în prietenie,
Când ne deosebim așa în fapte.
De-aș ști un cerc ce ne-ar putea lega
Mai strâns, l-aș căuta de la un-hotar
Al lumii la celalt.

AGRIPPA: Dă-mi voie, Cezar —

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

52

CAESAR: Speak, Agrippa.

AGRIPPA: Thou hast a sister by the mother's side,
Admir'd Octavia: great Mark Antony
Is now a widower.

CAESAR: Say not so, Agrippa:
If Cleopatra heard you, your reproof
Were well deserv'd of rashness.

ANTONY: I am not married, Caesar: let me hear
Agrippa further speak.

AGRIPPA: To hold you in perpetual amity,
To make you brothers, and to knit your hearts
With an unslipping knot, take Antony
Octavia to his wife; whose beauty claims
No worse a husband than the best of men;
Whose virtue and whose general graces speak
That which none else can utter. By this marriage
All little jealousies, which now seem great,
And all great fears, which now import their dangers,
Would then be nothing: truths would be tales,
Where now half tales be truths: her love to both

CEZAR: Vorbește, Agrippa.

AGRIPPA: Tu ai o soră dinspre partea mamei,
Frumoasa Octavia, și mărețul Marcu
Antoniou-acum e văduv.

CEZAR: Nu vorbi
Așa, Agrippa. Dacă Cleopatra
Te-ar auzi, muștrarea-i pentru-a ta
Nesocotintă ar fi meritată.

ANTONIU: Nu-s însurat eu, Cezar. Lasă-mă
S-aud ce vrea Agrippa să mai spună.

AGRIPPA: Spre-a vă păstra în veșnică unire,
Spre-a vă-nfrăți și-a strânge inimile
C-un nod nepieritor, să ia Antoniu
Pe-Octavia de soție, ea, a cărei
Mândrețe cere de bărbat pe cel
Mai bun din oameni, ea, ale cărei
Virtuți și daruri mari vorbesc așa
Cum nimeni altul n-ar putea rosti.
Prin măritișul ăsta pizma mică,
Ce pare acum mare, ca și toate
Mari temeri care azi sunt primejdioase,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

53

Would each to other, and all loves to both,
Draw after her. Pardon what I have spoke;
For 'tis a studied, not a present thought,
By duty ruminated.

ANTONY: Will Caesar speak?

CAESAR: Not till he hears how Antony is touch'd
With what is spoke already.

ANTONY: What power is in Agrippa,
If I would say 'Agrippa, be it so,'
To make this good?

CAESAR: The power of Caesar, and
His power unto Octavia.

ANTONY: May I never
To this good purpose, that so fairly shows,
Dream of impediment! Let me have thy hand:
Further this act of grace; and from this hour

Atunci ar fi nimicuri; adevăruri
În basme s-ar schimba, când jumătăți
De basme sunt acum adevăruri.
Iubirea ei pentr-amândoi va trage
Pe urma sa, pe-a unuia pentru-altul,
Și-a tuturor pentru amândoi.
Iertați-mi vorba, căci e chibzuită
Și nu pripită, rod al datoriei.

ANTONIU: Vrea Cezar să vorbească?

CEZAR: Nu, nu, până
Va auzi cum place lui Antoniu
Ce s-a vorbit.

ANTONIU: Ce-i în puterea lui
Agrippa, dacă-aș zice „fie așa,
Agrippa,” ca să-nfăptuiască asta?

CEZAR: Puterea toată a lui Cezar și
Puterea lui asupra Octaviei.

ANTONIU: Nu aş putea visa ca să împiedic
Așa bun scop, așa frumos rost!
Dă-mi mâna; înlesnește-acest vrednic fapt,
Și din acest ceas o dragoste frățească

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

54

The heart of brothers govern in our loves
And sway our great designs!

CAESAR: There is my hand.

A sister I bequeath you, whom no brother
Did ever love so dearly: let her live
To join our kingdoms and our hearts; and never
Fly off our loves again!

LEPIDUS: Happily, amen!

ANTONY: I did not think to draw my sword 'gainst
Pompey;

For he hath laid strange courtesies and great
Of late upon me. I must thank him only,
Lest my remembrance suffer ill report;
At heel of that, defy him.

LEPIDUS: Time calls upon's:
Of us must Pompey presently be sought,
Or else he seeks out us.

ANTONY: Where lies he?

CAESAR: About the Mount Misenum.

ANTONY: What is his strength

Domnească-n inimile noastre,
Și planurile noastre cârmuiască.

CEZAR: Ia mâna mea. Îți dau în dar o soră
Pe care niciodată-un frate n-ar
Putea să o iubească mai duios.
Ea să trăiască dar spre a uni
Regatele și sufletele noastre,
Și-a noastră dragoste în veci nu piară!

LEPIDU: Noroc și-amin!

ANTONIU: N-aveam de gând ca să
Trag spada împotriva lui Pompei,
Căci de curând el mi-a făcut mari slujbe
Prietenoase: va să-i mulțumesc,
Spre-a nu defăima memoria mea,
Și-apoi l-oi înfrunta.

LEPIDU: Ne dă ghes vremea.

Să căutăm îndată pe Pompei,
Altminteri el ne-o căuta.

ANTONIU: Dar unde-i?

CEZAR: Pe lângă muntele Misenum.

ANTONIU: Și ce putere are pe uscat?

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

55

By land?

CAESAR: Great and increasing; but by sea
He is an absolute master.

ANTONY: So is the fame.

Would we had spoke together! Haste we for it:
Yet, ere we put ourselves in arms, despatch we
The business we have talk'd of.

CAESAR: With most gladness;
And do invite you to my sister's view,
Whither straight I'll lead you.

ANTONY: Let us, Lepidus,
Not lack your company.

LEPIDUS: Noble Antony,
Not sickness should detain me.

Flourish. Exeunt CAESAR, ANTONY, and LEPIDUS.

MAECENAS: Welcome from Egypt, sir.

ENOBARBUS: Half the heart of Caesar, worthy Maecenas!
My honourable friend, Agrippa!

AGRIPPA: Good Enobarbus!

MAECENAS: We have cause to be glad that matters are so

CEZAR: E mare, și sporește: dar pe apă
El e deplin stăpân.

ANTONIU: Așa e zvonul.

O, de-am da piept cu el! Să ne grăbim,
Dar înainte de-a porni, să mântui treaba
De care am vorbit.

CEZAR: Cu mare drag.
Și te poftesc să vii s-o vezi; eu însumi
Te-oi duce acum la dânsa.

ANTONIU: Lepidu,
Să fii și tu de față.

LEPIDU: Mare-Antoniu,
Nici boala n-ar putea să mă oprească.
Fanfară. Ies Cezar, Antoniu și Lepidu.

MECENA: Fii binevenit din Egipt, domnule.

ENOBARBU: O, jumate-a inimii lui Cezar,
Prea vrednice Mecena! Și cinstite
Prietene Agrippa!

AGRIPPA: Bunul meu Enobarbu!

MECENA: Avem dreptul să ne bucurăm că lucrurile s-au

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

56

well digested. You stayed well by't in Egypt.

ENOBARBUS: Ay, sir; we did sleep day out of countenance, and made the night light with drinking.

MAECENAS: Eight wild-boars roasted whole at a breakfast, and but twelve persons there; is this true?

ENOBARBUS: This was but as a fly by an eagle: we had much more monstrous matter of feast, which worthily deserved noting.

MAECENAS: She's a most triumphant lady, if report be square to her.

ENOBARBUS: When she first met Mark Antony she pursed up his heart, upon the river of Cydnus.

AGRIPPA: There she appeared indeed; or my reporter devised well for her.

ENOBARBUS: I will tell you.

The barge she sat in, like a burnish'd throne,

Burn'd on the water: the poop was beaten gold;

Purple the sails, and so perfumed that

The winds were love-sick with them; the oars were silver,

Which to the tune of flutes kept stroke, and made

The water which they beat to follow faster,

îndrumat așa de bine. Ați dus-o bine în Egipt?

ENOBARBU: Da, domnule; dormeam toată ziua și luminam noptile cu băutura.

MECENA: Opt mistreți fripți la o masă, și numai doisprezece inși de față: adevărat?

ENOBARBU: Asta a fost numai o muscă pe lângă un vultur; am avut lucruri mai strașnice la masă, care ar fi vrednice de pomenit.

MECENA: Ea e femeia cea mai minunată, dacă faima zice adevărul.

ENOBARBU: Când a întâlnit întâi pe Marcu Antoniu, ea-i puse inima în buzunar; era pe râul Cydnus.

AGRIPPA: Acolo ea și-a arătat într-adevăr toată vraja ei, dacă vestitorul meu nu mi-a spus basme.

ENOBARBU: Vă voi spune eu.

Era-ntr-o barcă care, tron de foc,

Ardea pe apă; pupa, d-aur bătut,

Și pânzele de purpură, așa

Înmiresmate încât vânturile

Tânjeau de dorul lor, iar vâslele

Erau de-argint, bătând măsura după

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

57

As amorous of their strokes. For her own person,
It beggar'd all description: she did lie
In her pavilion, — cloth of gold, of tissue —
O'er-picturing that Venus where we see
The fancy out-work nature: on each side her
Stood pretty dimpled boys, like smiling Cupids,
With divers-colour'd fans, whose wind did seem
To glow the delicate cheeks which they did cool,
And what they undid did.

AGRIPPA: O, rare for Antony!

ENOBARBUS: Her gentlewomen, like the Nereids,
So many mermaids, tended her i' the eyes,
And made their bends adornings: at the helm
A seeming mermaid steers: the silken tackle
Swell with the touches of those flower-soft hands
That yarely frame the office. From the barge

Al flautelor sunet, încât apa
Urma mai iute, îndrăgită parcă
De lovitura lor. Cât despre chipu-i,
Orice descriere ar fi săracă:
Culcată-n cortul ei țesut cu aur
Ea întrecea pictura Venerei
La care arta covârșește Firea.
De amândouă părțile stăteau
Băieți drăguți, care, cu gropițe-n fețe
Zâmbeau ca niște Cupidoni, având
Apărătoare-n feluri de culori,
Al căror vânt părea că ar aprinde
Plăpânzii-obraji pe care îi răcoreau,
Făcând așa ce ele desfăceau.

AGRIPPA: Priveliște măreață pentru-Antoniul!

ENOBARBU: Femei din curtea ei, ca Nereide
Sau zâne, sub privirea ei vâsleau,
Mărețe-n mlădioasa lor mișcare.
La cârmă sta parcă o altă zână.
Odgoane de mătase tresăreau
În fragedele lor mâini de flori,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

58

A strange invisible perfume hits the sense
Of the adjacent wharfs. The city cast
Her people out upon her; and Antony,
Enthron'd i' the market-place, did sit alone,
Whistling to the air; which, but for vacancy,
Had gone to gaze on Cleopatra too,
And made a gap in nature.

AGRIPPA: Rare Egyptian!

ENOBARBUS: Upon her landing, Antony sent to her,
Invited her to supper: she replied,
It should be better he became her guest;
Which she entreated: our courteous Antony,
Whom ne'er the word of 'No' woman heard speak,
Being barber'd ten times o'er, goes to the feast,
And, for his ordinary pays his heart
For what his eyes eat only.

AGRIPPA: Royal wench!

She made great Caesar lay his sword to bed:
He plough'd her, and she cropp'd.

ENOBARBUS: I saw her once

Zorind la lucru. De pe vas un straniu
Și tainic miros străbătea pe țarm,
Și-Antoniu, singur pe un tron șezând
În piață, fluieră în aer, care,
De ar fi golul cu puțință, s-ar
Fi dus și el să vadă pe Cleopatra,
Făcând așa o gaură-n natură.

AGRIPPA: O, Egipteană neasemuită!

ENOBARBU: Când debarcă, Anton la ea trimise
Și o pofti la cină, ea răspunse
C-ar fi mai bine el să-i fie oaspete;
Ea stăruie: Anton, curtenitor,
Pe care niciodată o femeie
N-a auzit rostind cuvântul *nu*,
De zece-ori ras, se-așează la ospăț
Și își dă inima în plată pentru
O masă ce-a mâncat cu ochii numai.

AGRIPPA: Femeie-mpărătească! Ea făcu
Pe Cezar ca să-și culce sabia-n pat;
El o ară și ea culese.

ENOBARBU: O

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

59

Hop forty paces through the public street;
And having lost her breath, she spoke, and panted,
That she did make defect perfection,
And, breathless, power breathe forth.

MAECENAS: Now Antony must leave her utterly.

ENOBARBUS: Never; he will not:
Age cannot wither her, nor custom stale
Her infinite variety: other women cloy
The appetites they feed: but she makes hungry
Where most she satisfies: for vilest things
Become themselves in her, that the holy priests
Bless her when she is riggish.

MAECENAS: If beauty, wisdom, modesty, can settle
The heart of Antony, Octavia is
A blessed lottery to him.

AGRIPPA: Let us go.
Good Enobarbus, make yourself my guest

Văzui odată zece pași săltând
În stradă, și, pierzându-și răsufierea,
Vorbea și gâfâia așa, încât
Făcu dintr-un defect o perfecțiune,
Și, fără suflu, răsuflea putere.

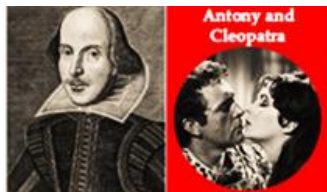
MECENA: Acum Antoniu o va părăsi
Cu totul.

ENOBARBU: Niciodată n-o va face.
Nici vârsta nu o poate ofili,
Și nici învățul nu-i știrbește vraja
Cea veșnic schimbătoare. Alte femei
Dau sațiu poftelor ce le hrănesc,
Dar dânsa flămânzește pe cei care
Mai mult îi mulțumește; ce e josnic
În ea se face drag, încât și preoții
O binecuvântează când iubește.

MECENA: De poate frumusețea, cumiția,
Și modestia birui pe-Antoniu,
Octavia e noroc bun pentru el.

AGRIPPA: Să mergem. Bune Enobarbu, rog,
Fii oaspetele meu cât vei șede

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

60

Whilst you abide here.

ENOBARBUS: Humbly, sir, I thank you.

[Exeunt.]

Aici.

ENOBARBU: Umilit îți mulțumesc.

(Ies.)

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

61

SCENE III.

Rome. A Room in CAESAR's House.

Enter CAESAR, ANTONY, OCTAVIA between them, and Attendants.

ANTONY: The world and my great office will sometimes
Divide me from your bosom.

OCTAVIA: All which time
Before the gods my knee shall bow my prayers
To them for you.

ANTONY: Good night, sir. My Octavia,
Read not my blemishes in the world's report:
I have not kept my square; but that to come
Shall all be done by the rule. Good night, dear lady.

OCTAVIA: Good night, sir.

CAESAR: Good night.

Exeunt CAESAR and OCTAVIA. Enter SOOTHSAYER.

ANTONY: Now, sirrah; you do wish yourself in Egypt?

SCENA III.

Roma. Casa lui Cezar.

Intră: Antoniu, Cezar, Octavia între ei, și suita.

ANTONIU: Adesea lumea și înalta-mi slujbă
Din sânu-ți mă vor despărți.

OCTAVIA: În vremea
Aceasta zeilor eu voi pleca
Genunchiul meu, rugându-i pentru tine.

ANTONIU: Amice, noapte bună. Octavia mea,
Să nu citești cusururile mele
În gura lumii. N-am mers drumul drept
Întotdeauna, dar de acum va fi
Un șart în toate... Noapte bună, dragă.
Și, frate, noapte bună.

CEZAR: Noapte bună.

Ies Cezar și Octavia. Intră Ghicitorul.

ANTONIU: Ei, mă, ai vrea să fii iar în Egipt?

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

62

SOOTHSAYER: Would I had never come from thence, nor
you
Thither!

ANTONY: If you can, your reason?

SOOTHSAYER: I see it in my motion, have it not in my
tongue: but yet

Hie you to Egypt again.

ANTONY: Say to me,
Whose fortunes shall rise higher, Caesar's or mine?

SOOTHSAYER: Caesar's.

Therefore, O Antony, stay not by his side:
Thy demon, that thy spirit which keeps thee, is
Noble, courageous, high, unmatchable,
Where Caesar's is not; but near him, thy angel
Becomes a fear, as being o'erpower'd: therefore
Make space enough between you.

ANTONY: Speak this no more.

SOOTHSAYER: To none but thee; no more, but when to
thee.

If thou dost play with him at any game,
Thou art sure to lose; and of that natural luck,

GHICITORUL: Mai bine n-aș mai fi plecat de acolo,
Nici tu colea.

ANTONIU: Motivul, dacă-l știi?

GHICITORUL: Îl am în minte, nu pe limbă. Dar,
Întoarce-te degrabă în Egipt.

ANTONIU: Zi-mi cine-i cel al căruia noroc
Mai sus va crește; eu sau Cezar?

GHICITORUL: Cezar?

Să nu rămâi cu el dar, o, Antoniu,
Căci demonul, acest duh ce te păzește,
E nobil, inimos, și fără seamăn,
Iar al lui Cezar nu. Dar lângă el,
Ți-e îngerul de spaimă biruit.
Deci lasă între voi loc îndestul.

ANTONIU: Nu mai vorbi de asta.

GHICITORUL: Numai ție,
Și niciodată decât numai ție.
De joci cu dânsul orice fel de joc,
Vei pierde negreșit; norocul său

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

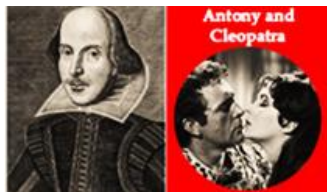
63

He beats thee 'gainst the odds: thy lustre thickens,
When he shines by: I say again, thy spirit
Is all afraid to govern thee near him;
But, he away, 'tis noble.

ANTONY: Get thee gone:
Say to Ventidius I would speak with him:
[Exit SOOTHSAYER.]
He shall to Parthia. Be it art or hap,
He hath spoken true: the very dice obey him;
And in our sports my better cunning faints
Under his chance: if we draw lots, he speeds;
His cocks do win the battle still of mine,
When it is all to nought; and his quails ever
Beat mine, inhoop'd, at odds. I will to Egypt:
And though I make this marriage for my peace,
I' the east my pleasure lies.
[Enter VENTIDIUS.]
O, come, Ventidius,

Te bate-n orice caz: lumina ta
Se-ntunecă când el lucește-alături.
Ți-o spun iar: îngerului tău i-e teamă
A te-ocroti, când Cezar ți-e aproape,
Dar el fiind plecat, e iar măreț.
ANTONIU: Haide, pleacă-acum. Cheamă pe Ventidiu.
Vreau să-i vorbesc.
(Iese Ghicitorul.)
În Partia să plece.
Prin artă sau întâmplare, drept a spus:
Căci zarul chiar pe Cezar îl ascultă,
Și toată iscusința mea la joc
Pălește față de norocul lui.
De tragem la sorți, câștigă el. Cocoșii
Lui bat pe-ai mei, oricât ar sta de prost,
Și prepelița³ lui va birui
Pe-a mea, măcar de-ar fi cu mult mai slabă.
Voi merge în Egipt. Fac nunta asta
Spre pacea mea, dar bucuria-mi șade

³ Romanii cunoșteau lupta cocoșilor și a prepelițelor.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

You must to Parthia: your commission's ready;
Follow me and receive't.

[*Exeunt.*]

64

La Răsărit.
(*Intră Ventidiu.*)
O, vino-ncoa, Ventidiu.
Vei merge-n Partia. Mandatul tău
E gata. Vino să-l iei în primire.
(*Ies.*)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

65

SCENE IV.

Rome. A street.

Enter LEPIDUS, MAECENAS, and AGRIPPA.

LEPIDUS: Trouble yourselves no further: pray you, hasten
Your generals after.

AGRIPPA: Sir, Mark Antony
Will e'en but kiss Octavia, and we'll follow.

LEPIDUS: Till I shall see you in your soldier's dress,
Which will become you both, farewell.

MAECENAS: We shall,
As I conceive the journey, be at the Mount
Before you, Lepidus.

LEPIDUS: Your way is shorter;
My purposes do draw me much about;
You'll win two days upon me.

BOTH: Sir, good success!

LEPIDUS: Farewell.

SCENA IV.

Roma. O stradă.

Intră Lepidu, Mecena și Agrippa.

LEPIDU: Nu v-obosiți dar mai departe, rog.
Urmați degrabă pe generalii noștri.

AGRIPPA: Antoniu numai să sărute pe
Octavia, și te-urmăm toți.

LEPIDU: Până
Vă voi vedea în haină ostășească
Ce vă va prinde bine pe-amândoi,
Vă zic rămas bun.

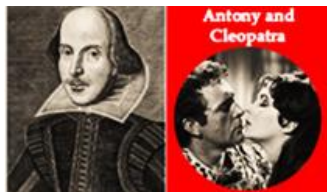
MECENA: Cât cunosc eu drumul,
Vom fi, cred, Lepidu, noi la Misena
Înainte ta.

LEPIDU: Aveți un drum mai scurt,
Și planul meu îmi cere mari ocoluri;
Veți câștiga asupra-mi două zile.

MECENA și AGRIPPA: Izbândă bună dar

LEPIDU: Rămas bun vouă.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

[Exeunt.]

66

(Ies.)

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

67

SCENE V.

Alexandria. A Room in the Palace.

Enter CLEOPATRA, CHARMIAN, IRAS, ALEXAS, and Attendants.

CLEOPATRA: Give me some music, music, moody food
Of us that trade in love.

ALL: The music, ho!

Enter MARDIAN.

CLEOPATRA: Let it alone; let's to billiards:
Come, Charmian.

CHARMIAN: My arm is sore; best play with Mardian.

CLEOPATRA: As well a woman with an eunuch play'd
As with a woman. Come, you'll play with me, sir?

MARDIAN: As well as I can, madam.

CLEOPATRA: And when good will is show'd, though't
come too short,

SCENA V.

Alexandria, palatul Cleopatrei.

CLEOPATRA: Să-mi faceți muzică, rog: muzică
Duoasa hrană-a celor care trăiesc
Din dragoste.

I CURTEAN: Să vie muzica!

Intră Mardian.

CLEOPATRA: Nu, nu, lăsați. — Să mergem la biliard.
Hai vino, Charmian.

CHARMIAN: Mă doare brațul.

Mai bine e să joci cu Mardian.

CLEOPATRA: Femeia poate chiar să joace cu
Un eunuc, ca și cu o femeie.

Ei, vrei să joci cu mine, domnule?

MARDIAN: Măria Ta, cât pot.

CLEOPATRA: Când e bunăvoință, dacă chiar
Ea nu-i de ajuns, actorul poate cere

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

68

The actor may plead pardon. I'll none now:
Give me mine angle, we'll to the river. There,
My music playing far off, I will betray
Tawny-finn'd fishes; my bended hook shall pierce
Their slimy jaws; and as I draw them up,
I'll think them every one an Antony,
And say "Ah ha! you're caught."

CHARMIAN: 'Twas merry when
You wager'd on your angling; when your diver
Did hang a salt-fish on his hook, which he
With fervency drew up.

CLEOPATRA: That time? — O times! —
I laugh'd him out of patience; and that night
I laugh'd him into patience: and next morn,
Ere the ninth hour, I drunk him to his bed;
Then put my tires and mantles on him, whilst
I wore his sword Philippan.
[Enter a MESSENGER.]

A fi iertat. — Dar, lasă, n-o mai vreau.
Dă-mi undița: haidem la apă, acolo,
Cu muzica cântând în depărtare,
Eu peștii cu înotătoare roșii
Voi amăgi: cârligul cel sucit
Le va pătrunde fălcile vâscoase,
Și când le-oi trage-n sus, în fiecare
Eu voi vedea pe un Antoniu
Și-oi zice: Ah, ești prins!

CHARMIAN: Ce haz a fost
Când ați făcut prinsori la pescuit!
Scufundătorul tău îi anină
Pe undiță un peștișor sărat,
Pe care el de zor îl trase sus.

CLEOPATRA: Cu râsul meu eu din răbdări l-am scos,
Și noaptea iar cu râs l-am potolit,
Și-a doua zi, de dimineață, pe
La nouă, îl culcai băut în pat,
Și îl acoperii cu haina mea,
Pe când purtam eu spada-i Philippină.
(*Intră un Sol.*)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

69

O! from Italy! —

Ram thou thy fruitful tidings in mine ears,
That long time have been barren.

MESSENGER: Madam, madam, —

CLEOPATRA: Antony's dead! — If thou say so, villain, thou
kill'st thy mistress; but well and free,
If thou so yield him, there is gold, and here
My bluest veins to kiss, a hand that kings
Have lipp'd, and trembled kissing.

MESSENGER: First, madam, he's well.

CLEOPATRA: Why, there's more gold.

But, sirrah, mark, we use
To say the dead are well: bring it to that,
The gold I give thee will I melt and pour
Down thy ill-uttering throat.

MESSENGER: Good madam, hear me.

CLEOPATRA: Well, go to, I will;

O, din Italia! Solia ta

Cea roditoare, vâra-mi-o-n urechea

Ce-a stat paragine atâta vreme.

SOLUL: O, doamnă, doamnă —

CLEOPATRA: Antoniu-i mort — De ai să-mi spui aceasta,
Mișelule, ucizi stăpâna ta.

Dar dacă el e bine, liber, — dacă

Vii să-mi vestești aceasta, iată

Și ale mele vene cele mai

Albastre, ca să le săruți; o mână

Pe care mulți Regi buzele și-au pus,

Și sărutându-le au tremurat.

SOLUL: Întâi: e bine.

CLEOPATRA: Ține încă aur.

Ia seama însă: știi că-i obiceiul

Să zicem și de morți că s-află bine.

De vrei să zici aceasta, aurul

Ce ți l-am dat, îl voi topi și-l voi

Turna în gâtul tău rău-grăitor.

SOLUL: Ascultă — Doamnă,

CLEOPATRA: Bine, te ascult.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

70

But there's no goodness in thy face: if Antony
Be free and healthful, — so tart a favour
To trumpet such good tidings! If not well,
Thou shouldst come like a Fury crown'd with snakes,
Not like a formal man.

MESSENGER: Will't please you hear me?

CLEOPATRA: I have a mind to strike thee ere thou speak'st:
Yet, if thou say Antony lives, is well,
Or friends with Caesar, or not captive to him,
I'll set thee in a shower of gold, and hail
Rich pearls upon thee.

MESSENGER: Madam, he's well.

CLEOPATRA: Well said.

MESSENGER: And friends with Caesar.

CLEOPATRA: Thou'rt an honest man.

MESSENGER: Caesar and he are greater friends than ever.

CLEOPATRA: Make thee a fortune from me.

MESSENGER: But yet, madam, —

CLEOPATRA: I do not like 'But yet', it does allay

Dar fața ta nu zice-a bine. Dacă
Antoniul-i sănătos și liber — pentru ce
Așa obraz posac spre a vesti
Așa de bună știre? De nu-i bine,
Ar trebui să vii aici ca
O Furie cu viespi încununată,
Nu-n chip de om.

SOLUL: Pofțiți să m-ascultați?

CLEOPATRA: Îmi vine să te bat mai înainte.
Dar dacă zici c-Antoniul-i viu, că-i liber,
Amic cu Cezar, sau nu-i prinsul lui,
O ploaie d-aur am să torn pe tine
Și-o grindină de scumpi mărgăritari.

SOLUL: El este bine.

CLEOPATRA: Bine ai vorbit.

SOLUL: Și-amic cu Cezar.

CLEOPATRA: Ești un om cinstit.

SOLUL: Ei sunt mai buni prieteni ca oricând.

CLEOPATRA: Ai o avere de la mine.

SOLUL: Dar —

CLEOPATRA: Acest „dar” nu-mi place, strică începutul

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

71

The good precedence; fie upon 'But yet'!
'But yet' is as a gaoler to bring forth
Some monstrous malefactor. Pr'ythee, friend,
Pour out the pack of matter to mine ear,
The good and bad together: he's friends with Caesar;
In state of health, thou say'st; and, thou say'st, free.

MESSENGER: Free, madam! no; I made no such report:
He's bound unto Octavia.

CLEOPATRA: For what good turn?

MESSENGER: For the best turn i' the bed.

CLEOPATRA: I am pale, Charmian.

MESSENGER: Madam, he's married to Octavia.

CLEOPATRA: The most infectious pestilence upon thee!
Strikes him down.

MESSENGER: Good madam, patience.

CLEOPATRA: What say you? Hence,
[Strikes him again.]

Horrible villain! or I'll spurn thine eyes
Like balls before me; I'll unhair thy head:
[She hales him up and down.]

Cel bun; rușine acestui „dar”. Acest „dar”
E ca un paznic care ne aduce
Pe-un făcător de rele. Toarnă-mi dar
Rog, în urechi, tot vraful tău de știri,
Pe cele bune ca și cele rele.
Cu Cezar e prieten, zici, și-i bine,
Și este liber.

SOLUL: Liber, Doamnă, nu.

N-am spus aceasta. E legat cu Octavia.

CLEOPATRA: Cu ce rost?

SOLUL: Rostul cel mai bun: în pat.

CLEOPATRA: O, Charmian, tremur.

SOLUL: S-a-nsurat cu-Octavia.

CLEOPATRA: Lovească-te cea mai spurcată ciumă!
(Îl lovește.)

SOLUL: Aveți răbdare, buna mea stăpână.

CLEOPATRA: Ce mai vorbești? Piei, ticălosule.
(Îl bate iar.)

Mișelule! Ori ochii am să-ți zvârl
Ca mingi înaintea mea, și să-ți smulg părul
Din cap.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

72

Thou shalt be whipp'd with wire and stew'd in brine,
Smarter in ling'ring pickle.

MESSENGER: Gracious madam,
I that do bring the news made not the match.

CLEOPATRA: Say 'tis not so, a province I will give thee,
And make thy fortunes proud: the blow thou hadst
Shall make thy peace for moving me to rage;
And I will boot thee with what gift beside
Thy modesty can beg.

MESSENGER: He's married, madam.

CLEOPATRA: Rogue, thou hast lived too long.
[Draws a dagger.]

MESSENGER: Nay, then I'll run.
What mean you, madam? I have made no fault.
[Exit.]

CHARMIAN: Good madam, keep yourself within yourself:
The man is innocent.

CLEOPATRA: Some innocents 'scape not the thunderbolt. —
Melt Egypt into Nile! and kindly creatures

(Îl târăște de ici-colo.)

Cu sârmă vei fi biciuit,
Muiat în saramură, opărit
Încet în murătură.

SOLUL: Bună Doamnă,
Vestesc căsătoria, n-am făcut-o.

CLEOPATRA: Zi: nu-i așa, și o provincie-ți dau,
Ți-oi face soarta mândră, și bătaia
Va ispăși că mi-ai stârnit mânia.
Și-ți voi mai hărăzi orice alt dar
Ce-o poate cere umilința ta.

SOLUL: El e căsătorit, Regină.

CLEOPATRA: Mârșave! Ai trăit prea mult.
(Trage un pumnal)

SOLUL: O șterg.
Ce vrei, Regină? Eu n-am nicio vină.
(Iese.)

CHARMIAN: O, buna mea Regină, ține-ți firea,
Acest om e nevinovat.

CLEOPATRA: Nu toți nevinovații scapă de trăsnet.
Înece-se Egiptu-n Nil, și blânde

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

73

Turn all to serpents! Call the slave again:
Though I am mad, I will not bite him: call!

CHARMIAN: He is afeared to come.

CLEOPATRA: I will not hurt him.

[Exit CHARMIAN.]

These hands do lack nobility, that they strike
A meaner than myself; since I myself
Have given myself the cause.

[Re-enter CHARMIAN and Messenger.]

Come hither, sir.

Though it be honest, it is never good
To bring bad news: give to a gracious message
An host of tongues; but let ill tidings tell
Themselves when they be felt.

MESSENGER: I have done my duty.

CLEOPATRA: Is he married?

I cannot hate thee worser than I do
If thou again say 'Yes.'

MESSENGER: He's married, madam.

Ființe toate schimbe-se în șerpi.

Chemați pe robul înapoi. Deși

Turbată, nu îl voi mușca... Chemați-l.

CHARMIAN: I-e frică.

CLEOPATRA: Nu-i voi face niciun rău.

(Iese Charmian.)

Aceste mâini se înjosesc lovind

Pe unul mai prejos de mine, căci

Eu singură mi-am prilejuit mânia.

(Se întoarce Charmian cu Solul.)

Ia vino-ncoace.

Deși cinstit, nu-i bine niciodată

Și-aduci știri rele; bunelor solii

Să-i dai belșug de limbi, dar știrea rea

Vestească-se ea însăși, când va fi

Simțită.

SOLUL: Mi-am făcut doar datoria.

CLEOPATRA: E însurat?

Eu nu te voi putea urî mai mult,

De-ai zice iarăși da.

SOLUL: E însurat.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

74

CLEOPATRA: The gods confound thee! dost thou hold there still?

MESSENGER: Should I lie, madam?

CLEOPATRA: O, I would thou didst,
So half my Egypt were submerged, and made
A cistern for scaled snakes! Go, get thee hence:
Hadst thou Narcissus in thy face, to me
Thou wouldst appear most ugly. He is married?

MESSENGER: I crave your highness' pardon.

CLEOPATRA: He is married?

MESSENGER: Take no offence that I would not offend you:
To punish me for what you make me do
Seems much unequal: he's married to Octavia.

CLEOPATRA: O, that his fault should make a knave of thee
That art not what tho'rt sure of! Get thee hence:
The merchandise which thou hast brought from Rome
Are all too dear for me: lie they upon thy hand,
And be undone by 'em!

CLEOPATRA: Afurisit să fii! Mai stăruie încă?

SOLUL: Să mint, Regină?

CLEOPATRA: O, aş vrea s-o faci.
Chiar dacă-atunci o jumătate din
Egiptul meu s-ar îneca, şi s-ar
Schimba-n cisternă de năpărci solzoase.
Hai, pleacă de aici. De ai avea
Chiar chipul lui Narcis, tu pentru mine
Ai fi o urâţenie. — E-nsurat?

SOLUL: Măria Ta, mă iartă —

CLEOPATRA: E-nsurat?

SOLUL: Te superi dacă nu vreau să te supăr!
Şi a mă pedepsi de ceea ce
Îmi porunceşti să fac, e prea nedrept.
El e-nsurat dar cu Octavia.

CLEOPATRA: O, dacă vina lui te-ar face un
Mişel, pe tine care aşa nu eşti!
Fugi! Marfa ce-ai adus din Roma este
Prea scumpă pentru mine, tu păstrează-o,
Şi prăpădeşte-te cu ea.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

75

[Exit Messenger.]

CHARMIAN: Good your highness, patience.

CLEOPATRA: In praising Antony I have disprais'd Caesar.

CHARMIAN: Many times, madam.

CLEOPATRA: I am paid for't now.

Lead me from hence;

I faint: O Iras, Charmian! 'tis no matter.

Go to the fellow, good Alexas; bid him

Report the feature of Octavia, her years,

Her inclination; let him not leave out

The colour of her hair: bring me word quickly.

[Exit ALEXAS.]

Let him for ever go: let him not – Charmian

Though he be painted one way like a Gorgon,

T'other way he's a Mars.

[To MARDIAN]

Bid you Alexas

Bring me word how tall she is. Pity me, Charmian,

But do not speak to me. Lead me to my chamber.

(Iese Solul.)

CHARMIAN: O, Ține-ți firea, rog, Măria Ta.

CLEOPATRA: Slăvind pe-Anton, am defăimat pe Cezar.

CHARMIAN: De multe ori.

CLEOPATRA: Și-acum sunt răsplătită.

Duceți-mă afară.

Leșin: o, lasă, Charmian, nu-i nimic.

Alexas, mergi la solul acela, cere-i

Să-ți spună chipu-Octaviei, vârsta ei,

Și firea ei, și vezi ca să nu uite

Culoarea părului: răspunde-mi iute.

(Iese Alexas)

Lasă-l să plece pentru totdeauna –

Ba nu-l lăsa. – O, Charmian, măcar

Că e vopsit pe-o parte ca Gorgona

Și de-altă parte ca un Marte ⁴, rog

(Lui Mardian)

Zi lui Alexas să-mi aducă știrea

Cum e la stat ea. – Charmian, fie-ți milă;

⁴Aluzie la desene, obișnuite pe vremea lui S., care pe o parte reprezentau o față, și alta în dos.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

76

Dar nu vorbi. — Du-mă-n odaia mea.
(*Ies.*)

[*Exeunt.*]

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

77

SCENE VI.

Near Misenum.

Flourish. Enter POMPEY and MENAS at one side, with drum and trumpet; at the other, CAESAR, ANTONY, LEPIDUS, ENOBARBUS, MAECENAS, with Soldiers marching.

POMPEY: Your hostages I have, so have you mine;
And we shall talk before we fight.

CAESAR: Most meet

That first we come to words; and therefore have we
Our written purposes before us sent;
Which, if thou hast consider'd, let us know
If 'twill tie up thy discontented sword,
And carry back to Sicily much tall youth
That else must perish here.

POMPEY: To you all three,
The senators alone of this great world,
Chief factors for the gods, I do not know
Wherefore my father should revengers want,
Having a son and friends; since Julius Caesar,

SCENA VI.

Lângă Misenum.

Fanfare. Intră dintr-o parte: Pompei și Menas, dintr-alta, Cezar, Antoniu, Lepidu, Enobarbu, Mecena cu soldați în marș.

POMPEI: Aveți ai mei ostatici, am p-ai voștri,
Deci să vorbim înainte de-a lupta.

CEZAR: E drept că mai întâi să stăm de vorbă.

Și de aceea v-am trimis înainte
Propunerile noastre scrise: dacă
Le-ai cercetat, zi dacă ele vor
Lega acum nemulțumita-ți spadă,
Și-napoia-n Sicilia atâția buni tineri
Care altfel trebuie aici să piară.

POMPEI: Voi cei trei singuri senatori ai lumii,
Frunțași aleși de zei, vă salutăm.
Nu știu de ce să n-aibă tatăl meu
Răzbunători, având un fiu și-amici,
Când Iuliu Cezar – care-a nălucit

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

78

Who at Philippi the good Brutus ghosted,
There saw you labouring for him. What was't
That moved pale Cassius to conspire; and what
Made the all-honour'd, honest Roman, Brutus,
With the arm'd rest, courtiers of beauteous freedom,
To drench the Capitol, but that they would
Have one man but a man? And that is it
Hath made me rig my navy, at whose burden
The anger'd ocean foams; with which I meant
To scourge the ingratitude that despiteful Rome
Cast on my noble father.

CAESAR: Take your time.

ANTONY: Thou canst not fear us, Pompey, with thy sails;
We'll speak with thee at sea: at land thou know'st
How much we do o'er-count thee.

POMPEY: At land, indeed,
Thou dost o'er-count me of my father's house:
But, since the cuckoo builds not for himself,

Lui Brutu la Filippi – v-a văzut
Bătându-vă acolo pentru el.
Ce oare a-ndemnat pe suptul Cassiu,
Pe preaslăvitul și cinstitul Brutu,
Și pe toți ceilalți pețitori armați
Ai mândrei libertăți, să-nsângere
Tot Capitoliul, de nu dorul ca
Un om să fie doar un om? Aceasta
Făcu să-mi pregătesc o flotă, sub
A căreia povară spumegă
Oceanul mânios, cu care vreau
Să pedepsesc ingraturdinea
Cu care cruda Roma-a răsplătit
Pe nobilul meu tată.

CEZAR: Mai domol –

ANTONIU: Cu flota ta, Pompei, nu ne sperii;
Ne vom vorbi pe mare. Dar pe-uscat
Știi cât suntem mai tari.

POMPEI: Ah, negreșit,
Ești pe uscat mai tare decât mine:
Cu casa tatălui meu. Dar cum nu

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

79

Remain in't as thou mayst.

LEPIDUS: Be pleas'd to tell us, —
For this is from the present — how you take
The offers we have sent you.

CAESAR: There's the point.

ANTONY: Which do not be entreated to, but weigh
What it is worth embraced.

CAESAR: And what may follow,
To try a larger fortune.

POMPEY: You have made me offer
Of Sicily, Sardinia; and I must
Rid all the sea of pirates; then to send
Measures of wheat to Rome; this 'greed upon,
To part with unhack'd edges and bear back
Our targes undinted.

CAESAR, ANTONY, and LEPIDUS: That's our offer.

Clădește cucul pentru sine însuși⁵,
Rămâi într-însa cât timp vei putea.

LEPIDU: Fii bun și spune — căci ne depărtăm
De rostul nostru — cum primești aceea
Ce ți-am propus.

CEZAR: Aicea e aici.

ANTONIU: Nu te lăsa rugat, ci cântărește
Ce e mai priincios.

CEZAR: Și ce-ar urma
De-ai căuta folos mai mare.

POMPEI: Mi-ați
Propus Sicilia și Sardinia,
Să curăț toată marea de pirați,
Și să trimit măsuri de grâu la Roma,
Și înțelesi fiind în asta, să
Ne despărțim cu săbii neștirbite
Și pavăzele noastre necrestate.

CEZAR:

ANTONIU: Aceasta am propus-o.

⁵ Plutarh povestește că Antoniu cumpără casele lui Pompei, dar nu le plăti.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

80

LEPIDU:

POMPEI: Deci aflați

Că am venit aici, hotărât

De a primi propunerea aceasta:

Dar Marc Antoniu m-a cam necăjit:

Deși pierd lauda ăstui fapt spunându-l,

Tu trebuie să știi c-atunci când Cezar

Și fratele tău crunt se războiau,

Veni-n Sicilia mama ta, găsind

O caldă ospăție.

ANTONIU: Am aflat-o,

Și-ți dau din suflet calde mulțumiri

Ce-ți sunt dator.

POMPEI: Dă-mi mâna. Nu știam

Antoniu, c-am să te-ntâlnesc aici.

ANTONIU: În Răsărit sunt paturile moi,

Și mulțumesc că m-ați făcut să vin

Mai repede decât aveam de gând:

Am câștigat prin asta.

CEZAR: De când te-am

Văzut în urmă, e-o schimbare-n tine.

POMPEY: Know, then,

I came before you here a man prepared

To take this offer: but Mark Antony

Put me to some impatience: though I lose

The praise of it by telling, you must know,

When Caesar and your brother were at blows,

Your mother came to Sicily, and did find

Her welcome friendly.

ANTONY: I have heard it, Pompey,

And am well studied for a liberal thanks

Which I do owe you.

POMPEY: Let me have your hand:

I did not think, sir, to have met you here.

ANTONY: The beds i' the east are soft; and, thanks to you,

That call'd me, timelier than my purpose, hither;

For I have gain'd by't.

CAESAR: Since I saw you last

There is a change upon you.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

81

POMPEY: Well, I know not
What counts harsh fortune casts upon my face;
But in my bosom shall she never come
To make my heart her vassal.
LEPIDUS: Well met here.
POMPEY: I hope so, Lepidus. Thus we are agreed:
I crave our composition may be written
And seal'd between us.
CAESAR: That's the next to do.
POMPEY: We'll feast each other ere we part; and let's
Draw lots who shall begin.

ANTONY: That will I, Pompey.
POMPEY: No, Antony, take the lot: but, first
Or last, your fine Egyptian cookery
Shall have the fame. I have heard that Julius Caesar
Grew fat with feasting there.

ANTONY: You have heard much.
POMPEY: I have fair meanings, sir.
ANTONY: And fair words to them.

POMPEI: Nu știu ce socoteli ursita aspră
Mi-a scris în față, dar ea niciodată
Nu va răzbi în pieptul meu, încât
Să-mi facă inima vasala ei.
LEPIDU: Ne-am întâlnit aici în ceas bun.
POMPEI: O sper. Ne-am înțeles dar. Învoiala
Cer să se facă-n scris și sub peceti.

CEZAR: Aceasta trebuie făcută întâi.
POMPEI: Și ne vom ospăta unul pe altul
Înainte de-a pleca: la sorți să tragem
Care să-nceapă.
ANTONIU: Eu vreau să încep.
POMPEI: Ba nu, primește sorțile, Antoniu.
Ori ești întâi, ori cel din urmă, tot
Bucătăria-ți bună din Egipt
Va birui. S-a zis că Iuliu Cezar
S-a îngrășat acolo prăznuind.
ANTONIU: Ai auzit cam mult.
POMPEI: Dar am gând bun.
ANTONIU: Și vorbe bune.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

82

POMPEY: Then so much have I heard;

And I have heard Apollodorus carried, —

ENOBARBUS: No more of that: he did so.

POMPEY: What, I pray you?

ENOBARBUS: A certain queen to Caesar in a mattress.

POMPEY: I know thee now: how farest thou, soldier?

ENOBARBUS: Well;

And well am like to do; for I perceive

Four feasts are toward.

POMPEY: Let me shake thy hand;

I never hated thee: I have seen thee fight,

When I have envied thy behaviour.

ENOBARBUS: Sir,

I never loved you much; but I ha' praised ye

When you have well deserved ten times as much

As I have said you did.

POMPEY: Enjoy thy plainness,

It nothing ill becomes thee.

Aboard my galley I invite you all:

Will you lead, lords?

CAESAR, ANTONY, and LEPIDUS: Show's the way, sir.

POMPEI: Atât am auzit;

Și am aflat că-Apolodor purta —

ENOBARBU: Ia las-o — Ei, purta, dar —

POMPEI: Ce, mă rog?

ENOBARBU: Pe o Regină-n așternut lui Cezar.

POMPEI: Te recunosc acum. Ce faci, ostașe?

ENOBARBU: De, bine, și-am s-o duc înainte bine,

Căci patru mese se gătesc.

POMPEI: Dă-mi mâna;

Nu te-am urât nicicând; eu te-am văzut

Luptând, și ți-am râvnit purtarea ta.

ENOBARBU: Nu te-am iubit mult niciodată, dar

Te-am lăudat când meritai, mai mult

De zece ori decât ziceam că meriți.

POMPEI: Fii sincer cum poftești. Nu-ți șade rău.

Pe vasul meu eu vă poftesc pe toți.

Rog, mergeți înainte, Domnilor.

CEZAR:

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

83

POMPEY: Come.

Exeunt all but ENOBARBUS and MENAS.

MENAS [*Aside*]: Thy father, Pompey, would ne'er have made this treaty. — You and I have known, sir.

ENOBARBUS: At sea, I think.

MENAS: We have, sir.

ENOBARBUS: You have done well by water.

MENAS: And you by land.

ENOBARBUS: I will praise any man that will praise me; though it cannot be denied what I have done by land.

MENAS: Nor what I have done by water.

ENOBARBUS: Yes, something you can deny for your own safety: you have been a great thief by sea.

MENAS: And you by land.

ENOBARBUS: There I deny my land service. But give me your hand, Menas, if our eyes had authority, here they might

ANTONIU: Arată-ne tu drumul dar.

LEPIDU:

POMPEI: Veniți.

(Ies toți, afară de Menas și Enobarbu.)

MENAS (*aparte*): Pompei, niciodată tată-tău

N-ar fi făcut această învoială: tu și eu

Ne-am mai văzut, Domnule.

ENOBARBU: Pe mare, cred.

MENAS: Așa, Domnule.

ENOBARBU: Te-ai ținut bine pe mare.

MENAS: Și tu pe-uscat.

ENOBARBU: Voi lăuda oricând

Pe cel care mă laudă pe mine,

Măcar că nimeni nu ar putea

Tăgădui ce am făcut pe uscat.

MENAS: Nici ceea ce-am făcut pe mare eu.

ENOBARBU: Un lucru însă poți tăgădui spre binele tău: că ai fost pe mare un mare hoț.

MENAS: Și tu așijderea pe uscat.

ENOBARBU: În asta tăgăduiesc slujba mea pe uscat. Dar dă-mi mâna ta, Menas: dacă ochii noștri ar avea autoritate, ar

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

84

take two thieves kissing.

MENAS: All men's faces are true, whosome'er their hands are.

ENOBARBUS: But there is never a fair woman has a true face.

MENAS: No slander; they steal hearts.

ENOBARBUS: We came hither to fight with you.

MENAS: For my part, I am sorry it is turned to a drinking. Pompey doth this day laugh away his fortune.

ENOBARBUS: If he do, sure he cannot weep't back again.

MENAS: You've said, sir. We looked not for Mark Antony here: pray you, is he married to Cleopatra?

ENOBARBUS: Caesar's sister is called Octavia.

MENAS: True, sir; she was the wife of Caius Marcellus.

ENOBARBUS: But she is now the wife of Marcus Antonius.

MENAS: Pray ye, sir?

ENOBARBUS: 'Tis true.

MENAS: Then is Caesar and he for ever knit together.

ENOBARBUS: If I were bound to divine of this unity, I would not prophesy so.

putea prinde aici doi hoți sărutându-se.

MENAS: Fețele tuturor oamenilor sunt sincere, oricum le-ar fi mâinile.

ENOBARBU: Dar nu e femeie frumoasă care să nu aibă o față adevărată.

MENAS: Asta nu e o pâra: ele fură inimi.

ENOBARBU: Noi am venit aici ca să ne batem cu voi.

MENAS: Despre mine, îmi pare rău că s-a schimbat în băutură. Pompei își leapădă azi norocul râzând.

ENOBARBU: Dacă a făcut-o, negreșit că nu-l va mai putea întoarce plângând.

MENAS: Bine ai zis. Nu ne-am așteptat să vedem pe Antoniu aici: mă rog, e însurat cu Cleopatra?

ENOBARBU: Sora lui Cezar se numește Octavia.

MENAS: Așa-i; ea a fost soția lui Caiu Marcellu.

ENOBARBU: Dar acum e soția lui Marcu Antoniu.

MENAS: Cum ai zis?

ENOBARBU: E adevărat.

MENAS: Atunci Cezar și el sunt pe veci legați.

ENOBARBU: Dacă aș fi dator să prezic soarta acestei uniri, n-aș prooroci așa.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

85

MENAS: I think the policy of that purpose made more in the marriage than the love of the parties.

ENOBARBUS: I think so too. But you shall find the band that seems to tie their friendship together will be the very strangler of their amity: Octavia is of a holy, cold, and still conversation.

MENAS: Who would not have his wife so?

ENOBARBUS: Not he that himself is not so; which is Mark Antony. He will to his Egyptian dish again: then shall the sighs of Octavia blow the fire up in Caesar; and, as I said before, that which is the strength of their amity shall prove the immediate author of their variance. Antony will use his affection where it is: he married but his occasion here.

MENAS: And thus it may be. Come, sir, will you aboard? I have a health for you.

ENOBARBUS: I shall take it, sir: we have used our throats in Egypt.

MENAS: Come, let's away.

[Exeunt.]

MENAS: Socot că politica a avut mai multă parte în măritişul ăsta, decât dragostea părţilor.

ENOBARBU: Aşa cred şi eu. Dar ai să vezi că legătura care pare că înnoadă prietenia lor, va fi ştreangul care o va sugruma: Octavia e de o fire cucernică, rece şi tăcută.

MENAS: Cine n-ar vrea să-i fie nevasta aşa?

ENOBARBU: Acela care el însuşi nu e aşa: şi aşa e Marc Antoniu. Are să se întoarcă iar la mâncarea lui egipteană, şi atunci suspinele Octaviei vor atâta focul în Cezar, şi, cum am zis adineauri, ceea ce este puterea unirii lor se va dovedi nemijlocita pricină a dezbinării lor. Antoniu îşi va păstra dragostea acolo unde este acum; aici s-a însurat numai cu folosul lui.

MENAS: Se prea poate să fie aşa. Haide, amice, vii pe bord? Am să închin pentru tine.

ENOBARBU: O voi primi, prietene: ne-am învăţat gâtleejurile în Egipt.

MENAS: Să mergem dar.

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

86

SCENE VII.

On board POMPEY's Galley, lying near Misenum.

Music. Enter two or three SERVANTS with a banquet.

FIRST SERVANT: Here they'll be, man. Some o' their plants are ill-rooted already; the least wind i' the world will blow them down.

SECOND SERVANT: Lepidus is high-coloured.

FIRST SERVANT: They have made him drink alms-drink.

SECOND SERVANT: As they pinch one another by the disposition, he cries out 'no more'; reconciles them to his entreaty and himself to the drink.

FIRST SERVANT: But it raises the greater war between him and his discretion.

SECOND SERVANT: Why, this it is to have a name in great men's fellowship: I had as lief have a reed that will do me no service as a partizan I could not heave.

FIRST SERVANT: To be called into a huge sphere, and not to be seen to move in't, are the holes where eyes should be, which pitifully disaster the cheeks.

SCENA VII.

Pe bordul vasului lui Pompei, lângă Misenum.

Muzică. Intră doi, trei Servitori cu mezeluri.

I SERVITOR: Ei vin numaidecât, frate. Unii din ei au picioarele rău slăbite: cel mai mic vântuleț o să-i dea jos.

II SERVITOR: Lepidu e roșu foc.

I SERVITOR: L-au pus să bea întruna.

II SERVITOR: Dacă ceilalți se ating unde-i doare, el strigă: „destul”, îi împacă pe ei cu stăruința lui și pe sine însuși cu băutura.

I SERVITOR: Dar așa se trezește un război mai mare între el și mintea lui.

II SERVITOR: De! Iată ce va să zică să te bagi între ai mari: mai bine aș avea o trestie care nu mi-ar sluji la nimic decât un paloș pe care nu l-aș putea ridica.

I SERVITOR: Să fii chemat într-o sferă mare și să nu te vadă mișcându-te în ea, este ca și când ai avea găuri unde ar trebui să-ți fie ochii, și care îți slutesc rău obrazul.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

87

A sennet sounded. Enter CAESAR, ANTONY, LEPIDUS, POMPEY, AGRIPPA, MAECENAS, ENOBARBUS, MENAS, with other Captains.

ANTONY [To CAESAR]: Thus do they, sir: they take the flow o' the Nile

By certain scales i' the pyramid; they know
By the height, the lowness, or the mean, if dearth
Or foison follow: the higher Nilus swells
The more it promises; as it ebbs, the seedsman
Upon the slime and ooze scatters his grain,
And shortly comes to harvest.

LEPIDUS: You've strange serpents there.

ANTONY: Ay, Lepidus.

LEPIDUS: Your serpent of Egypt is bred now of your mud by the operation of your sun: so is your crocodile.

ANTONY: They are so.

POMPEY: Sit, — and some wine! A health to Lepidus!

LEPIDUS: I am not so well as I should be, but I'll ne'er out.

ENOBARBUS: Not till you have slept; I fear me you'll be in till then.

Fanfară. Intră Cezar, Antoniu, Lepidu, Pompei, Agrippa, Mecena, Enobarbu, Menas și alți căpitani.

ANTONIU (*Lui Cezar*): Așa fac ei; măsoară Nilul lor
Prin niște scări pe Piramide: știe
Din starea înaltă, joasă, mijlocie,
De va veni belșug sau secetă;
Cu cât mai mare vine Nilul, cu
Atât făgăduiește el mai mult.

Și când el scade, atunci semănătorul
Aruncă pe nămol și mîl grăunțe,
Și în curînd culege rodul său.

LEPIDU: Cică sunt șerpi ciudați acolo.

ANTONIU: Da, Lepidu.

LEPIDU: Un șarpe în Egipt se prăsește dar în nămol prin lucrarea soarelui: și tot așa și crocodilul?

ANTONIU: Așa e.

POMPEI: Ia ședeți jos. Aduceți vin. În sănătatea lui Lepidu!

LEPIDU: Nu prea mă simt bine, dar nu mă las mai prejos.

ENOBARBU: Până ce adormi; dar până atunci teamă mi-e că vei fi pe jos.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

88

LEPIDUS: Nay, certainly, I have heard the Ptolemies' pyramises are very goodly things; without contradiction I have heard that.

MENAS [*Aside to POMPEY*]: Pompey, a word.

POMPEY [*Aside to MENAS*]: Say in mine ear: what is't?

MENAS [*Aside to POMPEY*]: Forsake thy seat, I do beseech thee,
captain,
And hear me speak a word.

POMPEY [*Aside to MENAS*]: Forbear me till anon—
This wine for Lepidus!

LEPIDUS: What manner o' thing is your crocodile?

ANTONY: It is shaped, sir, like itself; and it is as broad as it hath breadth: it is just so high as it is, and moves with it own organs: it lives by that which nourisheth it, and the elements once out of it, it transmigrates.

LEPIDUS: What colour is it of?

ANTONY: Of its own colour too.

LEPIDUS: 'Tis a strange serpent.

ANTONY: 'Tis so. And the tears of it are wet.

CAESAR: Will this description satisfy him?

ANTONY: With the health that Pompey gives him, else he is

LEPIDU: Adevărat o fi? Am auzit că piramidele Ptolemeilor sunt niște lucruri strașnice; da, fără doar și poate, așa am auzit.

MENAS (*aparte lui Pompei*): Pompei, o vorbă.

POMPEI (*aparte lui Menas*): Spune-mi în ureche.

MENAS (*lui Pompei*): Rog, scoală de pe scaun, Căpitane, Și-ascultă un cuvânt.

POMPEI (*lui Menas*): Așteaptă-o clipă.

Închin paharul pentru Lepidu.

LEPIDU: Ce fel de lucru-i crocodilul ăla?

ANTONIU: E făcut după cum e el însuși, și e așa de larg pe cât are lărgime, este tocmai așa de înalt pe cât este, și se mișcă cu organele lui proprii, trăiește cu ce-i hrănit, și îndată ce elementele lui se mistuie, el transmigrează.

LEPIDU: De ce culoare e?

ANTONIU: Tot de culoarea lui.

LEPIDU: Ciudat șarpe mai e!

ANTONIU: Așa e. Și lacrimile lui sunt umezi.

CEZAR: Are să se mulțumească cu lămurirea asta?

ANTONIU: Da, după băutura lui Pompei în sănătatea lui:

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

89

a very epicure.

POMPEY [*Aside to MENAS*]: Go, hang, sir, hang! Tell me of that! away!

Do as I bid you. — Where's this cup I call'd for?

MENAS [*Aside to POMPEY*]: If for the sake of merit thou wilt hear me,

Rise from thy stool.

POMPEY [*Aside to MENAS*]: I think thou'rt mad. The matter?
[*Rises and walks aside.*]

MENAS: I have ever held my cap off to thy fortunes.

POMPEY: Thou hast serv'd me with much faith.

What's else to say? —

Be jolly, lords.

ANTONY: These quick-sands, Lepidus,
Keep off them, for you sink.

MENAS: Wilt thou be lord of all the world?

POMPEY: What say'st thou?

MENAS: Wilt thou be lord of the whole world? That's twice.

POMPEY: How should that be?

altminteri am fi avut un adevărat Epicur.

POMPEI (*aparte lui Menas*): Mergi de te spânzură! Să-mi spui aceasta?

Hai, fă ce-ți poruncesc. Dar unde e
Paharul care l-am cerut?

MENAS (*aparte lui Pompei*): De am
Vreun merit eu, ascultă-mă și vino
Deoparte.

POMPEI (*aparte lui Menas*): Ai înnebunit? Ce este?
Se scoală și se duce deoparte cu Menas.

MENAS: Eu pururi soarta ți-am împărtășit.

POMPEI: Tu m-ai slujit, da, cu credință. Altceva
Mai ai să-mi spui? — Fiți veseli, Domnilor!

ANTONIU (*lui Lepidu*): Ferește-te de-aceste mișcătoare
Nisipuri, altfel te vei da la fund.

MENAS: Vrei tu să fii stăpân al lumii-ntregi?

POMPEI: Ce zici?

MENAS: Vrei tu să fii stăpân al lumii-ntregi?
Te-ntreb a doua oară.

POMPEI: Cum s-ar putea aceasta?

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

90

MENAS: But entertain it,
And though you think me poor, I am the man
Will give thee all the world.

POMPEY: Hast thou drunk well?

MENAS: No, Pompey, I have kept me from the cup.
Thou art, if thou dar'st be, the earthly Jove:
Whate'er the ocean pales, or sky inclips,
Is thine, if thou wilt ha't.

POMPEY: Show me which way.

MENAS: These three world-sharers, these competitors,
Are in thy vessel: let me cut the cable;
And when we are put off, fall to their throats:
All then is thine.

POMPEY: Ah, this thou shouldst have done,
And not have spoke on't! In me 'tis villainy;
In thee't had been good service. Thou must know,
'Tis not my profit that does lead mine honour;
Mine honour, it. Repent that e'er thy tongue
Hath so betray'd thine act: being done unknown,
I should have found it afterwards well done;
But must condemn it now. Desist, and drink.

MENAS: Doar s-o vrei,

Și eu, deși mă crezi sărac, ți-oi da
Întreaga lume.

POMPEI: Ai băut prea mult?

MENAS: Pompei, eu nu am gustat o cupă.
De îndrăznești, ești pământescul Joe.
Tot ce oceanul îngrădește, sau
Cuprinde cerul, e al tău, de vrei.

POMPEI: Arată-mi cum?

MENAS: Acești trei părtași ai lumii,
Acești triumviri sunt pe corabia ta.
Eu tai odgonul, și, cum am pornit,
Îi gătuim, și totul e al tău.

POMPEI: Ah, trebuia făcut și nu vorbit.
Din partea mea ar fi o mișelie,
Iar dintr-a ta era o slujbă bună.
Căci trebuie să știi că nu folosul
Îmi cârmuiește onoarea, ci onoarea
Folosul. Deci să-ți pară rău că astfel
Lăsași ca limba să-ți trădeze fapta.
Făcută-n taină, aș fi găsit apoi la urmă

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

91

MENAS [*Aside*]: For this,
I'll never follow thy pall'd fortunes more.
Who seeks, and will not take when once 'tis offer'd,
Shall never find it more.

POMPEY: This health to Lepidus!

ANTONY: Bear him ashore. I'll pledge it for him, Pompey.

ENOBARBUS: Here's to thee, Menas!

MENAS: Enobarbus, welcome!

POMPEY: Fill till the cup be hid.

ENOBARBUS: There's a strong fellow, Menas.

[*Pointing to the servant who carries off LEPIDUS.*]

MENAS: Why?

ENOBARBUS: 'A bears the third part of the world, man; see'st not?

MENAS: The third part, then, is drunk: would it were all,
That it might go on wheels!

Că este bună; dar acumă caută
S-o osândesc. Deci las-o, rog, și bea.

MENAS (*aparte*): Destinu-ți searbăd n-am să mai urmez.
De ceri, și nu primești când ți se-mbie,
Nicăând n-o mai găsești.

POMPEI: În sănătatea
Lui Lepidu.

ANTONIU: Ia duceți-l pe țarm,
Eu voi-nchina în locul lui Pompei.

ENOBARBU (*lui Menas*): În sănătatea ta, Menas.

MENAS: Bucuros, Enobarbu.

POMPEI: Umpleți paharul până la margine.

ENOBARBU: Iată un om voinic, Menas.
(*Arătând spre servitorul care îl duce afară pe Lepidu.*)

MENAS: De ce?

ENOBARBU: Păi, duce a treia parte a lumii, omule, nu vezi?

MENAS: A treia parte-a lumii e dar beată.
De-ar fi-o toată să se prăbușească!
Bea dar și fă mai iute să rotească.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

92

ENOBARBUS: Drink thou; increase the reels.

MENAS: Come.

POMPEY: This is not yet an Alexandrian feast.

ANTONY: It ripens towards it. Strike the vessels, ho!
Here's to Caesar!

CAESAR: I could well forbear't.
It's monstrous labour when I wash my brain
And it grows fouler.

ANTONY: Be a child o' the time.

CAESAR: Possess it, I'll make answer:
But I had rather fast from all four days
Than drink so much in one.

ENOBARBUS [*To ANTONY*]: Ha, my brave emperor!
Shall we dance now the Egyptian Bacchanals
And celebrate our drink?

POMPEY: Let's ha't, good soldier.

ANTONY: Come, let's all take hands,
Till that the conquering wine hath steep'd our sense
In soft and delicate Lethe.

ENOBARBUS: All take hands.

MENAS: Haidem.

POMPEI: Nu-i încă un ospăț Alexandrin...

ANTONIU: Dar e aproape. Cupele ciocniți!
Bem pentru Cezar!

CEZAR: M-aș lipsi mai bine.
E-ngrozitor că creierul mi-l spăl,
Și el se face tot mai tulbure.

ANTONIU: O, fii copilul vremii.

CEZAR: Fii stăpânul,
Răspund eu. Dar mai bine patru zile
Eu aș posti decât să beau atâta
Întruna.

ENOBARBU (*lui Antoniu*): Ah, brave împărate, să jucăm
Acuma bachanalul egiptean,
Sărbătorind a noastră băutură?

POMPEI: Da, da, s-o facem, bunul meu ostaș!

ANTONIU: Să ne dăm mâinile cu toții, până
Cuceritorul vin, mințile noastre
Va afunda în alintătorul Lethe.

ENOBARBU: Luați-vă de mână toți, răzbiți

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

93

Make battery to our ears with the loud music:
The while I'll place you: then the boy shall sing;
The holding every man shall bear as loud
As his strong sides can volley.

[Music plays. ENOBARBUS places them hand in hand.]

THE SONG: Come, thou monarch of the vine,

Plumpy Bacchus with pink eyne!

In thy fats our cares be drown'd,

With thy grapes our hairs be crown'd:

Cup us, till the world go round,

Cup us, till the world go round!

CAESAR: What would you more? Pompey, good night.

Good brother,

Let me request you off: our graver business

Frowns at this levity. Gentle lords, let's part;

You see we have burnt our cheeks: strong Enobarb

Is weaker than the wine; and mine own tongue

Splits what it speaks: the wild disguise hath almost

Antick'd us all. What needs more words? Good night.

Good Antony, your hand.

Urechile cu-a muzicii năvală,

Pe când eu vă așez: apoi băiatul

Să cânte, și noi toți vom ține hangul

Atât de tare cât ne țin plămânii.

(Muzica cântă. Enobarbu îi așază mână în mână.)

CÂNTEC: Crai al vieții, vino-aci,

Bachus gras cu-ochi profirii,

Grija-n mustu-ți înecăm,

Cu ciorchini ne-ncununăm,

Bem cât lumea va roti,

Bem cât lumea va roti!

CEZAR: Ce-ați vrea mai mult? Pompei, noapte bună

Rog, dragă frate, hai să mergem; treaba

Mai strașnică ne ceartă ușurința.

Prietenilor, să plecăm. Vedeți

Că ne-am aprins obrazii. Enobarbu

Cel tare-i mai slab decât vinul, limba

Mea însăși spintecă ce ea vorbește.

Acest chef sălbatic ne-a făcut pe toți

Aproape caraghioși. Ce mai-i nevoie

De vorbe? Noapte bună, dragă Antoniu,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

94

POMPEY: I'll try you on the shore.

ANTONY: And shall, sir: give's your hand.

POMPEY: O Antony,

You have my father's house, — But, what? we are friends.

Come, down into the boat.

ENOBARBUS: Take heed you fall not.

[Exeunt POMPEY, CAESAR, ANTONY, and Attendants.]

Menas, I'll not on shore.

MENAS: No, to my cabin.

These drums! these trumpets, flutes! what!

Let Neptune hear we bid a loud farewell

To these great fellows: sound and be hang'd, sound out!

[Sound a flourish, with drums.]

ENOBARBUS: Hoo! says a'. — There's my cap.

MENAS: Hoo! — noble captain, come.

[Exeunt.]

Dă-mi mâna ta.

POMPEI: Te-oi ispiti pe-uscăt.

ANTONIU: Ei, bucuros, dă-mi mâna.

POMPEI: O, Antoniu,

Ai casa tatălui meu — dar ce face?

Prieteni suntem. Vino jos în barcă.

ENOBARBU: Băgați de seamă ca să nu cădeți.

(Ies toți, afară de Enobarbu și Menas.)

Nu merg pe țarm eu, Menas.

MENAS: Vino în

Cabina mea. — Hei! Tobe, surle, flaute,

Neptun s-audă cu ce huiet zicem

Un rămas bun acestor oameni mari.

Cântați, și duceți-vă dracului.

(Fanfară, tobe.)

ENOBARBU: Ho, ho, strig eu! Și-mi zvârl căciula-n sus.

MENAS: Ho, ho, Haide! Vrednicul meu căpitan.

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

95

ACT III.

SCENE I.

A plain in Syria.

Enter VENTIDIUS as it were in triumph, with SILIUS and other Romans, Officers and Soldiers; the dead body of PACORUS borne before him.

VENTIDIUS: Now, darting Parthia, art thou struck; and now
Pleased fortune does of Marcus Crassus' death
Make me revenger. Bear the king's son's body
Before our army. Thy Pacorus, Orodes,
Pays this for Marcus Crassus.

SILIUS: Noble Ventidius,
Whilst yet with Parthian blood thy sword is warm,
The fugitive Parthians follow; spur through Media,
Mesopotamia, and the shelters whither
The routed fly: so thy grand captain Antony
Shall set thee on triumphant chariots and
Put garlands on thy head.

ACTUL III.

SCENA I.

Un șes în Siria.

(Intră Ventidiu, ca în triumf, cu Siliu și alți Romani, ofițeri și soldați. Trupul lui Pacoru e purtat înaintea lui.)

VENTIDIU: Săgetătoare Partie, ești bătută!
Și-i place soartei să răzbun eu moartea
Lui Marcu Crassu. În fruntea oastei duceți
Pe fiul mort al Regelui. Orode,
Al tău Pacor plătește pentru Cezar.

SILIU: O, nobile Venditiu, până încă
Ți-e caldă sabia de sânge Partic,
Tu urmărește pe fugarii Parți
Prin Media, Mesopotamia,
Și-oriunde cei înfrânți se-adăpostesc.
Și marele tău căpitan, Antoniu,
Pe care de triumf o să te pună,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

96

VENTIDIUS: O Silius, Silius,
I have done enough; a lower place, note well,
May make too great an act: for learn this, Silius, –
Better to leave undone, than by our deed
Acquire too high a fame when him we serve's away.
Caesar and Antony have ever won
More in their officer than person: Sossius,
One of my place in Syria, his lieutenant,
For quick accumulation of renown,
Which he achieved by the minute, lost his favour.
Who does i' the wars more than his captain can
Becomes his captain's captain: and ambition,
The soldier's virtue, rather makes choice of loss,
Than gain which darkens him.
I could do more to do Antonius good,
But 'twould offend him; and in his offence
Should my performance perish.

Și-ți va încinge fruntea cu cununi.
VENTIDIU: O, Siliu, Siliu, am făcut destul.
Slujbașul poate, nu uita, să facă
Prea mare treabă, căci, învață Siliu,
Mai bine să n-o faci, decât făcând-o
Să dobândești o faimă prea înaltă
Când cel pe care îl slujești, lipsește.
Cezar și Anton au câștigat mai mult
Prin ofițerii lor decât prin ei.
Sossiu, care înaintea mea era
Locțiitorul său în Siria,
Prin îngrămădirea repede a faimei
Pe care-o dobândi într-o clipită,
Pierdu favoarea lui. Acel ce face
Într-un război mai mult ca generalul,
E generalul generalului.
Și râvna, a ostașului virtute,
Mai bine-alege pierderea decât
Câștigul care îl întunecă.
Eu aş putea să fac mai multe în
Folosul lui Antoniu, dar aceasta

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

97

SILIUS: Thou hast, Ventidius, that
Without the which a soldier, and his sword,
Grants scarce distinction. Thou wilt write to Antony?

VENTIDIUS: I'll humbly signify what in his name,
That magical word of war, we have effected;
How, with his banners, and his well-paid ranks,
The ne'er-yet-beaten horse of Parthia
We have jaded out o' the field.

SILIUS: Where is he now?

VENTIDIUS: He purposeth to Athens: whither, with what
haste
The weight we must convey with's will permit,
We shall appear before him. On, there; pass along!
[Exeunt.]

L-ar supăra, și-n supărarea lui
Isprava-mi ar pieri.

SILIU: Tu ai, Ventidiu,
Acea fără de care un ostaș,
Și sabia lui, abia s-ar deosebi.
Scrii lui Antoniu?

VENTIDIU: Da, umilit îl voi înștiința
De ceea ce în numele său — această
Lozincă minunată în război —
Am sărvârșit, cum eu cu steagurile
Lui și cu oastea lui plătită bine,
Am pus pe fugă toată călărimea
Nebiruită-a Partiei.

SILIU: El unde-i?

VENTIDIU: În drum spre-Atena. Și colea, cu graba
Ce ne-o va-ngădui povara noastră,
Ne vom înfățișa lui. — Înainte!

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

98

SCENE II.

Rome. An ante-chamber in CAESAR'S House.

Enter AGRIPPA at one door, ENOBARBUS, at another.

AGRIPPA: What, are the brothers parted?

ENOBARBUS: They have despatch'd with Pompey; he is gone;

The other three are sealing. Octavia weeps
To part from Rome; Caesar is sad; and Lepidus,
Since Pompey's feast, as Menas says, is troubled
With the green sickness.

AGRIPPA: 'Tis a noble Lepidus.

ENOBARBUS: A very fine one: O, how he loves Caesar!

AGRIPPA: Nay, but how dearly he adores Mark Antony!

ENOBARBUS: Caesar? Why he's the Jupiter of men.

AGRIPPA: What's Antony? The god of Jupiter.

ENOBARBUS: Spake you of Caesar? How! the nonpareil!

SCENA II.

Roma. O anticameră în casa lui Cezar.

Intră Agrippa printr-o ușă și Enobarbu prin cealaltă.

AGRIPPA: Cum? Frații s-au și despărțit?

ENOBARBU: Au isprăvit cu Pompei; el s-a dus,
Iar ceilalți trei semnează învoiala.

Octavia plânge că din Roma pleacă,
Cezar e trist, și Lepidu, de când
Cu cheful lui Pompei, suferă,
Cum zice Menas, de o gălbinare.

AGRIPPA: Acest nobil Lepidu!

ENOBARBU: Ce vrednic om!

Și cum iubește el pe Cezar!

AGRIPPA: Dar,

Ce drag îi este Marc Antoniu!

ENOBARBU: Cezar?

Păi el e Jupiterul oamenilor!

AGRIPPA: Și ce-i Anton? Zeul lui Jupiter.

ENOBARBU: Spuneai de Cezar? Oh, cel fără seamăn!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

99

AGRIPPA: O, Antony! O thou Arabian bird!

ENOBARBUS: Would you praise Caesar, say "Caesar":go no further.

AGRIPPA: Indeed, he plied them both with excellent praises.

ENOBARBUS: But he loves Caesar best; – yet he loves Antony:

Hoo! hearts, tongues, figures, scribes, bards, poets, cannot

Think, speak, cast, write, sing, number, hoo!

His love to Antony. But as for Caesar,

Kneel down, kneel down, and wonder.

AGRIPPA: Both he loves.

ENOBARBUS: They are his shards, and he their beetle.

[Trumpet within.]

So;

This is to horse. Adieu, noble Agrippa.

AGRIPPA: Good fortune, worthy soldier, and farewell.

Enter CAESAR, ANTONY, LEPIDUS, and OCTAVIA.

ANTONY: No further, sir.

AGRIPPA: Antoniu! O, tu, pasărea Arabiei!

ENOBARBU: De vrei să lauzi pe Cezar, spune: Cezar, Nimic mai mult.

AGRIPPA: Ce-i drept, pe amândoi I-a încărcat cu laude minunate.

ENOBARBU: Mai mult pe Cezar însă îl iubește.

Dar îl iubește mult și pe Antoniu.

O, inimi, limbi, barzi, cifre și poeți

Nu-i pot simți, grăi, cânta, și scrie

Sau socoti iubirea-i pentru-Antoniu.

Cât pentru Cezar, o, îngenunchează,

Îngenunchează și te minunează!

AGRIPPA: El îi iubește pe amândoi.

ENOBARBU: Da, ei sunt aripile lui, iar el

E cărăbușul lor.

(Fanfară afară.)

Ne cheamă ca

Să-ncălecăm. Agrippa, fii cu bine.

AGRIPPA: Noroc bun, căpitane, și adio.

(Intră Cezar, Antoniu, Lepidu și Octavia.)

ANTONIU: Nu mai departe, frate.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

100

CAESAR: You take from me a great part of myself;
Use me well in't. Sister, prove such a wife
As my thoughts make thee, and as my farthest band
Shall pass on thy approof. Most noble Antony,
Let not the piece of virtue which is set
Betwixt us as the cement of our love,
To keep it builded, be the ram to batter
The fortress of it; for better might we
Have lov'd without this mean, if on both parts
This be not cherish'd.

ANTONY: Make me not offended
In your distrust.

CAESAR: I have said.

ANTONY: You shall not find,
Though you be therein curious, the least cause
For what you seem to fear: so, the gods keep you,
And make the hearts of Romans serve your ends!
We will here part.

CEZAR: O mare parte-mi iei din mine însumi;
Cinstește-mă în ea. O, soră, fii
Lui o soție cum vrea gândul meu,
Și cum cu cel mai scump zălog te pot
Chezășui. Prea nobile Antoniu,
Vezi nu lăsa ca lamura virtuții
Pusă-ntre noi spre-a ne-ntări amorul
Și-a-l face zid, să fie un berbec
Spre-a nărui cetatea ei; mai bine
Ne-am fi iubit fără' de-astă mijlocire,
De nu va fi-ngrijită de-amândoi.

ANTONIU: Nu mă jigni cu-a ta neîncredere.

CEZAR: Am zis.

ANTONIU: Nu vei afla, oricât vei cerceta,
Temeiul cel mai mic pentru aceea
De care pare că te temi acum.
Deci zeii să te aibă-n paza lor,
Și să-ți câștige inimile Romei
La scopurile tale! Astfel dar
Aici ne despărțim.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

101

CAESAR: Farewell, my dearest sister, fare thee well:
The elements be kind to thee, and make
Thy spirits all of comfort! fare thee well.

OCTAVIA: My noble brother!

ANTONY: The April's in her eyes: it is love's spring,
And these the showers to bring it on. Be cheerful.

OCTAVIA: Sir, look well to my husband's house; and —

CAESAR: What,
Octavia?

OCTAVIA: I'll tell you in your ear.

ANTONY: Her tongue will not obey her heart, nor can
Her heart inform her tongue — the swan's down-feather,
That stands upon the swell at the full of tide,
And neither way inclines.

ENOBARBUS [*Aside to AGRIPPA*]: Will Caesar weep?

CEZAR: Rămas bun, dragă soră, fii cu bine;
Prielnice fie-ți elementele,
Dând voie bună sufletului tău.
Rămâi cu bine.

OCTAVIA: Nobilul meu frate!

ANTONIU: În ochii ei e Prier; primăvara
Iubirii, și-asta-i ploaia ce-o vestește.
Fii dar cu voie bună.

OCTAVIA: Îngrijește
De casa soțului meu, și —

CEZAR: Ce este,
Octavia?

OCTAVIA: Ți-oi spune la ureche.

ANTONIU: O, limba-i nu vrea inima-i s-asculte,
Nici inima ei să-i învețe limba,
Ca fulgul lebedei plutind pe val
În fluxul mării, fără să se-aplece
De-o parte sau de alta.

ENOBARBU (*lui Agrippa*): Nu cumva
Va plânge Cezar? Are-un nor în față,
Semn rău la cal, darămite la un om!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

102

AGRIPPA [*Aside to ENOBARBUS*]: He has a cloud in's face.

ENOBARBUS [*Aside to AGRIPPA*]: He were the worse for
that, were he a horse;
So is he, being a man.

AGRIPPA [*Aside to ENOBARBUS*]: Why, Enobarbus,
When Antony found Julius Caesar dead,
He cried almost to roaring; and he wept
When at Philippi he found Brutus slain.

ENOBARBUS [*Aside to AGRIPPA*]: That year, indeed, he was
troubled with a rheum;
What willingly he did confound he wail'd,
Believe't till I wept too.

CAESAR: No, sweet Octavia,
You shall hear from me still; the time shall not
Out-go my thinking on you.

ANTONY: Come, sir, come;
I'll wrestle with you in my strength of love:
Look, here I have you; thus I let you go,
And give you to the gods.

CAESAR: Adieu; be happy!

LEPIDUS: Let all the number of the stars give light

AGRIPPA (*lui Enobarbu*): Ei, Enobarbu, când găsi Antoniu
Pe Iuliu Cezar mort, a plâns cu hohot,
Și s-a bocit atunci când la Filippi
Găsi ucis pe Brutu.

ENOBARBU: În acel an
O fi avut un guturai! A plâns
Ce el a prăpădit de bună voie?
S-o crezi când am să plâng și eu.

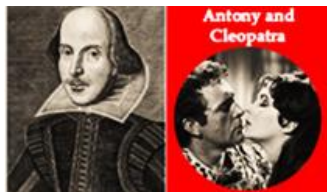
CEZAR: Nu, dragă:
Ai să primești mereu știri de la mine;
Și vremea nu-ți va șterge amintirea.

ANTONIU: Ei, haide, Cezar, eu ma voi întrece
Cu tine în puterea dragostei.
Te strâng la piept, și-acuma îți dau drumu
Și zeilor te las.

CEZAR: Fiți fericiți.

LEPIDU: Și toate stelele să-ți lumineze

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

103

To thy fair way!

CAESAR: Farewell, farewell!

[Kisses OCTAVIA.]

ANTONY: Farewell!

[Trumpets sound within. Exeunt.]

Frumoasa-ți cale!

CEZAR: Bun rămas!

(Sărută pe Octavia.)

ANTONIU: Adio.

(Fanfară. Ies.)

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

104

SCENE III.

Alexandria. Cleopatra's palace.

Enter CLEOPATRA, CHARMIAN, IRAS, and ALEXAS.

CLEOPATRA: Where is the fellow?

ALEXAS: Half afeared to come.

CLEOPATRA: Go to, go to.

[Enter a Messenger.]

Come hither, sir.

ALEXAS: Good majesty,

Herod of Jewry dare not look upon you

But when you are well pleased.

CLEOPATRA: That Herod's head

I'll have: but how, when Antony is gone,

Through whom I might command it? Come thou near.

MESSENGER: Most gracious majesty, —

CLEOPATRA: Didst thou behold Octavia?

MESSENGER: Ay, dread queen.

SCENA III.

Alexandria. Palatul Cleopatrei.

Intră Cleopatra, Charmian, Iras și Alexas.

CLEOPATRA: Unde e omul acela?

ALEXAS: Îi e frică

Să vină.

CLEOPATRA: Aide de! —

(Intră Solul.)

Ia vino-ncoace.

ALEXAS: Măria Ta, Irod chiar din Iudeea

N-ar îndrăzni să vină-n fața ta

Decât când ești cu voie bună.

CLEOPATRA: Capul

Irodului acela vreau să-l am.

Dar cum? Când a plecat Antoniu, cui

Puteam s-o poruncesc? Apropie-te.

SOLUL: Prea milostiva Majestate —

CLEOPATRA: Văzut-ai pe Octavia?

SOLUL: Da, temută Regină.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

105

CLEOPATRA: Where?

MESSENGER: Madam, in Rome;
I look'd her in the face, and saw her led
Between her brother and Mark Antony.

CLEOPATRA: Is she as tall as me?

MESSENGER: She is not, madam.

CLEOPATRA: Didst hear her speak? is she shrill-tongued or
low?

MESSENGER: Madam, I heard her speak; she is low-voiced.

CLEOPATRA: That's not so good: he cannot like her long.

CHARMIAN: Like her! O Isis! 'tis impossible.

CLEOPATRA: I think so, Charmian: dull of tongue and
dwarfish!

What majesty is in her gait? Remember,
If e'er thou look'dst on majesty.

MESSENGER: She creeps:
Her motion and her station are as one;
She shows a body rather than a life,
A statue than a breather.

CLEOPATRA: Is this certain?

MESSENGER: Or I have no observance.

CLEOPATRA: Unde?

SOLUL: La Roma. Am văzut-o-n față, cum
Sta între fratele său și Antoniu.

CLEOPATRA: E înaltă ca și mine?

SOLUL: Nu, Regină.

CLEOPATRA: Ai auzit-o? – Are glasul tare,
Sau slab?

SOLUL: Am auzit: vorbește-ncet.

CLEOPATRA: E rău: el nu o va iubi mult timp.

CHARMIAN: Iubi? O, Isis! E cu neputință!

CLEOPATRA: O cred și eu. Cu glas surd, și pitică!
Și e vreo majestate-n portul ei?

Adu-ți aminte, dacă ai văzut
Vreodată majestatea.

SOLUL: Se târăște;
Mișcatul ca și statul ei-i totuna.
Statuie fără suflet.

CLEOPATRA: Ești sigur?

SOLUL: Ori nu pot observa.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

106

CHARMIAN: Three in Egypt
Cannot make better note.

CLEOPATRA: He's very knowing;
I do perceive't: there's nothing in her yet:
The fellow has good judgment.

CHARMIAN: Excellent.

CLEOPATRA: Guess at her years, I prithee.

MESSENGER: Madam,
She was a widow —

CLEOPATRA: Widow! Charmian, hark.

MESSENGER: And I do think she's thirty.

CLEOPATRA: Bear'st thou her face in mind? is't long or
round?

MESSENGER: Round even to faultiness.

CLEOPATRA: For the most part, too, they are foolish that
are so.

Her hair, what colour?

MESSENGER: Brown, madam: and her forehead
As low as she would wish it.

CLEOPATRA: There's gold for thee.

CHARMIAN: Nu-s trei-n Egipt,
Care ar vedea mai bine.

CLEOPATRA: Bag de seamă
Că-i foarte priceput. — Deci nu văd încă
Nimic într-însa. — Omul ăsta are
O bună judecată.

CHARMIAN: Minunată.

CLEOPATRA: Ce vârstă poate-avea?

SOLUL: E văduvă.

CLEOPATRA: Auzi tu, Charmian? E văduvă!

SOLUL: Și cred că are cam treizeci de ani.

CLEOPATRA: Cum e la față? Lungă ori rotundă?

SOLUL: Rotundă, pân' la urățenie.

CLEOPATRA: Mai toți cu chipul ăsta sunt și proști.
Dar părul, ce culoare are?

SOLUL: Brună,

Și fruntea strâmtă, cât o poți dori.

CLEOPATRA: Na-ți aur. Și să nu-mi iei tu în rău

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

107

Thou must not take my former sharpness ill:
I will employ thee back again; I find thee
Most fit for business: go make thee ready;
Our letters are prepared.
[Exit Messenger.]

CHARMIAN: A proper man.

CLEOPATRA: Indeed, he is so: I repent me much
That so I harried him. Why, methinks, by him,
This creature's no such thing.

CHARMIAN: Nothing, madam.

CLEOPATRA: The man hath seen some majesty, and should
know.

CHARMIAN: Hath he seen majesty? Isis else defend,
And serving you so long!

CLEOPATRA: I have one thing more to ask him yet, good
Charmian:

But 'tis no matter; thou shalt bring him to me
Where I will write. All may be well enough.

CHARMIAN: I warrant you, madam.

Răstirea mea de adineauri. Vreau
Să te trimit din nou. Te văd
Destoinic pentru treaba: hai, gătește.
Scrisorile sunt gata.
(Solul iese.)

CHARMIAN: Vrednic om.

CLEOPATRA: O e într-adevăr, și-mi pare rău
Că-l scărmanai așa. Cum spune el
Se pare că ființa asta nu-i
Vreo treabă mare.

CHARMIAN: Nu-i nimica, doamnă.

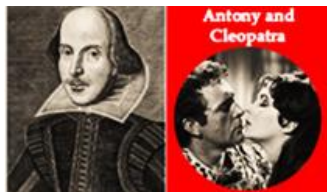
CLEOPATRA: Văzut-a el o majestate? Caută
S-o știe.

CHARMIAN: Dacă a văzut o Majestate?
Ferească Isis! El care-i în slujba
Măriei Tale de atâta vreme?

CLEOPATRA: Mai am un lucru să-l întreb, o Charmian.
Dar lasă: adu-mi-l acolo unde
Voi scrie. — Poate s-o sfârși cu bine!

CHARMIAN: Nu mă-ndoiesc, Măria Ta.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

[Exeunt.]

108
(les.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

109

SCENE IV.

Athens. A Room in ANTHONY'S House.

Enter ANTONY and OCTAVIA.

ANTONY: Nay, nay, Octavia, not only that, —
That were excusable, that, and thousands more
Of semblable import, — but he hath waged
New wars 'gainst Pompey; made his will, and read it
To public ear:
Spoke scand' of me: when perforce he could not
But pay me terms of honour, cold and sickly
He vented them: most narrow measure lent me:
When the best hint was given him, he not took't,
Or did it from his teeth.

OCTAVIA: O my good lord,
Believe not all; or if you must believe,
Stomach not all. A more unhappy lady,
If this division chance, ne'er stood between,

SCENA IV.

Atena. O cameră în casa lui Antoniu.

Intră Antoniu și Octavia.

ANTONIU: Nu, nu, Octavia, nu-i aceasta numai —
— Aceasta ar fi de iertat, și alte
Mii de același fel — dar a urzit
Războaie noi împotriva lui Pompei,
Și-a făcut testamentul și-l citi
În public.
Vorbi ușor de mine, și, silit
A-mi da prinosul cinstei, o făcu
Slăbuț și rece, în măsură mică;
Când i se dete cel mai bun prilej,
Nu-l folosi, ci spuse numai vorbe
Din vârful buzelor.

OCTAVIA: O, dragă-Antoniu,
Nu crede toate; dar de vrei să crezi,
N-o ia în rău. De ar urma dezbin,
Nici când femeie mai nenorocită

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

110

Praying for both parts:
Sure the good gods will mock me presently,
When I shall pray "O, bless my lord and husband!"
Undo that prayer by crying out as loud
"O, bless my brother!" Husband win, win brother,
Prays and destroys the prayer; no midway
'Twixt these extremes at all.

ANTONY: Gentle Octavia,
Let your best love draw to that point which seeks
Best to preserve it: if I lose mine honour,
I lose myself: better I were not yours
Than yours so branchless. But, as you requested,
Yourself shall go between's: the meantime, lady,
I'll raise the preparation of a war
Shall stain your brother: make your soonest haste;
So your desires are yours.

OCTAVIA: Thanks to my lord.

N-a stat la mijloc, vai!, rugându-se
Pentru-amândouă părțile. Și zeii
De mine-ar râde dacă m-aș ruga:
„O, binecuvântați pe soțul meu”
Și-aș desființa această rugă
Strigând cu glasul tot așa de tare:
„O, binecuvântați pe frate-meu”.
„O, biruie soțul meu” și „biruie, frate”
E ruga care nimicește ruga.
Nu-i drum de mijloc între-aceste extreme.
ANTONIU: Duioasă Octavia, poartă dragostea-ți
Mai bună înspre cel ce caută
Mai bine s-o păstreze. De aş pierde
Onoarea mea, mă pierd pe mine însumi.
Mai bine nu al tău, decât al tău
Așa nevrednic. — Dar, cum ai cerut-o,
Poți mijloci-ntre noi. Eu, în răstimp,
Voi face pregătiri pentru-un război
Care va-ntuneca pe frate-tău.
Dă zor; așa ți-am împlinit dorința.
OCTAVIA: Îți mulțumesc. O, Joe cel puternic

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

111

The Jove of power make me, most weak, most weak,
Your reconciler! Wars 'twixt you twain would be
As if the world should cleave, and that slain men
Should solder up the rift.

ANTONY: When it appears to you where this begins,
Turn your displeasure that way; for our faults
Can never be so equal, that your love
Can equally move with them. Provide your going;
Choose your own company, and command what cost
Your heart has mind to.

[Exeunt.]

Pe mine, cea mai slabă, facă-mă
Împăciuitoarea voastră! Căci războaie
Între voi doi ar fi ca și cum lumea
S-ar spinteca și s-ar umple prăpastia
Cu leșuri!

ANTONIU: După ce te-oi dumiri
Din care parte cearta a pornit,
Întoarce-ți neplăcerea într-acolo.
Căci ale noastre vini nu pot să fie
Așa la fel, încât iubirea-ți să
Se-mpartă deopotrivă între ele.
Vezi, îngrijește de plecarea ta,
Alege-ți cine să te însoțească,
Și ia de cheltuială cât dorești.
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

112

SCENE V.

The same. Another Room.

Enter ENOBARBUS and EROS, meeting.

ENOBARBUS: How now, friend Eros!

EROS: There's strange news come, sir.

ENOBARBUS: What, man?

EROS: Caesar and Lepidus have made wars upon Pompey.

ENOBARBUS: This is old: what is the success?

EROS: Caesar, having made use of him in the wars 'gainst Pompey, presently denied him rivalry; would not let him partake in the glory of the action: and not resting here, accuses him of letters he had formerly wrote to Pompey; upon his own appeal, seizes him: so the poor third is up, till death enlarge his confine.

ENOBARBUS: Then, world, thou hast a pair of chaps, no more;

And throw between them all the food thou hast,
They'll grind the one the other. Where's Antony?

EROS: He's walking in the garden – thus; and spurns

SCENA V.

O altă cameră.

(Intră Enobarbu și Eros, întâlnindu-se.)

ENOBARBU: Ce e, prietene Eros?

EROS: Au sosit știri ciudate.

ENOBARBU: Ce, omule?

EROS: Cezar și Lepidu au început război cu Pompei.

ENOBARBU: Asta-i vechi: și care-i pricina?

EROS: Cezar, după ce s-a folosit de el în războiul contra lui Pompei, i-a tăgăduit curând tovărășia, n-a vrut să-i facă parte în izbânda luptei și, neoprindu-se aici, îl învinuie pentru scrisorile pe care le-a scris mai înainte lui Pompei, și, fără altă judecată, îl închide: astfel bietul triumvir stă la răcoare până când moartea îi va deschide temnița.

ENOBARBU: Acum, o lume, două fălci ai numai,
Și-oricât nutreț vei azvârli între ele,
Tot s-or lovi. – Antoniu unde este?

EROS: Se plimbă în grădină – așa; dă cu

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

113

The rush that lies before him; cries "Fool Lepidus!"
And threats the throat of that his officer
That murder'd Pompey.

ENOBARBUS: Our great navy's rigg'd.

EROS: For Italy and Caesar. More, Domitius;
My lord desires you presently: my news
I might have told hereafter.

ENOBARBUS: 'Twill be naught:
But let it be. — Bring me to Antony.

EROS: Come, sir.

[Exeunt.]

Picioare în orice pai ce-i stă în drum.
El strigă: „Prostule de Lepidu”,
Și-amenință a gâtui pe-acela
Din ofițerii săi ce pe Pompei
L-a omorât.

ENOBARBU: Și flota noastră-i gata?

EROS: Da, pentru Cezar și Italia.

Mai mult, Domiție. Stăpânul te-a
Chemat degrabă la el. — Mai bine eu
Îți povesteam aceste știri la urmă.

ENOBARBU: N-o fi nimic, dar du-mă la Antoniu.

EROS: Amice, vino.

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

114

SCENE VI.

Rome. CAESAR'S House.

Enter CAESAR, AGRIPPA, and MAECENAS.

CAESAR: Contemning Rome, he has done all this, and more,
In Alexandria: here's the manner of't:
I' the market-place, on a tribunal silver'd,
Cleopatra and himself in chairs of gold
Were publicly enthroned: at the feet sat
Caesarion, whom they call my father's son,
And all the unlawful issue that their lust
Since then hath made between them. Unto her
He gave the stablishment of Egypt; made her
Of Lower Syria, Cyprus, Lydia,
Absolute queen.

MAECENAS: This in the public eye?

CAESAR: I' the common show-place, where they exercise.
His sons he there proclaim'd the kings of kings:
Great Media, Parthia, and Armenia,

SCENA VI.

Roma. Casa lui Cezar.

Intră Cezar, Agrippa și Mecena.

CEZAR: În hula Romei el făcu aceasta.
Mai mult: — precum aicea ni se scrie —
La Alexandria, în piață, pe-o tribună
De-argint, el a șezut cu Cleopatra
În jilțuri de-aur; l-ale lor picioare
Cesarion, pe care ei-l numesc
Al tatălui meu fiu, precum și toată
Prăsila cea nelegiuită care
De-atunci a zămislit-o pofta lor.
Ei i-a dat domnia-Egiptului
Și a făcut-o singură Regină
Pe Siria de Jos, pe Cipru, Lydia.
MECENA: Și-aceasta-n ochii lumii?
CEZAR: Chiar în piața
Obștească, unde se fac exerciții.
Pe fiii săi i-a proclamat acolo

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

115

He gave to Alexander; to Ptolemy he assign'd
Syria, Cilicia, and Phoenicia: she
In the habiliments of the goddess Isis
That day appear'd; and oft before gave audience,
As 'tis reported, so.

MAECENAS: Let Rome be thus
Inform'd.

AGRIPPA: Who, queasy with his insolence
Already, will their good thoughts call from him.

CAESAR: The people knows it; and have now received
His accusations.

AGRIPPA: Who does he accuse?

CAESAR: Caesar: and that, having in Sicily
Sextus Pompeius spoil'd, we had not rated him
His part o' the isle: then does he say he lent me
Some shipping unrestored: lastly, he frets
That Lepidus of the triumvirate
Should be deposed; and, being, that we detain

Ca Regi ai Regilor, și Media,
Armenia și Partia le-a hărăzit
Lui Alexandru; iar lui Ptolomei,
I-a dat Cilicia, Siria și Fenicia.
În ziua aceea ea s-a arătat
Chiar în veșmintele zeiței Isis,
Și înainte a primit adesea
În audiență, cum se spune, astfel.
MECENA: Să se vestească Romei lucrul acesta.

AGRIPPA: Și ea, scârbită de-ndrăzneala lui,
Îi va retrage-atunci favoarea ei.

CEZAR: Poporul a primit o plângere
Din partea lui.

AGRIPPA: Pe cine-nvinuiește?

CEZAR: Pe Cezar și anume cum că noi,
Răpind Sicilia lui Sextu Pompei,
Nu i-am dat partea lui din insulă.
Mai zice că mi-a împrumutat corăbii
Neînapoiate, și în sfârșit se plânge
C-am scos pe Lepid din triumvirat,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

116

All his revenue.

AGRIPPA: Sir, this should be answer'd.

CAESAR: 'Tis done already, and messenger gone.

I have told him, Lepidus was grown too cruel;

That he his high authority abused

And did deserve his change: for what I have conquer'd

I grant him part; but then, in his Armenia,

And other of his conquer'd kingdoms, I

Demand the like.

MAECENAS: He'll never yield to that.

CAESAR: Nor must not then be yielded to in this.

Enter OCTAVIA, with her Train.

OCTAVIA: Hail, Caesar, and my lord! hail, most dear
Caesar!

CAESAR: That ever I should call thee castaway!

OCTAVIA: You have not call'd me so, nor have you cause.

CAESAR: Why have you stol'n upon us thus? You come not

Like Caesar's sister: the wife of Antony

Should have an army for an usher, and

The neighs of horse to tell of her approach

Și că-i reținem tot venitul lui.

AGRIPPA: S-ar cuveni un răspuns la pâra asta.

CEZAR: S-a și făcut, și totul pornit.

Am scris că Lepid a ajuns prea crud,

C-a abuzat de înalta sa putere

Și-a meritat căderea; că din ceea

Ce-am cucerit eu, partea lui îi dau,

Dar cer același lucru din Armenia

Și celelalte țări de el cuprinse.

MECENA: Nici când el nu se va-nvoi la asta.

CEZAR: Atuncea n-am să fac nici voia lui.

Intră Octavia cu suita ei.

OCTAVIA: Salut, o, Cezar și stăpânul meu,

Salut, iubite Cezar!

CEZAR: N-am crezut

Că te-oi numi cândva o lepădată.

OCTAVIA: Nu m-ai numit așa, nici n-ai temei.

CEZAR: De ce dar vii la mine pe furiș?

Nu vii aici ca soră a lui Cezar.

Soției lui Antoniu trebuia

Să-i meargă înainte o oștire,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

117

Long ere she did appear; the trees by the way
Should have borne men; and expectation fainted,
Longing for what it had not; nay, the dust
Should have ascended to the roof of heaven,
Rais'd by your populous troops: but you are come
A market-maid to Rome; and have prevented
The ostentation of our love, which, left unshown,
Is often left unloved: we should have met you
By sea and land, supplying every stage
With an augmented greeting.

OCTAVIA: Good my lord,
To come thus was I not constrain'd, but did it
On my free will. My lord, Mark Antony,
Hearing that you prepared for war, acquainted
My grieved ear withal; whereon, I begg'd
His pardon for return.

CAESAR: Which soon he granted,

Și nechezări de cai să ne vestească
Venirea ei, înainte de-a sosi;
Copacii în drum să fie plini de lume,
Și așteptarea să tânjească-n dor;
Ba, praful, de oștirea ta trezit,
Să s-urce până-n podul cerului.
Dar ai venit la Roma ca o fată
Din piață, și-ai împiedicat dovada
Iubirii, care, dacă nu s-arată,
Adesea e lăsată neiubită.
Și noi te-am fi întâmpinat pe mare
Și pe uscat cu un salut, sporit
La fiece popas.

OCTAVIA: Iubite frate,
N-am fost silită ca să vin așa,
Ci o făcui de bunăvoia mea.
Antoniu, soțul meu, prinzând de veste
Că de război aici te pregătești,
Înștiință urechea-mi obidită,
Și-atunci îi cerui voie să mă-ntorc.
CEZAR: Pe care bucuros ți-a dat-o, tu fiind

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

118

Being an obstruct 'tween his lust and him.

OCTAVIA: Do not say so, my lord.

CAESAR: I have eyes upon him,
And his affairs come to me on the wind.
Where is he now?

OCTAVIA: My lord, in Athens.

CAESAR: No, my most wronged sister; Cleopatra
Hath nodded him to her. He hath given his empire
Up to a whore; who now are levying
The kings o' the earth for war: he hath assembled
Bocchus, the king of Libya; Archelaus
Of Cappadocia; Philadelphos, king
Of Paphlagonia; the Thracian king, Adallas;
King Manchus of Arabia; King of Pont;
Herod of Jewry; Mithridates, king
Of Comagene; Polemon and Amyntas,
The kings of Mede and Lycaonia, with
More larger list of sceptres.

OCTAVIA: Ay me, most wretched,
That have my heart parted betwixt two friends

O piedică între el și pofta lui.

OCTAVIA: Nu spune asta.

CEZAR: Eu am un ochi pe el.
Și faptele lui mi le-aduce vântul.
Acuma unde este?

OCTAVIA: La Atena.

CEZAR: Nu, soră înșelată. Cleopatra
I-a făcut semn să se întoarcă. El
Și-a dat împărăția unei târfe,
Și-acum strâng la război pe Regii lumii.
A adunat pe Bacchus, Craiul Libiei,
Pe Archelau din Capadocia,
Pe Philadelphu-al Paflagoniei,
P-Adallas, Crai al Tracilor; pe Malchus,
Crai al Arabiei, pe cel din Pont,
Pe Irod al Iudeei, Mitridate
Al Comagenei, Polemon și Amyntas,
Al Mediei și Lycaoniei,
Și alte multe sceptre.

OCTAVIA: Neferice
De mine! Inima mi-e împărțită,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

119

That do afflict each other!

CAESAR: Welcome hither:

Your letters did withhold our breaking forth;

Till we perceived both how you were wrong led

And we in negligent danger. Cheer your heart:

Be you not troubled with the time, which drives

O'er your content these strong necessities;

But let determined things to destiny

Hold unbewail'd their way. Welcome to Rome;

Nothing more dear to me. You are abused

Beyond the mark of thought: and the high gods,

To do you justice, make their ministers

Of us and those that love you. Best of comfort;

And ever welcome to us.

AGRIPPA: Welcome, lady.

MAECENAS: Welcome, dear madam.

Each heart in Rome does love and pity you:

Only the adulterous Antony, most large

In his abominations, turns you off;

La doi prieteni care se dușmănesc!

CEZAR: Ei, bine ai venit! – Scrisoarea ta

A-ntârziat pornirea noastră, până

Am înțeles cât tu ești înșelată

Și noi primejduiți de-așa zăbavă.

Dar fii pe pace: nu te tulbura

De vremea ce pe fericirea ta

Trimite aste aprigi nevoi,

Ci lasă hotărârea sorții să-și

Urmeze calea fără să jelim.

Bine-ai venit, mai dragă ca oricând!

Ești înșelată peste orice gând,

Și înalții zei, dreptate spre a-ți face,

Ne-au ales slujbași ai lor pe noi

Și pe aceia toți care te iubesc.

Fă-ți inimă, și bine ai venit.

AGRIPPA: Doamnă, bine ai venit.

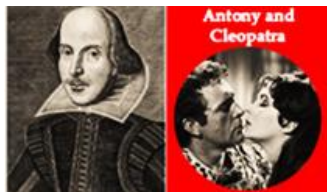
MECENA: Iubită doamnă, bine ai venit.

La Roma orice inimă te plânge

Și te iubește: numai dezământul

Anton, rău năvăitul, fără saț,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

120

And gives his potent regiment to a trull,
That noises it against us.

OCTAVIA: Is it so, sir?

CAESAR: Most certain. Sister, welcome: pray you,
Be ever known to patience: my dear'st sister!

[Exeunt.]

Te-alungă, și puternica-i domnie
Dă unei târfe care-acum bârfește
În contra noastră.

OCTAVIA: Oare e așa?

CEZAR: Firește, soră. — Fii bine venită.

Și ține-ți firea, dragă surioară.

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

121

SCENE VII.

Near Actium. Antony's camp.

Enter CLEOPATRA and ENOBARBUS.

CLEOPATRA: I will be even with thee, doubt it not.

ENOBARBUS: But why, why, why?

CLEOPATRA: Thou hast forspoke my being in these wars,
And say'st it is not fit.

ENOBARBUS: Well, is it, is it?

CLEOPATRA: If not denounced against us, why should not
we

Be there in person?

ENOBARBUS [*Aside*]: Well, I could reply.

If we should serve with horse and mares together,
The horse were merely lost; the mares would bear
A soldier and his horse.

CLEOPATRA: What is't you say?

ENOBARBUS: Your presence needs must puzzle Antony;
Take from his heart, take from his brain, from's time,

SCENA VII.

Lângă Actium. Tabăra lui Antoniu.

Intră Cleopatra și Enobarbu.

CLEOPATRA: M-oi răfui cu tine, să n-ai grijă.

ENOBARBU: Ei, dar de ce? De ce? De ce?

CLEOPATRA: N-ai vrut să iau eu parte la război,
Zicând că nu se cade.

ENOBARBU: Ei, se cade?

CLEOPATRA: De n-ai sta împotriva tu, de ce
Nu aş putea fi faţă în persoană?

ENOBARBU (*aparte*): Deh! aş putea răspunde: de-am sluji
Cu armăsari şi iepe laolaltă,
N-ar avea armăsarii niciun rost,
Căci iepele-ar purta şi pe soldat
Şi calul său.

CLEOPATRA: Ei bine, ce-ai să zici?

ENOBARBU: Prezenţa voastră-ar ului pe-Antoniu,
Şi i-ar răpi din inimă, din vremea

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

122

What should not then be spared. He is already
Traduced for levity; and 'tis said in Rome
That Photinus, an eunuch, and your maids
Manage this war.

CLEOPATRA: Sink Rome, and their tongues rot
That speak against us! A charge we bear i' the war,
And, as the president of my kingdom, will
Appear there for a man. Speak not against it;
I will not stay behind.

ENOBARBUS: Nay, I have done.
Here comes the emperor.
Enter ANTONY and CANIDIUS.

ANTONY: Is it not strange, Canidius,
That from Tarentum and Brundisium
He could so quickly cut the Ionian sea,
And take in Toryne? You have heard on't, sweet?

CLEOPATRA: Celerity is never more admir'd
Than by the negligent.

Și creierul lui, ceea ce atuncea
Nu trebuie să-i lipsească. Chiar acum
El e învinuit de ușurință;
Și zic la Roma că Photin, eunucul,
Și cu femeile voastre, port războiul.
CLEOPATRA: Să piară Roma, și să putrezească
Acele limbi ce astfel ne bârfesc!
Și noi avem un rost în acest război,
Și ca Regina țării mele vreau
Să lupt ca un bărbat. Nu mai vorbi
În contra noastră; nu rămâi-napoi.
ENOBARBU: De, iată, tac. — Ah, vine Împăratul.

Intră Antoniu și Canidiu.
ANTONIU: Nu este straniu, zi, Canidiu,
Ca din Tarent și din Brundusiu
El a putut așa străbate
Prin Marea Ionică, luând Toryne?
Ai auzit-o, dragă?
CLEOPATRA: Nimeni nu admiră
Mai mult iuțeala, ca acei zăbavnici.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

123

ANTONY: A good rebuke,
Which might have well becomeed the best of men
To taunt at slackness. Canidius, we
Will fight with him by sea.
CLEOPATRA: By sea! what else?
CANIDIUS: Why will my lord do so?
ANTONY: For that he dares us to't.
ENOBARBUS: So hath my lord dar'd him to single fight.
CANIDIUS: Ay, and to wage this battle at Pharsalia,
Where Caesar fought with Pompey. But these offers,
Which serve not for his vantage, he shakes off;
And so should you.

ENOBARBUS: Your ships are not well mann'd:
Your mariners are muleters, reapers, people
Ingross'd by swift impress; in Caesar's fleet
Are those that often have 'gainst Pompey fought:
Their ships are yare, yours heavy: no disgrace
Shall fall you for refusing him at sea,
Being prepared for land.

ANTONIU: Dojană bună, cum îl prinde bine
Pe cel mai bun bărbat, spre a muștra
Tărăgănirea. — Noi l-am înfrunța
Pe mare. —
CLEOPATRA: Da, pe mare, cum altminteri?
CANIDIU: De ce, stăpâne, vrei să faci aceasta?
ANTONIU: Fiindcă ne provoacă la aceasta.
ENOBARBU: L-ai provocat și la duel, stăpâne.
CANIDIU: Și să dea lupta la Farsala, unde
Și Cezar cu Pompei s-a bătut.
Propunerile astea însă, care
Nu-i vin la socoteală, le-a respins.
Ar trebui să faci același lucru.
ENOBARBU: Dar n-ai corăbii bine echipate.
Corăbierii tăi sunt catărgii,
Plugari, băieți tocmiți pe repezeală;
Dar oamenii lui Cezar sunt aceia
Care au luptat adesea sub Pompei.
Au vase repezi, ale tale-s grele;
Nu e rușine ca să-l ocolești
Pe mare, când ești gata pe uscat.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

124

ANTONY: By sea, by sea.

ENOBARBUS: Most worthy sir, you therein throw away
The absolute soldiership you have by land;
Distract your army, which doth most consist
Of war-mark'd footmen; leave unexecuted
Your own renowned knowledge; quite forgo
The way which promises assurance; and
Give up yourself merely to chance and hazard,
From firm security.

ANTONY: I'll fight at sea.

CLEOPATRA: I have sixty sails, Caesar none better.

ANTONY: Our overplus of shipping will we burn;
And, with the rest full-mann'd, from the head of Actium
Beat the approaching Caesar. But if we fail,
We then can do't at land.

[Enter a Messenger.]

Thy business?

MESSENGER: The news is true, my lord; he is descried;

ANTONIU: Pe mare, pe mare.

ENOBARBU: Slăvite Doamne, astfel tu jertfești
Mărețu-ți ar războinic pe uscat,
Împarți oștirea ta, alcătuită
Mai mult de încercată pedestrime.
Nu folosești vestita-ți iscusință,
Te-abai cu totul de la drumul care
Făgăduiește siguranța, și,
Te dai în voia sorții și-ntâmplării
Din locu-ți sigur.

ANTONIU: Voi lupta pe mare.

CLEOPATRA: Am șaizeci de vase. Cezar n-are
Mai bune.

ANTONIU: Cele de prisos le-om arde.
Cu celelalte, bine echipate,
La Capul Actium am să bat pe Cezar.
Dar dacă vom da greș, putem atunci
S-o facem pe uscat.

(Intră un Sol.)

Ce veste-aduci?

SOLUL: Se-adeverește știrea. El sosește

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

125

Caesar has taken Toryne.

ANTONY: Can he be there in person? 'tis impossible;
Strange that his power should be. Canidius,
Our nineteen legions thou shalt hold by land,
And our twelve thousand horse. We'll to our ship:
Away, my Thetis!

[Enter a SOLDIER.]

How now, worthy soldier?

SOLDIER: O noble emperor, do not fight by sea;
Trust not to rotten planks: do you misdoubt
This sword and these my wounds? Let the Egyptians
And the Phoenicians go a-ducking: we
Have used to conquer standing on the earth,
And fighting foot to foot.

ANTONY: Well, well: away!

[Exeunt ANTONY, CLEOPATRA, and ENOBARBUS.]

SOLDIER: By Hercules, I think I am i' the right.

CANIDIUS: Soldier, thou art: but his whole action grows
Not in the power on't: so our leader's led,

Aici. Cezar a luat Toryne.

ANTONIU: Cum poate fi coala? Nu-i cu puțință.
Ciudat că oastea-i e coala! Canidiu,
Cu cele nouăsprezece legiuni
Și douăsprezece mii călare, vei sta
Pe-uscăt. Acum să mergem pe corabie.

Haidem, iubită Thetis!

(Intră un Soldat.)

Ce-i, voinice?

SOLDATUL: O, împărate, nu lupta pe mare.
Nu te încrede-n scânduri putrede.

Te îndoiești de paloșul acesta
Și de-aste ale mele răni? O, lasă
Pe Egipteni și Fenicieni, să-noate
Ca rațele. Noi știm să biruim
Stând pe pământ, în luptă trup la trup.

ANTONIU: Ei bine, bine. Să plecăm.

Ies Antoniu, Cleopatra și Enobarbu.

SOLDATUL: Pe Hercule! Socot că am dreptate.

CANIDIU: Voinice, da. Dar toată treaba asta
Nu izvorăște din voința lui;

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

126

And we are women's men.

SOLDIER: You keep by land

The legions and the horse whole, do you not?

CANIDIUS: Marcus Octavius, Marcus Justeius,
Publicola, and Caelius are for sea:

But we keep whole by land. This speed of Caesar's
Carries beyond belief.

SOLDIER: While he was yet in Rome
His power went out in such distractions as
Beguiled all spies.

CANIDIUS: Who's his lieutenant, hear you?

SOLDIER: They say, one Taurus.

CANIDIUS: Well I know the man.

Enter a Messenger.

MESSENGER: The Emperor calls Canidius.

CANIDIUS: With news the time's with labour; and throes
forth

Each minute some.

[Exeunt.]

Conducătorul nostru e condus,
Și noi suntem în slujbă la femei.

SOLDATUL: Stai pe uscat în fruntea tuturor
Legiunilor și-a călărimii, nu?

CANIDIU: Marcu Octaviu, Marcu Iusteu,
Publicola și Caeliu, sunt pe mare;

Noi comandăm pe-uscat. Această grabă
A lui Cezar întrece-orice crezare.

SOLDATUL: Pe când era la Roma încă el,
Oștirea lui ieși în cete mici
Încât a amăgit iscoadele.

CANIDIU: Știi cine e locotenentul său?

SOLDATUL: E un anume Tauru.

CANIDIU: Îl știu bine.

(Intră un Sol.)

SOLUL: Împăratul cheamă pe Canidiu.

CANIDIU: E vremea grea cu știri, și naște una
În fiecare clipă.

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

127

SCENE VIII.

A plain near Actium.

Enter CAESAR, and TAURUS, with his army, marching.

CAESAR: Taurus!

TAURUS: My lord?

CAESAR: Strike not by land; keep whole: provoke not battle,
Till we have done at sea. Do not exceed
The prescript of this scroll: our fortune lies
Upon this jump.

[Exeunt.]

SCENA VIII.

O câmpie lângă Actium.

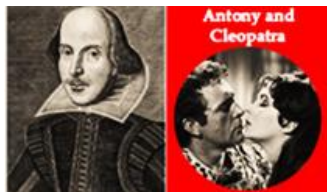
Intră Cezar și Tauru, cu armată.

CEZAR: Tauru!

TAURU: Stăpâne!

CEZAR: Să nu lupți pe uscat; stai liniștit
Și nu da lupta până sfârșim pe mare.
Să nu ieși din ce-i scris în cartea asta.
Norocul nostru e în joc acum.
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

128

SCENE IX.

Another part of the plain.

Enter ANTONY and ENOBARBUS.

ANTONY: Set we our squadrons on yond side o' the hill,
In eye of Caesar's battle; from which place
We may the number of the ships behold,
And so proceed accordingly.
[Exeunt.]

SCENA IX.

O altă parte a câmpiei.

Intră Antoniu și Enobarbu.

ANTONIU: Așază gloatele pe dealul acela
În fața oștilor lui Cezar; de
Colea putem vedea ce vase sunt
Și să urmăm în plină cunoștință.
Ies.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

129

SCENE X.

Another part of the Plain.

CANIDIUS marcheth with his land army one way over the stage; and TAURUS, the lieutenant of CAESAR, the other way. After their going in, is heard the noise of a sea-fight.

Alarum. Enter ENOBARBUS.

ENOBARBUS: Naught, naught, all naught! I can behold no longer:

The Antoniada, the Egyptian admiral,
With all their sixty, fly and turn the rudder:
To see't mine eyes are blasted.
Enter SCARUS.

SCARUS: Gods and goddesses,
All the whole synod of them!

ENOBARBUS: What's thy passion?

SCARUS: The greater cantle of the world is lost
With very ignorance; we have kiss'd away
Kingdoms and provinces.

SCENA X.

O altă parte a câmpiei.

Canidiu trece cu armata lui printr-o parte a scenei, și Tauru, locotenentul lui Cezar, printr-alta. După trecerea lor, se aude zgomotul unei lupte pe mare.

Alarmă. Intră Enobarbu.

ENOBARBU: Ticăloșie! N-o mai pot vedea!

Antoniada, vasul amiral
Egiptean, cu toate șaizeci
Corăbii, fug și cârmele întorc.
Vederea asta îmi orbește ochii.
(Intră Scarus.)

SCARUS: Zei și Zeițe! Tot soborul lor!

ENOBARBU: De ce ești necăjit?

SCARUS: Bucata cea mai mare-a lumii am
Pierdut-o noi prin nepricepere:
Am azvârlit regate și provincii
Pe sărutări.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

130

ENOBARBUS: How appears the fight?

SCARUS: On our side like the token'd pestilence,
Where death is sure. Yon ribaudred nag of Egypt, —
Whom leprosy o'ertake! — i' the midst o' the fight,
When vantage like a pair of twins appear'd,
Both as the same, or rather ours the elder, —
The breese upon her, like a cow in June,
Hoists sails and flies.

ENOBARBUS: That I beheld:

Mine eyes did sicken at the sight, and could not
Endure a further view.

SCARUS: She once being loof'd,
The noble ruin of her magic, Antony,
Claps on his sea-wing, and, like a doting mallard,
Leaving the fight in height, flies after her:
I never saw an action of such shame;
Experience, manhood, honour, ne'er before
Did violate so itself.

ENOBARBUS: Alack, alack!

Enter CANIDIUS.

ENOBARBU: Și cum stă bătălia?

SCARUS: Din parte-ne ca ciuma cea buboasă:
Cu moartea-n sân. Ea, târfa egipteană,
— Lovi-o-ar lepra! — chiar în toiul luptei,
Când sorțile păreau ca niște gemeni,
La fel, și ale noastre chiar mai mari,
Ca-o vacă-n funie ce o pișcă strechea,
Își înalță pânzele și-o ia la fugă.

ENOBARBU: Văzui aceasta, și-ochii mei, bolnavi
De-așa priveliște, n-au mai putut
Răbda s-o văd.

SCARUS: Abia ea prinse vânt,
Ruina falnică a vrăjii ei,
Antoni, își desface aripile,
Și ca-un rățoi nebun, el lasă lupta
În toiul ei, și zboară după dânsa.
N-am mai văzut așa fapt rușinos!
Experiența, bărbăția, cinstea
Nu și-au făcut nicicând așa ocară.

ENOBARBU: Vai, vai!

(Intră Canidiu.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

131

CANIDIUS: Our fortune on the sea is out of breath,
And sinks most lamentably. Had our general
Been what he knew himself, it had gone well:
O, he has given example for our flight,
Most grossly by his own!

ENOBARBUS: Ay, are you thereabouts? Why, then, good-
night,
Indeed.

CANIDIUS: Toward Peloponnesus are they fled.

SCARUS: 'Tis easy to't; and there I will attend
What further comes.

CANIDIUS: To Caesar will I render
My legions and my horse: six kings already
Show me the way of yielding.

ENOBARBUS: I'll yet follow
The wounded chance of Antony, though my reason
Sits in the wind against me.
[Exeunt.]

CANIDIU: Norocul ni-e pe mare fără răsuflet,
Și jalnic se afundă. De era
Al nostru general ce-a fost odată,
Mergeau cu bine toate. El ne-a dat
Vădită pildă pentru fuga noastră
Prin a lui însăși.

ENOBARBU: Ați ajuns aici?
Atuncea noapte bună într-adevăr.

CANIDIU: Ei au fugit înspre Pelopones.

SCARUS: E drum ușor, acolo am s-adăst
Ce va urma.

CANIDIU: Voi-napoia lui Cezar
Legiunile și călărima mea,
Căci șase Regi mi-arată felul cum
Să mă predau.

ENOBARBU: Eu voi urma destinul
Rănit al lui Antoniu, deși mintea
Îmi suflă-un vânt potrivit.
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

132

SCENE XI.

Alexandria. Cleopatra's palace.

Enter ANTONY with Attendants.

ANTONY: Hark! the land bids me tread no more upon't;
It is ashamed to bear me! Friends, come hither:
I am so lated in the world that I
Have lost my way for ever: — I have a ship
Laden with gold; take that, divide it; fly,
And make your peace with Caesar.

ALL: Fly! not we.

ANTONY: I have fled myself; and have instructed cowards
To run and show their shoulders. Friends, be gone;
I have myself resolv'd upon a course
Which has no need of you; be gone:
My treasure's in the harbour, take it. O,
I follow'd that I blush to look upon:
My very hairs do mutiny; for the white

SCENA XI.

Alexandria. Palatul Cleopatrei.

Intră Antoniu cu escorta.

ANTONIU: Auzi? Pământu-mi poruncește
Să nu mai calc pe el: îi e rușine
Ca să mă poarte! O, veniți, prieteni,
M-a apucat în lume noaptea, și
Pierdut-am drumul pentru totdeauna.
Am o corabie încărcată de-aur;
Luați-o, împărțiți, fugiți și faceți
Cu Cezar pace.

TOTI: Noi să fugim? Nu.

ANTONIU: Eu însumi am fugit și pe mișei
I-am învățat eu să-și arate dosul.
Plecați, prieteni. Am ales o cale
Ce n-are zor de voi. Comoara mea
Se află-n port. V-o dau. O, am urmat
Ceva ce mi-e rușine să privesc;
Chiar păru-mi se răscoală: căci cel alb

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

133

Reprove the brown for rashness, and they them
For fear and doting. Friends, be gone: you shall
Have letters from me to some friends that will
Sweep your way for you. Pray you, look not sad,
Nor make replies of loathness: take the hint
Which my despair proclaims; let that be left
Which leaves itself: to the sea-side straightway:
I will possess you of that ship and treasure.
Leave me, I pray, a little: pray you now:
Nay, do so; for, indeed, I have lost command,
Therefore I pray you: I'll see you by and by.

[Sits down.]

Enter CLEOPATRA, led by CHARMIAN and IRAS; EROS following.

EROS: Nay, gentle madam, to him, comfort him.

IRAS: Do, most dear queen.

CHARMIAN: Do! why, what else?

Înviniuie de-ușurință pe cel negru,
Și-acesta pe-ăla de desfrâu și frică.
Plecați, prieteni; veți primi scrisori
Din partea-mi, pentru alți prieteni, ca
Să netezească drumul pentru voi.
Vă rog, nu fiți mânăniți, și nu
Vă-mpotriviți. Urmați un sfat ce vi-l
Dă disperarea mea, și părăsiți
Ceea ce se părăsește singur. Repede
Haidem la țarm, și am să vă predau
Corabia aceea și comoara.
Lăsați-mă, mă rog, puțin, mă rog –
Zău, faceți-o! Căci am pierdut comanda,
De-aceea rog. La revedere-ndată.
(El șade jos.)

Intră Cleopatra condusă de Charmian și Iras. Eros urmează.

EROS: Duioasă Doamnă, mergi la el ca să-l
Mângâi.

IRAS: O, fă-o, prea scumpă Regină.

CHARMIAN: Fă-o, ce alt e de făcut?

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

134

CLEOPATRA: Let me sit down. O Juno!

ANTONY: No, no, no, no, no.

EROS: See you here, sir?

ANTONY: O, fie, fie, fie!

CHARMIAN: Madam!

IRAS: Madam, O good empress!

EROS: Sir, sir!

ANTONY: Yes, my lord, yes; he at Philippi kept
His sword e'en like a dancer; while I struck
The lean and wrinkled Cassius; and 'twas I
That the mad Brutus ended: he alone
Dealt on lieutenantry, and no practice had
In the brave squares of war: yet now — No matter.

CLEOPATRA: Ah, stand by.

EROS: The queen, my lord, the queen.

IRAS: Go to him, madam, speak to him:
He is unqualified with very shame.

CLEOPATRA: Well then, sustain me: O!

EROS: Most noble sir, arise; the queen approaches:
Her head's declined, and death will seize her, but

CLEOPATRA: Lăsați-mă să șed jos. O, Junona!

ANTONIU: Ba nu, nu, nu, nu!

EROS: Vezi cine e aici, domnule?

ANTONIU: O, rușine, rușine!

CHARMIAN: Doamnă!

IRAS: Doamnă! O, buna mea împărăteasă!

EROS: Domnule, domnule —

ANTONIU: Da, domnul meu, da! Dânsul la Filipi
Își purta spada ca-un dansator,
Când eu loveam pe Cassiu slab și-ursuz;
Eu am ucis pe Brutu cel smintit,
El care pe-alți puneă să lupte-n locu-i,
Și nu era-nvățat cu harțele
Viteze de război; și-acum — dar, fie —

CLEOPATRA: O, ajutați-mă!

EROS: Regina, stăpâne, Regina!

IRAS: O, doamnă, mergi la dânsul și vorbește-i.
El s-a pierdut cu firea de rușine.

CLEOPATRA: Ei bine, dați-mi sprijin — o!

EROS: Stăpâne, scoală-te. Regina vine
Cu capu-n piept, și moartea-o va cuprinde

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

135

Your comfort makes the rescue.

ANTONY: I have offended reputation,
A most unnoble swerving.

EROS: Sir, the queen.

ANTONY: O, whither hast thou led me, Egypt? See,
How I convey my shame out of thine eyes
By looking back what I have left behind
Stroy'd in dishonour.

CLEOPATRA: O my lord, my lord,
Forgive my fearful sails! I little thought
You would have follow'd.

ANTONY: Egypt, thou knew'st too well
My heart was to thy rudder tied by the strings,
And thou shouldst tow me after: o'er my spirit
Thy full supremacy thou knew'st, and that
Thy beck might from the bidding of the gods
Command me.

CLEOPATRA: O, my pardon!

ANTONY: Now I must
To the young man send humble treaties, dodge
And palter in the shifts of lowness; who

De nu o scapi cu mângâierea ta.

ANTONIU: Mi-am pângărit renumele. — O, fugă
Nevrednică!

EROS: Stăpâne, e Regina!

ANTONIU: O, Egipteană, încotro m-ai dus?
Vezi cum de ochii tăi mi-ascund rușinea,
Privind înapoi la ce-am lăsat în urmă,
Sub hulă năruit.

CLEOPATRA: O, Doamne, Doamne,
O, iartă-mi sperioasele corăbii.

Nu mă gândeam că ai să mă urmezi.

ANTONIU: Regină, tu știai că-inima mea
Era legată strâns de cârma ta,
Și după tine la edec m-oi trage;
Știai că mintea-mi stăpânești deplin,
Și că la un semn al tău aș fi călcat
Porunca zeilor.

CLEOPATRA: O, iartă, iartă!

ANTONIU: Acum va să propui ăstui băiat
Umilă învoială, va să umblu
Cu șoalda, și cu vicleșug, eu care

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

136

With half the bulk o' the world play'd as I pleased,
Making and marring fortunes. You did know
How much you were my conqueror; and that
My sword, made weak by my affection, would
Obey it on all cause.

CLEOPATRA: Pardon, pardon!

ANTONY: Fall not a tear, I say; one of them rates
All that is won and lost: give me a kiss;
Even this repays me. We sent our schoolmaster;
Is a' come back? Love, I am full of lead.
Some wine, within there, and our viands! Fortune knows
We scorn her most when most she offers blows.

[Exeunt.]

Jucam cu jumătatea lumii după plac,
Făcând și desfăcând destine. Tu
Știai cât m-ai robit, că spada mea,
Slăbită de amor, îl va urma
În orice-mprejurare.

CLEOPATRA: Iartă, iartă!

ANTONIU: Nu plânge lacrimi, una numai face
Cât tot ce-am câștigat și ce-am pierdut.
Dă-mi un sărut: aceasta mi-e răsplata.
Eu l-am trimis pe dascăl, s-a întors?
Sunt greu ca plumbul, dragă. Hei, aduceți
Mâncăruri și vin. Ursita știe ea
Că-o înfruntăm mai mult când e mai rea.
(*Ies.*)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

137

SCENE XII.

Egypt. CAESAR'S camp.

Enter CAESAR, DOLABELLA, THYREUS, with others.

CAESAR: Let him appear that's come from Antony.
Know you him?

DOLABELLA: Caesar, 'tis his schoolmaster:
An argument that he is pluck'd, when hither
He sends so poor a pinion of his wing,
Which had superfluous kings for messengers
Not many moons gone by.

Enter EUPHRONIUS, ambassador from Antony.

CAESAR: Approach, and speak.

EUPHRONIUS: Such as I am, I come from Antony:
I was of late as petty to his ends
As is the morn-dew on the myrtle leaf
To his grand sea.

CAESAR: Be't so: declare thine office.

EUPHRONIUS: Lord of his fortunes he salutes thee, and

SCENA XII.

Tabăra lui Cezar în Egipt.

Intră Cezar, Dolabella, Thyreu și alții.

CEZAR: Să vină-ncoa trimisul lui Antoniu.
Îl știți?

DOLABELLA: Îl are dascăl la copii.
Semn că e jumulit de ne trimite
Din aripa-i așa săracă pană.
El care, sunt puține luni, avea
Regi de prisos ca soli ai lui.
Intră Eufroniu, solul lui Antoniu.

CEZAR: Vorbește.

EUFRONIU: Așa cum sunt, vin de la Marc Antoniu,
De-o vreme am fost atât de neînsemnat
În rostul lui, ca roua dimineții
Pe frunza mirtului e pentru marea
Cea întinsă.

CEZAR: Fie! Spune vestea ta.

EUFRONIU: Stăpân al soartei lui el te salută.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

138

Requires to live in Egypt: which not granted,
He lessens his requests; and to thee sues
To let him breathe between the heavens and earth,
A private man in Athens: this for him.
Next, Cleopatra does confess thy greatness;
Submits her to thy might, and of thee craves
The circle of the Ptolemies for her heirs,
Now hazarded to thy grace.

CAESAR: For Antony

I have no ears to his request. The queen
Of audience nor desire shall fail; so she
From Egypt drive her all-disgraced friend,
Or take his life there: this if she perform,
She shall not sue unheard. So to them both.

EUPHRONIUS: Fortune pursue thee!

CAESAR: Bring him through the bands.

[Exit EUPHRONIUS.]

Și cere să trăiască în Egipt.
De nu-i-l îngădui, cererea și-o scade,
Rugând să-l lași ca să răsuflă între
Pământ și aer la Atena, ca
Un om de rând. Atâta pentru el.
Iar Cleopatra-ți recunoaște slava,
Puterii tale se închină și
Te roagă să-i lași pentru fiii săi
Coroana Ptolemeilor, ce-atârână
Acum de harul tău.

CEZAR: Cât despre-Antoniu,

Eu n-am ureche pentru ruga sa
Reginei însă nu îi va lipsi
Nici ascultare nici mulțumire,
De va goni pe-amicul cel nevrednic,
Sau-l va ucide. Dacă face asta,
Ea nu va cere în zadar. Aceasta
Pentru amândoi.

EUFRONIU: Norocul să te-urmeze!

CEZAR: Conduceți-l prin rândurile oastei.

(Iese Eufroniu)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

139

[To THYREUS] To try thy eloquence, now 'tis time: despatch;
From Antony win Cleopatra: promise,
And in our name, what she requires; add more,
From thine invention, offers: women are not
In their best fortunes strong; but want will perjure
The ne'er-touch'd vestal: try thy cunning, Thyreus;
Make thine own edict for thy pains, which we
Will answer as a law.

THYREUS: Caesar, I go.

CAESAR: Observe how Antony becomes his flaw,
And what thou think'st his very action speaks
In every power that moves.

THYREUS: Caesar, I shall.

[Exeunt.]

(Lui Thyreu) Acum arată-ți darul vorbei: pleacă,
Desparte pe Antoniu de Cleopatra;
În numele meu tu făgăduiește-i
Ce cere, și mai dă-i și pe deasupra
Ce vei scorni: femeile nu-s tari
Când li-e mai bun norocul, dar nevoia
Va face ca să-și calce jurământul
Chiar pe vestala cea neprihănită.
Încearcă dibăcia ta, Thyreu,
Și hotărăște singur plata muncii tale,
Și vorba-ți va fi lege.

THIREU: Cezar, plec.

CEZAR: Vezi cum Antoniu-și poartă nenorocul,
Și ce trădează prin a sa purtare
Și-n fiecă mișcare.

THYREU: O voi face.

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

140

SCENE XIII.

Alexandria. Cleopatra's palace.

Enter CLEOPATRA, ENOBARBUS, CHARMIAN, and IRAS.

CLEOPATRA: What shall we do, Enobarbus?

ENOBARBUS: Think, and die.

CLEOPATRA: Is Antony or we in fault for this?

ENOBARBUS: Antony only, that would make his will

Lord of his reason. What though you fled

From that great face of war, whose several ranges

Frighted each other? why should he follow?

The itch of his affection should not then

Have nick'd his captainship; at such a point,

When half to half the world oppos'd, he being

The mered question: 'twas a shame no less

Than was his loss, to course your flying flags

And leave his navy gazing.

SCENA XIII.

Alexandria. Palatul Cleopatrei.

Intră Cleopatra, Enobarbu, Charmian și Iras.

CLEOPATRA: Ce trebuie să facem, Enobarbu?

ENOBARBU: Să ne gândim și să murim.

CLEOPATRA: Antoniu e de vină-aici, sau noi?

ENOBARBU: Antoniu singur, care-a vrut să facă

Din vrerea lui stăpâna minții sale.

Dac-ai fugit de crunta față-a luptei

În care cetele una pe alta

Se înfricoșau, de ce el te-a urmat?

Nu trebuia atunci ca mâncărimea

Iubirii să-i știrbească ostășia.

Când jumătatea lumii cu cealaltă

Se războia, și el era în joc,

Fu o rușine, nu mai mică ca

Și prăbușirea lui, ca să urmeze

Slugarnicele-ți flamuri, și să lase

Oștirea baltă.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

141

CLEOPATRA: Prithee, peace.

Enter ANTONY, with EUPHRONIUS, the Ambassador.

ANTONY: Is that his answer?

EUPHRONIUS: Ay, my lord.

ANTONY: The queen shall then have courtesy, so she
Will yield us up.

EUPHRONIUS: He says so.

ANTONY: Let her know't.

To the boy Caesar send this grizzled head,
And he will fill thy wishes to the brim
With principalities.

CLEOPATRA: That head, my lord?

ANTONY: To him again: tell him he wears the rose
Of youth upon him; from which the world should note
Something particular: his coins, ships, legions,
May be a coward's; whose ministers would prevail
Under the service of a child as soon
As i' the command of Caesar: I dare him therefore
To lay his gay comparisons apart,
And answer me declined, sword against sword,
Ourselves alone. I'll write it: follow me.

CLEOPATRA: Ah, te rog, tăcere!

Intră Antoniu și Eufroniu.

ANTONIU: Acesta-i e răspunsul?

EUFRONIU: Da, stăpâne.

ANTONIU: Regina dar va fi cruțată, dacă
Se leapădă de mine?

ENOBARBU: Zice-așa.

ANTONIU: Înștiințează-o dar. Și-acest cap cărunt
Trimite-l la flăcăul Cezar, care
Dorințele-ți plin ochi o să ți le umple
Cu principate.

CLEOPATRA: Capul ăsta, Doamne?

ANTONIU: Întoarce-te la el și spune-i: că
Acum el are roza tinereții,
Și se așteaptă de la el ceva
Deosebit. Bani, legiuni, corăbii,
Le poate-avea și un mișel, ai cărui
Slujbași pot birui sub un băiat
Așa de bine ca și sub un Cezar.
Așadar eu îl poftesc acum, ca,
Punând deoparte fala-i lucitoare,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

142

[Exeunt ANTONY and EUPHRONIUS.]

ENOBARBUS *[Aside]*: Yes, like enough, high-battled Caesar will

Unstate his happiness, and be stag'd to the show
Against a sword. I see men's judgments are
A parcel of their fortunes; and things outward
Do draw the inward quality after them,
To suffer all alike. That he should dream,
Knowing all measures, the full Caesar will
Answer his emptiness! Caesar, thou hast subdued
His judgment too.

Enter an Attendant.

ATTENDANT: A messenger from Caesar.

CLEOPATRA: What, no more ceremony? – See, my women,
Against the blown rose may they stop their nose
That kneel'd unto the buds. Admit him, sir.

Cu mine, scăpătatul, să se bată,
Cu mine singur, paloș contra paloș.
Aceasta am să-i scriu. Urmează-mă.

Ies Antoniu și Eufroniu.

ENOBARBU *(aparte)*: Firește! Cezar cu-oastea sa măreață

Va scoate fericirea sa din scaun
Și se va da-n vileag c-un bătaș!
Eu văd că judecata oamenilor
E doar o parte din norocul lor,
Și lucrurile cele din afară
Trag pe ele firea dinăuntru,
Spre-a suferi la fel. El care știe
Măsura lucrurilor, cum visează
Că plinul Cezar se va măsura
Cu goliciunea lui? O, Cezar, tu
I-ai biruit și judecata lui!

Intră un Servitor.

SERVITORUL: Sol de la Cezar.

CLEOPATRA: Cum? Făr-alt alai?
Vedeți, femeilor! Înaintea floarei
Învoaltă, pot s-astupe nasul cei

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

143

Ce-nngenunchiau înaintea mugurelui!
Dați-i intrare.

[Exit Attendant.]

ENOBARBUS [*Aside*]: Mine honesty and I begin to square.
The loyalty well held to fools does make
Our faith mere folly: yet he that can endure
To follow with allegiance a fall'n lord
Does conquer him that did his master conquer,
And earns a place i' the story.

Enter **THYREUS**.

CLEOPATRA: Caesar's will?

THYREUS: Hear it apart.

CLEOPATRA: None but friends: say boldly.

THYREUS: So, haply, are they friends to Antony.

ENOBARBUS: He needs as many, sir, as Caesar has,
Or needs not us. If Caesar please, our master
Will leap to be his friend: for us, you know,

ENOBARBU (*aparte*): Cinstea mea și eu
Acum începem să intrăm în ceartă.
Căci a păstra nebunilor credința,
Ne face din credință-o nebunie.
Și totuși, cine poate stărui
În slujbă pentru un stăpân căzut
Va birui pe cel ce-i biruit,
Pe domnul său, și câștiga un loc
În cartea vremii.

(*Intră Thyreu.*)

CLEOPATRA: Ce poștește Cezar?

THYREU: Ascultă singură.

CLEOPATRA: Nu, nu; aicea.

Sunt doar amici. Vorbește fără teamă.

THYREU: Sunt poate și amici de-ai lui Antoniu.

CEZAR: Îi trebuie atâți câți are Cezar,
Altminteri n-are nici de noi nevoie.
De o vrea Cezar, domnul nostru-i gata

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

144

Whose he is we are, and that is, Caesar's.

THYREUS: So.

Thus then, thou most renown'd: Caesar entreats
Not to consider in what case thou stand'st
Further than he is Caesar.

CLEOPATRA: Go on: right royal.

THYREUS: He knows that you embrace not Antony
As you did love, but as you fear'd him.

CLEOPATRA: O!

THYREUS: The scars upon your honour, therefore, he
Does pity, as constrained blemishes,
Not as deserved.

CLEOPATRA: He is a god, and knows
What is most right: mine honour was not yielded,
But conquer'd merely.

ENOBARBUS [*Aside*]: To be sure of that,
I will ask Antony. Sir, sir, thou art so leaky
That we must leave thee to thy sinking, for
Thy dearest quit thee.

A-i fi amic, iar noi suntem ai celui
Al căruia e el: deci ai lui Cezar.

THYREU: Ei bine, preaslăvită, Cezar roagă
Ca să nu te gândești la starea ta
Mai mult decât că este Cezar el.

CLEOPATRA: Ce vorbă-mpărătească! Ei, urmează.

THYREU: El știe c-ai îmbrățișat pe-Antoniu,
De teamă, nu de dragul lui.

CLEOPATRA: O, o!

THYREU: De-aceea el deplânge rănila
De pe-a ta cinste, doar ca niște pete
Silite, și nu meritate.

CLEOPATRA: Este
Un zeu, și știe ce e drept. Căci cinstea
Mea n-a fost dată, ci doar cucerită.

ENOBARBU (*aparte*): Spre-a fi mai sigur, am să-ntreb pe-
Antoniu.

Stăpâne, ești așa de găurit,
Că va să te lăsăm să te afunzi,
Căci ce îți e mai scump te părăsește.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

145

[Exit.]

THYREUS: Shall I say to Caesar
What you require of him? for he partly begs
To be desired to give. It much would please him,
That of his fortunes you should make a staff
To lean upon: but it would warm his spirits
To hear from me you had left Antony,
And put yourself under his shroud,
The universal landlord.

CLEOPATRA: What's your name?

THYREUS: My name is Thyreus.

CLEOPATRA: Most kind messenger,
Say to great Caesar this in deputation:
I kiss his conquering hand: tell him, I am prompt
To lay my crown at's feet, and there to kneel:
Tell him, from his all-obeying breath I hear
The doom of Egypt.

THYREUS: 'Tis your noblest course.
Wisdom and fortune combating together,

(Iese.)

THYREU: Să spui lui Cezar ce ceri de la el?
Căci el se roagă ca să-i ceri a-ți da;
S-ar bucura ca din norocul lui
Să-ți faci toiag în care să te rezemi,
Dar inima lui s-ar înveseli
Aflând că pe Antoniu l-ai lăsat,
Și că te-ai pus sub ocrotirea lui,
Stăpânul lumii toate.

CLEOPATRA: Cum te cheamă?

THYREU: Eu mă numesc Thyreu.

CLEOPATRA: Vrednice Sol,
Să spui aceasta falnicului Cezar:
Că îi sărut, prin mijlocire, mâna
Cuceritoare; spune-i că sunt gata
A-i pune la picioare-a mea coroană,
Și-a-ngenunchia înaintea lor. Mai spune
Că din atotputernicu-i răsuflet
Aud acuma soarta-Egiptului.

THYREU: Acesta-i drumul vostru cel mai nobil.
Când mintea cu noroc se războiește

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

146

If that the former dare but what it can,
No chance may shake it. Give me grace to lay
My duty on your hand.

CLEOPATRA: Your Caesar's father oft,
When he hath mused of taking kingdoms in,
Bestow'd his lips on that unworthy place,
As it rain'd kisses.

Re-enter ANTONY and ENOBARBUS.

ANTONY: Favours, by Jove that thunders!
What art thou, fellow?

THYREUS: One that but performs
The bidding of the fullest man, and worthiest
To have command obey'd.

ENOBARBUS *[Aside]*: You will be whipp'd.

ANTONY: Approach there! Ah, you kite! Now, gods and
divels!

Authority melts from me: of late, when I cried "Ho!"
Like boys unto a muss, kings would start forth,
And cry "Your will?" Have you no ears?

I am Antony yet.

[Enter Attendants.]

Și cea dintâi cutează doar ce poate,
Nu-i va lipsi izbânda. Rog, dă-mi voie
Să-mi pun respectul meu pe mâna ta.

CLEOPATRA: Adesea tatăl ăstui al tău Cezar,
Visând mereu a cuceri Regate,
Își puse buzele p-acest loc nevrednic,
C-o ploaie de săruturi.

Antoniou și Enobarbu se întorc.

ANTONIU: Cum? Săruturi?
Pe tunătorul Joe! Cine ești?

THYREU: Slujesc
Pe omul cel mai mare și mai vrednic
De a-și vedea porunca îndeplinită.

ENOBARBU *(aparte)*: Ai să mănânci bătaie.

ANTONIU: Hei! Veniți!
Ah, vrăjitoare! — Ei bine, zei și draci!
Mi se topește vaza. Când deunăzi
Strigam „Ho”, Regi, ca și copii la joc,
Săreau strigând: „ce e porunca?” Cum?
N-aveți urechi? Eu încă sunt Antoniu!

Intră Servitorii.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

147

Take hence this Jack and whip him.

ENOBARBUS [*Aside*]: 'Tis better playing with a lion's whelp
Than with an old one dying.

ANTONY: Moon and stars!

Whip him. Were't twenty of the greatest tributaries
That do acknowledge Caesar, should I find them
So saucy with the hand of she here, — what's her name,
Since she was Cleopatra? Whip him, fellows,
Till, like a boy, you see him cringe his face,
And whine aloud for mercy: take him hence.

THYMUS: Mark Antony!

ANTONY: Tug him away: being whipp'd,
Bring him again: this Jack of Caesar's shall
Bear us an errand to him.

[*Exeunt Attendants with THYREUS.*]

You were half blasted ere I knew you: ha!
Have I my pillow left unpress'd in Rome,
Forborne the getting of a lawful race,
And by a gem of women, to be abused
By one that looks on feeders?

Luați pe-acest caraghios și dați-i biciul.

ENOBARBU (*aparte*): Mai bine să te joci c-un pui de leu,
Decât cu un bătrân trăgând să moară.

ANTONIU: Lună și stele! Dați-i biciul! Dacă

Ar fi chiar mii din Regii cei mai mari
Care recunosc pe Cezar, și-aș găsi
Că îndrăznesc s-atingă mâna — cum
Să-i zic de când nu mai e Cleopatra? —

Hei! Biciuiți-l până s-o strâmba
Și va scânci cerând iertare. — Haide!

THYREU: Antoniu —

ANTONIU: Duceți-l. După bătaie
Aduceți-l înapoi. Acest măscărici
Lui Cezar va purta răspunsul meu.

(*Ies servitorii cu Thyreu.*)

Erai pe jumătate ofilită
Înainte ca să te cunosc. Ha! Perna-mi
La Roma am lăsat-o neatinsă,
Și m-am lipsit de-odrasle legiuite
Dintr-o femeie nestemată, ca
Să fiu înșelat apoi de una care

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

148

CLEOPATRA: Good my lord, —

ANTONY: You have been a boggler ever:
But when we in our viciousness grow hard —
O misery on't! — the wise gods seel our eyes;
In our own filth drop our clear judgments; make us
Adore our errors; laugh at's while we strut
To our confusion.

CLEOPATRA: O, is't come to this?

ANTONY: I found you as a morsel cold upon
Dead Caesar's trencher; nay, you were a fragment
Of Cneius Pompey's; besides what hotter hours,
Unregist' red in vulgar fame, you have
Luxuriously pick'd out: for I am sure,
Though you can guess what temperance should be,
You know not what it is.

CLEOPATRA: Wherefore is this?

ANTONY: To let a fellow that will take rewards,

Se uită după slugi?

CLEOPATRA: Iubitul meu —

ANTONIU: Ai fost întotdeauna prefăcută.

Dar când ne înăsprim în rău nărav,
Vai, înțelepții zei ne-astupă ochii,
Ne-neacă dreapta noastră judecată
În tina noastră proprie; ei fac

Ca să ne adorăm greșelile,
Și își bat joc de noi pe când pășim
Cu fudulie la pierzania noastră.

CLEOPATRA: O, am ajuns aici?

ANTONIU: Eu te-am găsit ca bucățica rea
Pe farfuria mortului Cezar;

Ca o fărâmbă pe a lui Pompei;
Făr-a vorbi de ceasuri mai fierbinți,
Ne-nscrie-n al norodului pomelnic,
Pe care le-a ales desfrâul tău;
Căci știu prea bine că deși ghicești
Ce-i cumpătarea, nu știi ce ea este.

CLEOPATRA: De ce vorbești așa?

ANTONIU: Să lași pe un slugoi ce ia bacșișuri

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

149

And say 'God quit you!' be familiar with
My playfellow, your hand; this kingly seal
And plighter of high hearts! O, that I were
Upon the hill of Basan, to outroar
The horned herd! for I have savage cause;
And to proclaim it civilly, were like
A halter'd neck which does the hangman thank
For being yare about him.

[Re-enter Attendants with THYREUS.]

Is he whipp'd?

FIRST ATTENDANT: Soundly, my lord.

ANTONY: Cried he? and begg'd a' pardon?

FIRST ATTENDANT: He did ask favour.

ANTONY: If that thy father live, let him repent
Thou wast not made his daughter; and be thou sorry
To follow Caesar in his triumph, since
Thou hast been whipp'd for following him: henceforth
The white hand of a lady fever thee;
Shake thou to look on't. — Get thee back to Caesar;

Și zice: „bogda proste”, să se-ngâne
Cu-a mea tovarășă, cu mâna ta,
Pecetea asta împărătească, și
Zălog de inimi mari! O, căci nu stau
Pe dealul din Basan, ca să mugesc
Mai tare decât turma cea cornută!
Căci am temeiuuri ca să fiu sălbatic
Și a le spune liniștit, ar fi
Ca și cum gâtu-n ștreang ar mulțumi
Călăului că-și face treaba iute.

Se întorc servitorii cu Thyreu.

A fost bătut?

I SERVITOR: Da, Domnule, și zdravăn.

ANTONIU: Și a țipat, ai? Și-a cerut iertare?

I SERVITOR: Ceru cruțare.

ANTONIU: De-ți mai trăiește tatăl, el se va
Căi că nu ai fost născut ca fată.

Nu vei urma-n triumful său pe Cezar,
Fiindc-ai fost bătut că l-ai urmat.

De-acum o mână albă de femeie
Să-ți dea fiori, să dârdâi când o vezi.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

150

Tell him thy entertainment: look thou say
He makes me angry with him; for he seems
Proud and disdainful, harping on what I am,
Not what he knew I was: he makes me angry;
And at this time most easy 'tis to do't,
When my good stars, that were my former guides,
Have empty left their orbs, and shot their fires
Into the abysm of hell. If he mislike
My speech and what is done, tell him he has
Hipparchus, my enfranchised bondman, whom
He may at pleasure, whip, or hang, or torture,
As he shall like, to quit me: urge it thou:
Hence with thy stripes, begone!

[Exit THYREUS.]

CLEOPATRA: Have you done yet?

ANTONY: Alack, our terrene moon
Is now eclipsed; and it portends alone
The fall of Antony!

CLEOPATRA: I must stay his time.

Întoarce-te la Cezar, spune-i cum
Ai fost primit. Zi-i că mă supără,
Căci pare mândru și trufaș, gândind
La ce sunt, nu la ceea ce am fost.
Mă supără: și asta este foarte
Ușor făcut în clipele acestea
Când zodia bună ce m-a cârmuit,
Lăsându-și sfera, focul și-a zvârlit
În hăul iadului. Și de nu-i place
Vorbirea mea și ce eu ți-am făcut,
Să-i spui că are pe Hiparchu, robul
Meu slobozit, pe care-l poate bate,
Căzni sau spânzura în voie,
Spre a ne răfui. Zi-i asta. — Pleacă
Cu vânătăile pe tine. — Fugi!

Iese Thyreu.

CLEOPATRA: Ai isprăvit?

ANTONIU: Vai, luna noastră pământească
S-a-ntunecat, și ea cobește numai
Căderea lui Anton.

CLEOPATRA: Eu va s-aștept.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

151

ANTONY: To flatter Caesar, would you mingle eyes
With one that ties his points?

CLEOPATRA: Not know me yet?

ANTONY: Cold-hearted toward me?

CLEOPATRA: Ah, dear, if I be so,
From my cold heart let heaven engender hail,
And poison it in the source; and the first stone
Drop in my neck: as it determines, so
Dissolve my life! The next Caesarion smite!
Till by degrees the memory of my womb,
Together with my brave Egyptians all,
By the discandying of this pelleted storm,
Lie graveless, till the flies and gnats of Nile
Have buried them for prey!

ANTONY: I am satisfied.
Caesar sits down in Alexandria; where
I will oppose his fate. Our force by land

ANTONIU: Spre-a măguli pe Cezar, trebuia
Să faci ochi dulci acelui care-i leagă
Șireturile.

CLEOPATRA: Nu mă știi tu încă?

ANTONIU: O, inima-ți e rece pentru mine.

CLEOPATRA: O, dragul meu, de e așa, atunci
Din inima mea asta rece cerul
Stârnească grindina, și otrăvească
Izvorul ei, și-ntâia piatră cadă
Pe-al meu grumaz, și cum se va topi
Topească-se și viața mea! A doua
Lovească pe Cesarion! Până când
Orice-amintire a seminției mele
Și toți vitejii Egipteni ai mei
Vor sta neînmormântați în lapovița
Acestei vijelii de piatră, până
Țânțarii Nilului i-or îngropa
Ca prada lor!

ANTONIU: Sunt mulțumit. Aud
Că Cezar stă la Alexandria.
Aici voi înfrunta ursita eu.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

152

Hath nobly held; our sever'd navy to
Have knit again, and fleet, threatening most sea-like.
Where hast thou been, my heart? Dost thou hear, lady?
If from the field I shall return once more
To kiss these lips, I will appear in blood;
I and my sword will earn our chronicle:
There's hope in't yet.

CLEOPATRA: That's my brave lord!

ANTONY: I will be treble-sinew'd, hearted, breath'd,
And fight maliciously: for when mine hours
Were nice and lucky, men did ransom lives
Of me for jests; but now I'll set my teeth,
And send to darkness all that stop me. Come,
Let's have one other gaudy night: call to me
All my sad captains; fill our bowls once more;
Let's mock the midnight bell.

CLEOPATRA: It is my birth-day.

Pe-uscat oștirea noastră s-a ținut
Cu vrednicie. Flota risipită
S-a adunat și-amenințând plutește.
O, inima mea, unde-ai fost? Auzi,
Iubita mea? De m-oi întoarce iar
Din câmpul bătăliei, să sărut
Aceste buze, voi veni în sânge,
Eu și spada mea vom rămâne
De pomină. Aceasta mi-e speranța.

CLEOPATRA: Ești iar acum viteazul meu stăpân!

ANTONIU: Și întreindu-mi vânji și piept și suflet,
Lupta-voi fără milă: căci pe când
Duceam eu zile fericite, oamenii
Răscumpărau viața de la mine
Cu glume; dar acum mi-oi strânge dinții
Și voi trimite-n iad câți m-or opri.
Haid: înc-o noapte de petrecere!
Chemați-mi pe-amărății căpitani,
Umpleți iar cupele, și înc-o dată
De miezul nopții ne vom bate joc.

CLEOPATRA: E ziua mea; gândeam ca s-o petrec

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

153

I had thought to have held it poor; but since my lord
Is Antony again, I will be Cleopatra.

ANTONY: We will yet do well.

CLEOPATRA: Call all his noble captains to my lord.

ANTONY: Do so; we'll speak to them: and to-night I'll force
The wine peep through their scars. Come on, my queen;
There's sap in't yet. The next time I do fight,
I'll make death love me; for I will contend
Even with his pestilent scythe.

[Exeunt all but ENOBARBUS.]

ENOBARBUS: Now he'll outstare the lightning. To be
furious,
Is to be frightened out of fear; and in that mood
The dove will peck the estridge; and I see still,
A diminution in our captain's brain
Restores his heart: when valour preys on reason,
It eats the sword it fights with. I will seek
Some way to leave him.

[Exit.]

Făr' de alai, dar pentru că ești iarăși

Antoniu, eu voi fi iar Cleopatra.

ANTONIU: Ah, vom trăi noi încă zile bune!

CLEOPATRA: Chemați toți căpitaniii lui viteji!

ANTONIU: Da, le-oi vorbi, și vinul voi sili

Prin rănilor să privească azi-noapte!

Haidem, Regină. Mai e mângă-n mine.

Și când iar voi lupta, voi face moartea

Să mă iubească, căci am să combat

Chiar contra coasei lui năpraznice.

(Ies toți afară de Enobarbu.)

ENOBARBU: Acum ar vrea să-ntreacă fulgerul.

Când ești furios nu te mai temi de frică.

Și-n toana asta porumbelul va

Ciupi pe struț. Văd iarăși că atunci

Când căpitanul nostru scade-n creier,

Îi crește inima. Și când curajul

Cu minte se hrănește, ea atunci

Mănâncă spada cu care se luptă.

Voi căuta mijloc de-a-l părăsi.

Iese.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

154

ACT IV.

SCENE I.

Before Alexandria. CAESAR'S camp.

*Enter CAESAR, AGRIPPA, and MAECENAS, with his Army;
CAESAR reading a letter.*

CAESAR: He calls me boy; and chides, as he had power
To beat me out of Egypt; my messenger
He hath whipp'd with rods; dares me to personal combat,
Caesar to Antony: let the old ruffian know
I have many other ways to die; meantime
Laugh at his challenge.

MAECENAS: Caesar must think
When one so great begins to rage, he's hunted
Even to falling. Give him no breath, but now
Make boot of his distraction: — never anger
Made good guard for itself.

ACTUL IV.

SCENA I.

Tabăra lui Cezar la Alexandria.

Intră Cezar citind o scrisoare, Agrippa, Mecena și alții.

CEZAR: Îmi zice băietan, mă dojenește,
Ca și cum ar avea puterea să
M-alunge din Egipt. Pe solul meu
Mi l-a bătut cu vergi, și mă îmbie
La luptă personală. Cezar cu
Antoniul. Afle vechiul bătaș
C-am multe alte căi de a muri;
Și în răstimp râd de sfidarea lui.

MECENA: Să nu uiți, Cezar, că atunci când unul
Așa de mare începe a turba,
El trebuie vânat până să cadă.
Nu-l lăsa să răsuflă, folosește-i
Acum nebunia. Niciodată

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

155

CAESAR: Let our best heads
Know, that to-morrow the last of many battles
We mean to fight: within our files there are,
Of those that serv'd Mark Antony but late,
Enough to fetch him in. See it done:
And feast the army; we have store to do't,
And they have earn'd the waste. Poor Antony!
[Exeunt.]

Mânia nu e sieși strajă bună.
CEZAR: Vestiți pe căpitanii mei mai ageri
Că mâine vrem să dăm noi cea din urmă
Din multe lupte; în rândurile noastre
Sunt mulți care pe Antoniu l-au slujit;
Destui să-l prindă; îngrijiți s-o facă.
Și oastea ospătați. Avem de unde;
Și-au meritat risipa. – Bietu Antoniu!
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

156

SCENE II.

Alexandria. Cleopatra's palace.

Enter ANTONY, CLEOPATRA, ENOBARBUS, CHARMIAN, IRAS, ALEXAS, with others.

ANTONY: He will not fight with me, Domitius?

ENOBARBUS: No.

ANTONY: Why should he not?

ENOBARBUS: He thinks, being twenty times of better fortune,

He is twenty men to one.

ANTONY: To-morrow, soldier,
By sea and land I'll fight: or I will live,
Or bathe my dying honour in the blood
Shall make it live again. Woo't thou fight well?

ENOBARBUS: I'll strike, and cry "Take all."

ANTONY: Well said; come on.
Call forth my household servants: let's to-night
Be bounteous at our meal.

SCENA II.

Alexandria. Palatul Cleopatrei.

Intră Antoniu, Cleopatra, Enobarbu, Charmian, Iras, Alexas și alții.

ANTONIU: Nu vrea, Domitie, a lupta cu mine?

ENOBARBU: Nu.

ANTONIU: Și de ce?

ENOBARBU: El crede că fiind
De douăzeci de ori mai cu noroc,
El e cât douăzeci de inși contra unul.

ANTONIU: Ostașule, eu mâine voi lupta
Pe mare și uscat. Ori voi muri,
Ori voi spăla în sânge cinstea mea –
Ce e pe moarte, spre-a o face ca
Să învie iarăși. Te vei bate bine?

ENOBARBU: Eu voi lupta strigând: *tot sau nimic!*

ANTONIU: Prea bine zis! – Chemați-mi slugile
Din casă. Astă noapte din belșug
Vreau să ne înfruptăm.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

157

[Enter three or four Servitors.]

Give me thy hand,
Thou hast been rightly honest;— so hast thou;—
Thou,— and thou,— and thou:— you have served me well,
And kings have been your fellows.

CLEOPATRA *[Aside to ENOBARBUS]:* What means this?

ENOBARBUS *[Aside to CLEOPATRA]:* 'Tis one of those odd
tricks which sorrow shoots
Out of the mind.

ANTONY: And thou art honest too.
I wish I could be made so many men,
And all of you clapp'd up together in
An Antony, that I might do you service
So good as you have done.

SERVANT: The gods forbid!

ANTONY: Well, my good fellows, wait on me to-night:
Scant not my cups; and make as much of me
As when mine empire was your fellow too,
And suffer'd my command.

(Intră mai mulți servitori.)

Dă-mi mâna ta.
Tu m-ai slujit cinstit, așa și tu,
Tu, tu, și tu, toți bine m-ați slujit,
Și Regi v-au fost tovarăși.

CLEOPATRA *(aparte lui Enobarbu):* Ce-o fi asta?

ENOBARBU *(aparte Cleopatrei):* E una din acele toane stranii
Ce-obida face-a lăstări din suflet.

ANTONIU: Și tu ai fost cinstit. Aș vrea să fiu
Eu înmulțit, și voi cu toții strânși
Într-un Antoniu, ca să vă fac slujbă
Așa de bună cum voi mi-ați făcut-o.

TOȚI: Ferească zeii!

ANTONIU: Ei bine, buni băieți, slujiți-mi încă
Azi noapte, nu-mi cruțați paharele,
Și faceți-mi aceeași cinste ca
Atuncea când împărăția mea
Era tovarășă cu voi, supusă
Poruncii mele.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

158

CLEOPATRA [*Aside to ENOBARBUS*]: What does he mean?

ENOBARBUS [*Aside to CLEOPATRA*]: To make his followers weep.

ANTONY: Tend me to-night;
May be it is the period of your duty:
Haply you shall not see me more; or if,
A mangled shadow: perchance to-morrow
You'll serve another master. I look on you
As one that takes his leave. Mine honest friends,
I turn you not away; but, like a master
Married to your good service, stay till death:
Tend me to-night two hours, I ask no more,
And the gods yield you for't!

ENOBARBUS: What mean you, sir,
To give them this discomfort? Look, they weep;
And I, an ass, am onion-eyed: for shame,
Transform us not to women.

ANTONY: Ho, ho, ho!
Now the witch take me, if I meant it thus!
Grace grow where those drops fall! My hearty friends,

CLEOPATRA (*aparte lui Enobarbu*): Ce gând are el?

ENOBARBU (*aparte Cleopatrei*): Să facă slujitorii săi să plângă.

ANTONIU: Azi noapte îngrijiți-mă.
Se poate că-i sfârșitul slujbei voastre.
Se poate că nu mă veți mai vedea,
Sau ca schiloadă umbră; poate mâine
Slujiți un alt stăpân. Eu vă privesc
Ca unul care își ia ziua bună.
Cinstiților prieteni, nu v-alung,
Ci, ca-nsurat cu buna voastră slujbă,
Rămân stăpânul vostru pân' la moarte.
Slujiți-mi încă două ceasuri, nu
Mai mult. Și zeii să v-o răsplătească.

ENOBARBU: De ce, stăpâne, îi amărăști așa?
Ei plâng, și eu, măgar, am ceapă-n ochi.
Rușine! Nu ne fă muieri.

ANTONIU: Ho, ho!
Să fiu vrăjit de am avut acest gând!
Să crească harul unde cad acești stropi!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

159

You take me in too dolorous a sense;
For I spake to you for your comfort; did desire you
To burn this night with torches: know, my hearts,
I hope well of to-morrow; and will lead you
Where rather I'll expect victorious life
Than death and honour. Let's to supper, come,
And drown consideration.

[Exeunt.]

Prieteni, prea-mi luați a jale vorba,
Căci v-am vorbit spre mângâierea voastră,
Cerând să ardeți noaptea prin făclii.
Copii, cred mâine vom ieși cu bine,
Și vă voi duce unde mai degrabă
Aștept o viață victorioasă, de
Cât moarte și onoare. — Haide la cină,
Și toate grijile să le-necăm.
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

160

SCENE III.

The same. Before the Palace.

Enter two Soldiers to their guard.

FIRST SOLDIER: Brother, good night: to-morrow is the day.

SECOND SOLDIER: It will determine one way: fare you well.

Heard you of nothing strange about the streets?

FIRST SOLDIER: Nothing. What news?

SECOND SOLDIER: Belike 'tis but a rumour. Good night to you.

FIRST SOLDIER: Well, sir, good night.

Enter two other Soldiers.

SECOND SOLDIER: Soldiers, have careful watch.

THIRD SOLDIER: And you. Good night, good night.

[They place themselves in every corner of the stage]

FOURTH SOLDIER: Here we: and if to-morrow

Our navy thrive, I have an absolute hope

Our landmen will stand up.

THIRD SOLDIER: 'Tis a brave army,

SCENA III.

Alexandria, în fața palatului.

Intră doi Soldați de gardă.

I SOLDAT: Măi frate, noapte bună. Măine-i ziua.

II SOLDAT: Va hotărî la-un fel: rămâi cu bine.

N-ai auzit ceva ciudat pe ulițe?

I SOLDAT: Nimic. Ce știri?

II SOLDAT: E poate un zvon numai. Noapte bună.

I SOLDAT: Noapte bună.

(Intră alți doi Soldați.)

II SOLDAT: Soldaților, vegheați cu luare-aminte.

III SOLDAT: Și voi! — Ei, noapte bună, noapte bună.

(Ei se așază la posturile lor.)

IV SOLDAT: Aici stăm noi. Și dacă flota noastră

Măine va-izbăvi, eu trag nădejde bună

Că oastea de uscat s-o ține bine.

III SOLDAT: E oaste bravă, plină de avânt.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

161

And full of purpose.

[Music as of hautboys under the stage.]

FOURTH SOLDIER: Peace, what noise?

FIRST SOLDIER: List, list!

SECOND SOLDIER: Hark!

FIRST SOLDIER: Music i' the air.

THIRD SOLDIER: Under the earth.

FOURTH SOLDIER: It signs well, does it not?

THIRD SOLDIER: No.

FIRST SOLDIER: Peace, I say!

What should this mean?

SECOND SOLDIER: 'Tis the god Hercules, whom Antony
lov'd,

Now leaves him.

FIRST SOLDIER: Walk; let's see if other watchmen

Do hear what we do.

[They advance to another post.]

SECOND SOLDIER: How now, masters!

SOLDIERS: *All. [Speaking together]* How now!

How now! Do you hear this?

FIRST SOLDIER: Ay; is't not strange?

(Hoboi dedesubtul scenei.)

II SOLDAT: Tăceți! Ce vuiet!

I SOLDAT: Auziți!

II SOLDAT: Ascultă!

I SOLDAT: E muzica-n văzduh.

III SOLDAT: Ba, sub pământ.

II SOLDAT: Nu e semn bun.

III SOLDAT: Nu.

I SOLDAT: Ia tăceți. Ce-o fi?

II SOLDAT: E zeul Hercule, ce pe Antoniu
Iubea, și care-acum îl părăsește.

I SOLDAT: Ia să vedem dac-o aud și ceilalți.

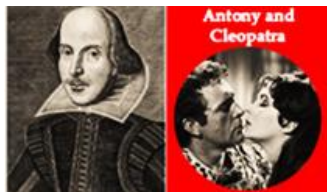
(Ei înaintează către un alt post.)

II SOLDAT: Hei, măi băieți!

TOȚI *(vorbind deodată):* Ce-o fi? Nu auziți?

I SOLDAT: Da. Nu-i ciudat?

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

162

THIRD SOLDIER: Do you hear, masters? Do you hear?

FIRST SOLDIER: Follow the noise so far as we have quarter;
Let's see how it will give off.

SOLDIERS: *All.* Content. 'Tis strange.

[Exeunt.]

III SOLDAT: N-o auziți acum?

I SOLDAT: Să urmărim acest zgomot până unde
Ni-e îngăduit, și să-i vedem sfârșitul.

TOȚI: Prea bine. Foarte curios!

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

163

SCENE IV.

The same. A room in the Palace.

Enter ANTONY and CLEOPATRA, CHARMIAN and others attending.

ANTONY: Eros! mine armour, Eros!

CLEOPATRA: Sleep a little.

ANTONY: No, my chuck. Eros, come; mine armour, Eros!

[Enter EROS with armour.]

Come, good fellow, put mine iron on:

If fortune be not ours to-day, it is

Because we brave her: come.

CLEOPATRA: Nay, I'll help too.

What's this for?

ANTONY: Ah, let be, let be! thou art

The armourer of my heart: false, false; this, this.

CLEOPATRA: Sooth, la, I'll help: thus it must be.

ANTONY: Well, well;

We shall thrive now. Seest thou, my good fellow?

SCENA IV.

Tot Alexandria. O cameră în palat.

Intră Antoniu și Cleopatra, Charmian și suita.

ANTONIU: Hei, Eros, platoșa!

CLEOPATRA: Mai dormi puțin.

ANTONIU: Nu, puiule. — Dă-mi platoșa, hei, Eros!

(Intră Eros cu platoșa.)

Amice, vino, pune-mă în zale.

De ne va fi norocul azi al nostru,

E pentru că îl înfruntăm. — Ei, vino! —

CLEOPATRA: Nu, voi s-ajut și eu. Ce rost are-asta?

ANTONIU: O, lasă. Tu-mi-ești scutierul inimii —

E rău, rău. — Vezi, așa, așa. —

CLEOPATRA: Ia stai;

Ajut și eu. Așa e bine?

ANTONIU: Bine;

Acum vom izbăvi. — Vezi, drag' băiete? —

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

164

Go put on thy defences.

EROS: Briefly, sir.

CLEOPATRA: Is not this buckled well?

ANTONY: Rarely, rarely:

He that unbuckles this, till we do please

To daff't for our repose, shall hear a storm.

Thou fumblest, Eros; and my queen's a squire

More tight at this than thou: despatch. O love,

That thou couldst see my wars to-day, and knew'st

The royal occupation! Thou shouldst see

A workman in't. —

[Enter an armed Soldier.]

Good-morrow to thee; welcome:

Thou look'st like him that knows a warlike charge:

To business that we love we rise betime,

And go to't with delight.

SOLDIER: A thousand, sir,

Early though't be, have on their riveted trim,

And at the port expect you.

Mergi, pune-ți zalele.

EROS: Numaidecât.

CLEOPATRA: Nu-i bine prinsă-n copci?

ANTONIU: Ba, de minune.

Și cine va desprinde asta până

Ne va plăcea s-o scoatem singur, pentru

A răsufla, va apuca furtuna.

Tu bâjbâi, Eros, Eros, și Regina mea

E un mai bun scutier ca tine. — Pleacă —

O, dragă, de-ai vedea azi lupta mea,

Și-ai ști acest meșteșug împărătesc,

Un meșter ai putea vedea în el.

Intră un Ofițer în arme.

Ah, bună dimineată! Bun sosit.

Arăți ca om ce știe ce-i războiul;

La treaba ce iubim noi ne sculăm

Devreme, și ne apucăm de ea

Cu bucurie.

OFIȚERUL: Deși e devreme,

Sunt mii ce și-au îmbrăcat dichis de fier,

Și-acum la porți adastă.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

165

[Shout. Trumpets flourish]

Enter Captains and Soldiers.

CAPTAIN: The morn is fair. Good morrow, general.

ALL: Good morrow, general.

ANTONY: 'Tis well blown, lads:

This morning, like the spirit of a youth

That means to be of note, begins betimes.

So, so; come, give me that: this way; well said.

Fare thee well, dame, whate'er becomes of me:

This is a soldier's kiss: rebukeable

[Kisses her]

And worthy shameful check it were, to stand

On more mechanic compliment; I'll leave thee

Now like a man of steel. You that will fight,

Follow me close; I'll bring you to't. Adieu.

[Exeunt ANTONY, EROS, Captains, and Soldiers.]

CHARMIAN: Please you, retire to your chamber.

CLEOPATRA: Lead me.

He goes forth gallantly. That he and Caesar might

(Chiote. Fanfară de trâmbițe.)

Intră alți ofițeri, căpitani și soldați.

CĂPITAN: Dimineața-i

Frumoasă. Bună ziua, generale.

TOTI: O bună dimineața, generale.

ANTONIU: Sosiți la țanc, băieți! Azi, dimineața,

Ca duhul unui tânăr ce râvnește

Renuma-a-și câștiga, devreme-ncepe. —

Așa, așa. — Dă-mi asta. Aici — bine. —

Rămâi cu bine, Doamnă, orice-ar fi

Cu mine. Iată un sărut de-ostaș.

(O sărută.)

Mi s-ar cădea rușine și dojană

De m-aș opri la gingășii de rând.

Te las acum ca un bărbat de-oțel.

Voi, care vreți luptă, urmați-mă de-aproape,

Eu vă conduc acolo. Fii cu bine!

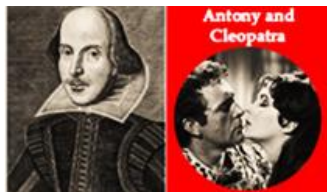
Ies Antoniu, Eros, Căpitani și Soldați.

CHARMIAN: Poftești să te retragi în odaia ta?

CLEOPATRA: Da, du-mă. El pornește ca erou.

O de-ar putea curma cu Cezar el

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

166

Determine this great war in single fight!
Then, Antony, – but now – Well, on.
[Exeunt.]

Acest război printr-un răzleț duel!
Atunci Antoniu – dar așa? Să mergem.
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

167

SCENE V.

Alexandria. ANTONY'S camp.

Trumpets sound. Enter ANTONY and EROS; a SOLDIER meeting them.

SOLDIER: The gods make this a happy day to Antony!

ANTONY: Would thou and those thy scars had once prevail'd

To make me fight at land!

SOLDIER: Hadst thou done so,
The kings that have revolted, and the soldier
That has this morning left thee, would have still
Follow'd thy heels.

ANTONY: Who's gone this morning?

SOLDIER: Who!
One ever near thee. Call for Enobarbus,
He shall not hear thee; or from Caesar's camp
Say "I am none of thine".

SCENA V.

Alexandria. Tabăra lui Antoniu.

Fanfară. Intră Antoniu și Eros. Un soldat îi întâmpină.

SOLDAT: O, facă zeii ca această zi
Să fie fericită lui Antoniu!

ANTONIU: O dacă tu și ale tale răni
M-ați fi înduplecat atunci să
Dau lupta pe uscat!

SOLDATUL: De-ai fi făcut-o,
Și Regii răzvrățiți și căpitanul
Ce te-a lăsat azi, încă te urmau.

ANTONIU: Cine-a plecat azi dimineață?

SOLDATUL: Cine?
Cel nelipsit de lângă tine. Cheamă
Pe Enobarbu, nu te-o auzi;
Sau-ți va striga din tabăra lui Cezar:
„Nu-s dintr-ai tăi.”

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

168

ANTONY: What say'st thou?

SOLDIER: Sir,

He is with Caesar.

EROS: Sir, his chests and treasure

He has not with him.

ANTONY: Is he gone?

SOLDIER: Most certain.

ANTONY: Go, Eros, send his treasure after; do it;

Detain no jot, I charge thee: write to him —

I will subscribe — gentle adieus and greetings;

Say that I wish he never find more cause

To change a master. O, my fortunes have

Corrupted honest men! Despatch. — Enobarbus!

[Exeunt.]

ANTONIU: Ce spui?

SOLDATUL: Stăpâne,

El e cu Cezar.

EROS: Lăzile și banii

Nu i-a luat.

ANTONIU: El a plecat?

SOLDATUL: Desigur.

ANTONIU: Mergi, Eros, și comoara lui trimite-i;

Să nu oprești un ban. Ți-o poruncesc.

Și scrie-i — voi semna — salut duios.

Mai spune-i că-i doresc să nu găsească

Mai mult temei de a schimba stăpân.

Destinul mi-a stricat bărbați cinstiți!

Grăbește-te dar, Eros. — Enobarbu!

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

169

SCENE VI.

Alexandria. CAESAR'S camp.

Flourish. Enter CAESAR with AGRIPPA, ENOBARBUS and others.

CAESAR: Go forth, Agrippa, and begin the fight:
Our will is Antony be took alive;
Make it so known.

AGRIPPA: Caesar, I shall.

[Exit.]

CAESAR: The time of universal peace is near:
Prove this a prosperous day, the three-nook'd world
Shall bear the olive freely.

Enter a Messenger.

MESSENGER: Antony
Is come into the field.

CAESAR: Go charge Agrippa
Plant those that have revolted in the vant,
That Antony may seem to spend his fury

SCENA VI.

Alexandria. Tabăra lui Cezar.

Fanfară. Intră Cezar, Agrippa, Enobarbu.

CEZAR: Porniți, Agrippa, și începe lupta.
Vrem ca Anton să fie prins de viu,
Dă-o de știre.

AGRIPPA: Cezar, se va face.

(Ies.)

CEZAR: Ah, vremea unei păci obștești i-aproape.
De va fi ziua asta cu priință
În cele trei unghere ale lumii
Măslinul va rodi îmbelșugat.
Intră un Sol.

SOLUL: Antoniu a sosit în tabără.

CEZAR: Zi lui Agrippa ca să pună-n front
Pe-aceia care au dosit. Așa
Antoniu va părea că își îndreaptă

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

170

Upon himself.

[Exeunt all but ENOBARBUS].

ENOBARBUS: Alexas did revolt; and went to Jewry on
Affairs of Antony; there did persuade
Great Herod to incline himself to Caesar
And leave his master Antony: for this pains
Caesar hath hang'd him. Canidius and the rest
That fell away, have entertainment, but
No honourable trust. I have done ill;
Of which I do accuse myself so sorely
That I will joy no more.

Enter a SOLDIER of CAESAR'S.

SOLDIER: Enobarbus, Antony
Hath after thee sent all thy treasure, with
His bounty overplus: the messenger
Came on my guard, and at thy tent is now
Unloading of his mules.

ENOBARBUS: I give it you.

SOLDIER: Mock not, Enobarbus.

I tell you true: best you saf'd the bringer

Mânia sa pe sine însuși.

(Ies toți, afară de Enobarbu.)

ENOBARBU: Alexas a trădat. Și în Iudeea
Mergând în treaba lui Antoniu,
Înduplecă pe marele Irod
Lui Cezar să se-nchine, și să lase
P-al meu stăpân, Antoniu. Pentru asta
Ispravă Cezar l-a și spânzurat.
Canidiu și cei ce-au dosit, primesc
Doar leafă, nu încredere și cinste.
Rău am făcut și mă căiesc amarnic;
Și nu voi mai avea vreo bucurie.
Intră un Soldat de-ai lui Cezar.

SOLDATUL: Antoniu ți-a trimis, o Enobarbu,
Comoara ta, cu daruri pe deasupra.
Trimisul a venit la postul meu,
Și își descarcă-n cortul tău catârii.

ENOBARBU: Ți-o dăruiesc.

SOLDATUL: Nu râde, Enobarbu,
Spun adevărul. Vezi să treacă teafăr

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

171

Out of the host; I must attend mine office,
Or would have done't myself. Your emperor
Continues still a Jove.

[Exit.]

ENOBARBUS: I am alone the villain of the earth,
And feel I am so most. O Antony,
Thou mine of bounty, how wouldst thou have paid
My better service, when my turpitude
Thou dost so crown with gold! This blows my heart:
If swift thought break it not, a swifter mean
Shall outstrike thought: but thought will do't, I feel.
I fight against thee! No: I will go seek
Some ditch wherein to die; the foul'st best fits
My latter part of life.

[Exit.]

Pe-aducător prin oaste. Trebuie
Să-mi văd de slujbă, căci altminteri
Eu o făceam. O, împăratul vostru
Urmează încă-a fi un Jupiter.

(Iese.)

ENOBARBU: Sunt singurul mișel de pe pământ,
Și-o simt mai mult eu însumi. O, Antoniu,
Odor de bunătate, cum plăteai
Mai buna slujbă-a mea, de încununi
Așa cu aur mișelia mea!
Aceasta-mi arde inima; și dacă
Acest repede gând n-are să o frângă,
Un mijloc și mai repede îi va
Lua înainte gândului acesta.
Dar gândul va ajunge. Eu o simt.
Eu să lupt împotriva ta? O, nu!
Mă duc să caut un șanț, spre a muri
În el. Cel mai murdar se potrivește
Mai bine cu sfârșitul vieții mele.

(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

172

SCENE VII.

Field of battle between the camps.

Alarum. Drums and trumpets. Enter AGRIPPA and others.

AGRIPPA: Retire, we have engag'd ourselves too far:
Caesar himself has work, and our oppression
Exceeds what we expected.

[Exeunt.]

Alarum. Enter ANTONY, and SCARUS wounded.

SCARUS: O my brave emperor, this is fought indeed!
Had we done so at first, we had droven them home
With clouts about their heads.

ANTONY: Thou bleed'st apace.

SCARUS: I had a wound here that was like a T,
But now 'tis made an H.

[Retreat afar off].

ANTONY: They do retire.

SCARUS: We'll beat'em into bench-holes: I have yet
Room for six scotches more.

Enter EROS.

SCENA VII.

Câmpul de bătaie între tabere.

Fanfare. Tobe și trâmbițe. Intră Agrippa și alții.

AGRIPPA: Să ne retragem. Prea departe-am mers,
Cezar are de furcă, și a noastră
Strâmtoare întrece așteptarea noastră.

(Ies.)

Alarmă. Intră Antoniu și Scaru rănit.

SCARU: O, brave împărate, asta-nseamnă
A se lupta! De o făceam întâi,
Îi fugăream cu capetele sparte.

ANTONIU: Tu sângerezi tare.

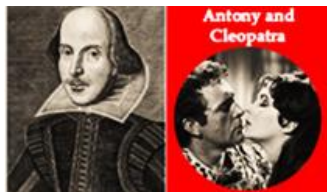
SCARU: Am avut o rană
Aici, ce seamăna c-un T, acum
E ca un H.

ANTONIU: Ei dau înapoi acum.

SCARU: Îl vom goni în gaură de șarpe,
Am încă loc de patru răni pe mine.

Intră Eros.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

173

EROS: They are beaten, sir; and our advantage serves
For a fair victory.

SCARUS: Let us score their backs,
And snatch 'em up, as we take hares, behind:
'Tis sport to maul a runner.

ANTONY: I will reward thee
Once for thy spritely comfort, and ten-fold
For thy good valour. Come thee on.

SCARUS: I'll halt after.
[Exeunt.]

EROS: Ei sunt bătuți, stăpâne, și al nostru
Folos e o frumoasă biruință.

SCARU: Să le creștăm dar spatele, să-i prindem
Ca iepurii, din dos. E haz ca să
Croiești pe un fugar.

ANTONIU: Te-oi răsplăti,
O dată pentru vorba-ți mângâioasă,
De zece-ori pentru vitejia ta.
Să mergem dar.

SCARU: Eu șchiopătez după voi.
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

174

SCENE VIII.

Under the Walls of Alexandria.

Alarum. Enter ANTONY, in a march; SCARUS, with others.

ANTONY: We have beat him to his camp: run one before,
And let the queen know of our gestic. To-morrow,
Before the sun shall see's, we'll spill the blood
That has to-day escaped. I thank you all;
For doughty-handed are you, and have fought
Not as you served the cause, but as't had been
Each man's like mine; you have shown all Hector's.
Enter the city, clip your wives, your friends,
Tell them your feats; whilst they with joyful tears
Wash the congealment from your wounds and kiss
The honour'd gashes whole. [*To SCARUS*]. Give me thy
hand;

[*Enter CLEOPATRA, attended.*]

To this great fairy I'll commend thy acts,
Make her thanks bless thee. O thou day o' the world,
Chain mine arm'd neck; leap thou, attire and all;

SCENA VIII.

Sub zidurile Alexandriei.

Intră Antoniu în marș, Scaru cu oaste.

ANTONIU: L-am fugărit la tabăra lui. Unul
S-alerge spre-a vesti Reginei această
Ispravă-a noastră. Măine, înainte
Ca să ne vadă soarele, noi vom
Vărsa și sângele ce-azi a scăpat.
Vă mulțumesc. Aveți toți mâini vânjoase,
Luptând, nu ca slujindu-mi cauza mea,
Ci parc-a fost a fiecăruia
Ca și a mea. Ați fost toți niște Hectori.
Acum intrați dar în oraș, cuprindeți
În brațe pe soții și pe prieteni,
Și spuneți-le ale voastre-isprăvi,
Pe când eu cu lacrimi calde de bucurie
Vă vor spăla ei cheagul de pe răni
Și prin săruturi le vor vindeca.

Intră Cleopatra cu suita ei.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

175

Through proof of harness to my heart, and there
Ride on the pants triumphing.

CLEOPATRA: Lord of lords!

O infinite virtue, comest thou smiling from
The world's great snare uncaught?

ANTONY: My nightingale,

We have beat them to their beds. What, girl! though grey
Do something mingle with our younger brown, yet ha' we
A brain that nourishes our nerves, and can
Get goal for goal of youth. Behold this man;
Commend unto his lips thy favouring hand;
Kiss it, my warrior: he hath fought to-day
As if a god, in hate of mankind had
Destroy'd in such a shape.

Acestei zâne mari te-oi preamări,

Ca să-ți dea harul muțumirii sale.

(*Către Cleopatra*) O tu, a lumii zi, înlănțuie

Grumazu-mi înarmat, sari cu găteala

Cu tot, prin platoșa aceasta, până

La inima mea, și te leagă

Triumfătoare pe-ale ei zvâcniri.

CLEOPATRA: Stăpâne al stăpânilor! O tu,

Nemărginită vitejie! Vii,

Zâmbind, neprins în cursa mare-a lumii?

ANTONIU: Privighetoarea mea, noi i-am gonit

În paturile lor. Hei, fata mea!

Deși puțin păr sur se-amestecă

Cu castaniu mai tânăr, tot avem

Un creier care ne hrănește nervii,

Și biruie în luptă tinerețea.

Privește pe-omul ăsta: buzei lui

Tu dăruiește harul mâinii tale:

Sărut-o, voinice. A luptat

Azi, parc-un zeu, de ura omenirii,

Cu chipul ăsta ar fi prăpădit-o.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

176

CLEOPATRA: I'll give thee, friend,
An armour all of gold; it was a king's.
ANTONY: He has deserved it, were it carbuncled
Like holy Phoebus' car. — Give me thy hand:
Through Alexandria make a jolly march;
Bear our hack'd targets like the men that owe them:
Had our great palace the capacity
To camp this host, we all would sup together,
And drink carouses to the next day's fate,
Which promises royal peril. Trumpeters,
With brazen din blast you the city's ear;
Make mingle with our rattling tabourines;
That heaven and earth may strike their sounds together,
Applauding our approach.

[Exeunt.]

CLEOPATRA: Amice, îți voi da o platoșă
Numai de aur; fu a unui Rege.
ANTONIU: A meritat-o, chiar în nestemate
Legată c-a lui Phoebus car sfințit.
Dă-mi mâna ta. Prin Alexandria
Faceți un vesel marș, cu rândurile
Brăzdate ca și aceia care le poartă.
De ne-ar avea palatul încăperea
Spre a adăposti oștirea noastră,
Noi am cina-mpreună și am bea
Pentru norocul zilei viitoare
Ce ne promite-mpărătești primejdii.
Voi, trâmbițașilor, cu grai de-aramă
Să amețiți urechea-orașului,
Și-l îngânați cu pârâit de tobe,
Ca cerul și pământul glasul lor
Să-unească, salutând oștirea noastră.
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

177

SCENE IX.

CAESAR'S camp.

Sentinels at their post.

FIRST SOLDIER: If we be not relieved within this hour,
We must return to the court of guard: the night
Is shiny; and they say we shall embattle
By the second hour i' the morn.

SECOND SOLDIER: This last day was
A shrewd one to's.

Enter ENOBARBUS.

ENOBARBUS: O, bear me witness, night. —

THIRD SOLDIER: What man is this?

SECOND SOLDIER: Stand close, and list him.

ENOBARBUS: Be witness to me, O thou blessed moon,
When men revolted shall upon record
Bear hateful memory, poor Enobarbus did
Before thy face repent!

SCENA IX.

Tabăra lui Cezar.

Santinelele la postul lor.

I SOLDAT: De nu ne schimbă garda-n ceasul ăsta
Va trebui la post să ne întoarcem.

E noapte luminoasă, cică lupta
Va-ncepe pe la două dimineața.

II SOLDAT: Ieri ziua pentru noi a fost cumplită.

Intră Enobarbu.

ENOBARBU: O, noapte, fii-mi tu martoră —

III SOLDAT: Ei, cine
E omul ăsta?

II SOLDAT: Taci, să-l ascultăm.

ENOBARBU: Fi-mi martoră, o, lună sfântă tu,
Când trădătorii vor fi pomeniți
Cu hulă și dispreț în cartea vremii,
Că bietul Enobarbu s-a căit
În fața ta!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

178

FIRST SOLDIER: Enobarbus!

THIRD SOLDIER: Peace!

Hark further.

ENOBARBUS: O sovereign mistress of true melancholy,
The poisonous damp of night disponge upon me,
That life, a very rebel to my will,
May hang no longer on me: throw my heart
Against the flint and hardness of my fault;
Which, being dried with grief, will break to powder,
And finish all foul thoughts. O Antony,
Nobler than my revolt is infamous,
Forgive me in thine own particular;
But let the world rank me in register
A master-leaver and a fugitive:
O Antony! O Antony!

[Dies.]

SECOND SOLDIER: Let's speak to him.

FIRST SOLDIER: Let's hear him, for the things he speaks
May concern Caesar.

THIRD SOLDIER: Let's do so. But he sleeps.

I SOLDAT: O, este Enobarbu!

III SOLDAT: Tăcere! S-ascultăm și mai departe.

ENOBARBU: Stăpână-naltă-a sincerei obide,
Pe mine toarnă roua rea a nopții,
Ca viața, răzvrătită cu voința-mi,
Să nu mai stăruie acum la mine.
Azvârle-mi inima pe piatra aspră
A vinei mele, ce, d-alean uscată,
S-o face praf, curmând orice gând rău.
Antoniou, o Antoniu, mai măreț
Decât trădarea mea e ticăloasă!
O iartă-mă tu doar în sinea ta,
Și lumea să mă treacă-n cartea ei
Ca meșter trădător și ca fugar.
Antoniou, o, Antoniu!
(*Moare.*)

III SOLDAT: Să-i vorbim.

I SOLDAT: Să-l ascultăm, căci ce el spune poate
Privi pe Cezar.

II SOLDAT: Bine. Dar el doarme.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

179

FIRST SOLDIER: Swoonds rather; for so bad a prayer as his
Was never yet for sleep.

SECOND SOLDIER: Go we to him.

THIRD SOLDIER: Awake, sir, awake; speak to us.

SECOND SOLDIER: Hear you, sir?

FIRST SOLDIER: The hand of death hath raught him.

[Drums afar off].

Hark! the drums

Demurely wake the sleepers. Let us bear him

To the court of guard; he is of note: our hour

Is fully out.

THIRD SOLDIER: Come on, then;

He may recover yet.

[Exeunt with the body.]

I SOLDAT: Ba nu, a leșinat; căci niciodată

O rugăciune-așa de rea c-a lui

Nu-i pentru somn.

II SOLDAT: Să mergem dar la el.

III SOLDAT: Sus, domnule, vorbește!

II SOLDAT: Nu auzi?

I SOLDAT: O, moartea a pus mâna pe el.

(Tobe în depărtare)

Ha, tobele bat jalnic deșteptarea;

Să-l ducem pân-la post. E om de seamă

Și ceasul nostru a trecut deplin.

III SOLDAT: Haidem dar. Poate-și vine-n fire iar.

(Ies, ducând trupul.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

180

SCENE X.

Ground between the two Camps.

Enter ANTONY and SCARUS, with their Army.

ANTONY: Their preparation is to-day by sea;
We please them not by land.

SCARUS: For both, my lord.

ANTONY: I would they'd fight i' the fire or i' the air;
We'd fight there too. But this it is; our foot
Upon the hills adjoining to the city
Shall stay with us: — order for sea is given;
They have put forth the haven: —
Where their appointment we may best discover
And look on their endeavour.

[Exeunt.]

SCENA X.

Între cele două tabere.

Intră Antoniu și Scaru, cu oastea lor.

ANTONIU: Se pregătesc de luptă azi pe mare;
Nu le plăcem pe-uscă.

SCARU: Ba, nicăieri!

ANTONIU: De ar lupta în foc și în văzduh
Ne-am bate și acolo. Dar ascultă:
A noastră pedestrimă de pe dealuri
De lângă-oraș, va sta cu noi. Porunca
E dată pentru lupta de pe mare,
Și flota lor a și ieșit din port;
Aici putem mai bine desluși
Pозиțiile și mișcarea lor.
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

181

SCENE XI.

Another part of the same.

Enter CAESAR, and his Army.

CAESAR: But being charged, we will be still by land,
Which, as I take't, we shall; for his best force
Is forth to man his galleys. To the vales,
And hold our best advantage.

[Exeunt.]

SCENA XI.

O altă parte a câmpului de luptă.

Intră Cezar cu trupele sale.

CEZAR: De nu ne-atacă, noi stăm pe uscat;
Și-așa va fi, căci forța lui mai bună
A fost trimisă-n luptă pe corăbii.
În vale dar acum! Și să ținem
Pozițiile noastre priincioase.
(Ies.)

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

182

SCENE XII.

Another part of the same.

Enter ANTONY and SCARUS.

ANTONY: Yet they are not join'd: where yond pine does stand

I shall discover all: I'll bring thee word

Straight, how 'tis like to go.

[Exit.]

SCARUS: Swallows have built

In Cleopatra's sails their nests: the augurers

Say they know not, they cannot tell; look grimly,

And dare not speak their knowledge. Antony

Is valiant and dejected; and, by starts,

His fretted fortunes give him hope, and fear,

Of what he has, and has not.

[Alarum afar off, as at a sea-fight].

Re-enter ANTONY.

ANTONY: All is lost;

SCENA XII.

O altă parte a câmpiei.

Intră Antoniu și Scaru.

ANTONIU: Nu s-au ciocnit. De-acolo lângă brad

Pot vedea tot; ți-aduc îndată știri

De cum se vede că va merge treaba.

(Iese.)

SCARU: Clădit-au rândunele cuibul lor

În pânzele pe vasul Cleopatrei.

Augurii zic că nu știu, nu pot spune;

Sunt dârji, și se feresc să-și spună gândul.

Antoniou e viteaz și necăjit,

Și soarta-i zbuciumată-i dă pe rând

Când teamă când speranță de ce are

Și ce nu are.

(Zgomot în depărtare, ca de o luptă navală.)

Antoniou se întoarce.

ANTONIU: Totul e pierdut!

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

183

This foul Egyptian hath betrayed me:
My fleet hath yielded to the foe; and yonder
They cast their caps up, and carouse together
Like friends long lost. Triple-turn'd whore! 'tis thou
Hast sold me to this novice; and my heart
Makes only wars on thee. Bid them all fly;
For when I am revenged upon my charm,
I have done all. Bid them all fly; begone.

[Exit SCARUS].

O sun, thy uprise shall I see no more:
Fortune and Antony part here; even here
Do we shake hands. All come to this? The hearts
That spaniel'd me at heels, to whom I gave
Their wishes, do discandy, melt their sweets
On blossoming Caesar; and this pine is bark'd,
That overtopp'd them all. Betray'd I am:
O this false soul of Egypt! this grave charm, —
Whose eye beck'd forth my wars and call'd them home;
Whose bosom was my crownnet, my chief end, —
Like a right gypsy, hath, at fast and loose,
Beguiled me to the very heart of loss.

Mârșava egipteană m-a trădat.
Și flota-mi s-a predat dușmanului.
Acolo ei căciulile și-aruncă
Și beau ca niște-amici de mult pierduți.
O, târfă întreită! M-ai vândut
Acestui ucenic, și inima-mi
E în război acum cu tine numai.
Tu poruncește-le să fugă toți;
Căci când mă voi fi răzbunat odată
Pe vrăjitoarea mea, s-a isprăvit
Cu mine. Spune-le să fugă. — Pleacă.
(Iese Scaru.)

O, soare, n-am să-ți mai văd răsăritul!
Norocul și Antoniu se despart:
Aicea chiar ne strângem mâinile.
La asta a ajuns tot? inimile
Care m-au urmat ca niște cățelușe,
Și cărora le-am dat tot ce-au dorit,
Acuma își topesc dulceața lor
Pe Cezar înflorit. Cojit e bradul
Ce-i întrecea pe toți. Eu sunt trădat.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

184

What, Eros, Eros!
[Enter CLEOPATRA.]
Ah, thou spell! Avaunt!

CLEOPATRA: Why is my lord enrag'd against his love?

ANTONY: Vanish, or I shall give thee thy deserving,
And blemish Caesar's triumph. Let him take thee
And hoist thee up to the shouting plebeians:
Follow his chariot, like the greatest spot
Of all thy sex: most monster-like, be shown
For poor'st diminutives, for dolts; and let
Patient Octavia plough thy visage up
With her prepared nails.
[Exit CLEOPATRA].
'Tis well thou'rt gone,

Fals suflet din Egipt! Tu vrăjitoare,
Al cărei ochi dădea semn oastei mele
Ca să pornească, și-o chema-napoi,
Al cărei sân fu stema, rostul meu –
M-ademeniși, ca o țigancă aievea,
Prin meșteșuguri la pierzania mea.

He, Eros, Eros!

Intră Cleopatra.

Piei d-aicea, iazmă!

CLEOPATRA: De ce stăpânul meu e furios
Pe-a sa iubită?

ANTONIU: Pleacă de aici,
Sau îți voi da ce meriți, și lui Cezar
Îi voi știrbi așa triumful său.
Las' să te ia și să te-ardice-n fața
Plebeilor chinuitori, ca cea
Mai mare pată pe tot sexul tău;
Las' să te-arate ca-un ce monstruos
Cu plata de parale păcătoase
Și răbdătoare-Octavia să-ți brăzdeze
Obrazul tău cu unghii pregătite.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

185

If it be well to live; but better 'twere
Thou fell'st into my fury, for one death
Might have prevented many. Eros, ho!
The shirt of Nessus is upon me: teach me,
Alcides, thou mine ancestor, thy rage:
Let me lodge Lichas on the horns o' the moon;
And with those hands that grasp'd the heaviest club
Subdue my worthiest self. The witch shall die:
To the young Roman boy she hath sold me, and I fall
Under this plot: — she dies for't. Eros, ho!

[Exit.]

(Iese Cleopatra.)

Bine-i că pleci, de-i bine a trăi.
Dar ar fi fost mai bine de cădeai
Sub furia mea, fiindc-o moarte poate
Împiedica mai multe morți. Hei, Eros!
Eu am cămașa lui Nessus. Străbune
Alcid, învață-mă furoarea ta,
Să zvârl pe Lichas pe-ale lunii coarne,
Și cu aceste mâini ce-au vânturat
Topuzul cel mai greu, să-mi sfarm ființa
Cea mândră. — Vrăjitoarea va muri.
Ea m-a vândut băiatului Roman,
Și cad prin uneltirea asta. Pentru
Aceasta dânsa va muri. — He, Eros!
(Iese.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

186

SCENE XIII.

Alexandria. CLEOPATRA'S palace.

Enter CLEOPATRA, CHARMIAN, IRAS, and MARDIAN.

CLEOPATRA: Help me, my women! O, he is more mad
Than Telamon for his shield; the boar of Thessaly
Was never so emboss'd.

CHARMIAN: To the monument!
There lock yourself, and send him word you are dead.
The soul and body rive not more in parting
Than greatness going off.

CLEOPATRA: To the monument!
Mardian, go tell him I have slain myself;
Say that the last I spoke was "Antony",
And word it, prithee, piteously: hence, Mardian,
And bring me how he takes my death.
To the monument!
[Exeunt.]

SCENA XIII.

Alexandria. Palatul Cleopatrei.

Intră Cleopatra, Charmian, Iras și Mardian.

CLEOPATRA: Săriți, femeilor! El e nebun,
Mai rău ca pentru scutu-i Telamon.
Mistrețul din Tesalia nicicând
N-a spumegat așa.

CHARMIAN: La mausoleu!
Colea te-nchide și trimite-i vorba
Că ai murit. Nu doare despărțirea
De trup și suflet, cât mărirea care-i
Pe ducă.

CLEOPATRA: Hai, la mausoleu dar! Mardian,
Te du și spune-i că mi-am făcut seama.
Zi-i c-ultimul cuvânt mi-a fost: „Antoni”.
Și spune-o, rog, înduioșat. Mergi dar,
Și adu-mi vorba, cum ia moartea mea.
La mausoleu!
(Ies.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

187

SCENE XIV.

The same. Another Room.

Enter ANTONY and EROS.

ANTONY: Eros, thou yet behold'st me?

EROS: Ay, noble lord.

ANTONY: Sometime we see a cloud that's dragonish,
A vapour sometime like a bear or lion,
A tower'd citadel, a pendent rock,
A forked mountain, or blue promontory
With trees upon't, that nod unto the world
And mock our eyes with air: thou hast seen these signs;
They are black vesper's pageants.

EROS: Ay, my lord.

ANTONY: That which is now a horse, even with a thought
The rack dislimns; and makes it indistinct,
As water is in water.

EROS: It does, my lord.

SCENA XIV.

Același loc. O altă cameră.

Intră Antoniu și Eros.

ANTONIU: Mă vezi tu încă, Eros?

EROS: Da, stăpâne.

ANTONIU: Uneori vedem un nor ca un balaur,
Un sul de abur ca un urs sau leu,
Sau ca cetate cu ale ei turle,
Ca stâncă spânzurată, ca un munte
Cu două piscuri, sau ca promontoriu
Albastru cu copaci care fac semn lumii,
Și-nșală ochii noștri cu văzduh.
Tu ai văzut aceste semne, sunt
Alaiurile negrului amurg.
EROS: Stăpâne, da.
ANTONIU: Acea ce acum e un cal
Cât ai clipi îl șterge-un nor, și-l face
Nelămurit precum e apa-n apă.
EROS: Așa-i, stăpâne.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

188

ANTONY: My good knave Eros, now thy captain is
Even such a body: here I am Antony;
Yet cannot hold this visible shape, my knave.
I made these wars for Egypt; and the queen, —
Whose heart I thought I had, for she had mine;
Which, whilst it was mine, had annex'd unto't
A million moe, now lost, — she, Eros, has
Pack'd cards with Caesar, and false-play'd my glory
Unto an enemy's triumph.
Nay, weep not, gentle Eros; there is left us
Ourselves to end ourselves.
[Enter MARDIAN.]
O, thy vilde lady!
She has robb'd me of my sword.

MARDIAN: No, Antony;
My mistress lov'd thee, and her fortunes mingled
With thine entirely.

ANTONIU: Băiete dragă, căpitanul tău
Acum e chiar asemenea făptură.
Aici sunt eu, Antoniu, dar, băiete,
Eu totuși nu pot să-mi păstrez acest chip.
Războaiele acestea le-am purtat
Pentru Egiptul și Regina lui —
— A cărei inimă credeam c-o am,
Fiindcă-avea o mea — și care, când
Era a mea, de ea legase alt
Milion de inimi, toate-acum pierdute.
Ea, măsluind cu Cezar cărțile,
M-a înșelat de gloria mea, schimbând-o
Într-un triumf al dușmanului meu.
Nu plânge, bune Eros; am rămas
Noi înșine ca să ne facem seama.
(*Intră Mardian.*)
O, ticăloasa ta stăpână! M-a
Prădat de spada mea.
MARDIAN: Nu, nu, Antoniu.
Stăpâna te-a iubit, și-a înodat
Pentru vecie soarta ei cu-a ta.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

189

ANTONY: Hence, saucy eunuch; peace!
She hath betray'd me, and shall die the death.

MARDIAN: Death of one person can be paid but once,
And that she has discharg'd: what thou wouldst do
Is done unto thy hand: the last she spake
Was "Antony! most noble Antony!"
Then in the midst a tearing groan did break
The name of Antony; it was divided
Between her heart and lips: she render'd life,
Thy name so buried in her.

ANTONY: Dead then?

MARDIAN: Dead.

ANTONY: Unarm, Eros; the long day's task is done,
And we must sleep. [*To MARDIAN*]. That thou depart'st
hence safe

Does pay thy labour richly; go.

[*Exit MARDIAN*].

Off, pluck off; —

The sevenfold shield of Ajax cannot keep
The battery from my heart. O, cleave, my sides!

ANTONIU: Piei! Taci! Nerușinat eunuc.
Ea m-a trădat și va muri de moarte.

MARDIAN: O dată doar plătește omul moartea.
Și ea s-a răfuit. Ce-ai vrea să faci,
S-a și făcut, și ultimul-i cuvânt
A fost: „Antoniule! Nobile Antoniule!”
Și-un geamăt sfâșietor atuncea frânse
În mijloc numele Antoniu. El
Fu împărțit între inimă și buze.
Ea-și dădu sufletul, cu al tău nume
Așa-ngropat în ea.

ANTONIU: Cum? Moartă?

MARDIAN: Moartă.

ANTONIU: Ah, Eros, scoate-mi armele. — Menirea
Acestor zile lungi e-ndeplinită.
Și trebuie acum să dormim.

(*Lui Mardian*) Că pleci de-aici teafăr, asta îți

Plătește munca cu prisos. — Hai, du-te!

(*Iese Mardian.*)

Ei, scoate, scoate. — Scutul înșeptit
Al lui Ajax nu poate apăra

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

190

Heart, once be stronger than thy continent,
Crack thy frail case! Apace, Eros, apace!
No more a soldier: bruised pieces, go;
You have been nobly borne. From me awhile.
[Exit EROS].
I will o'ertake thee, Cleopatra, and
Weep for my pardon. So it must be, for now
All length is torture: since the torch is out,
Lie down, and stray no further: — now all labour
Mars what it does; yea, very force entangles
Itself with strength: seal then, and all is done.
Eros! — I come, my queen. — Eros! — stay for me:
Where souls do couch on flowers, we'll hand in hand,
And with our sprightly port make the ghosts gaze:
Dido and her Aeneas shall want troops,
And all the haunt be ours. — Come, Eros, Eros!

Inima mea de iureșul acesta.
O, frângeți-vă coaste ale mele!
Tu, inimă, o dată fii mai tare
Ca încăperea ta, și crapă-ți casa
Cea șubredă. — O, iute, Eros, iute!
Nu mai sunt ostaș. Jos, scorjite arme!
Cu vrednicie voi ați fost purtate.
Tu lasă-mă o clipă.
(Iese Eros.)
Cleopatra,
Te voi ajunge, și plângând ți-oi cere
Iertare. Trebuie așa să fie;
Căci orice prelungire e tortură.
Fiind făclia stinsă, culcă-te,
Și nu mergi mai departe; orice muncă
Acum ar strica tot ce-ai face; ba,
Puterea se încurcă prin ea însăși:
Pecetea pune-i și se curmă totul.
Hei, Eros!... Vin', Regina mea! M-așteaptă;
Acolo unde sufletele-s culcate
Pe flori, vom merge mână-n mână noi,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

191

Re-enter EROS.

EROS: What would my lord?

ANTONY: Since Cleopatra died,
I have lived in such dishonour that the gods
Detest my baseness. I, that with my sword
Quarter'd the world, and o'er green Neptune's back
With ships made cities, condemn myself to lack
The courage of a woman; less noble mind
Than she which by her death our Caesar tells
"I am conqueror of myself". Thou art sworn, Eros,
That, when the exigent should come, – which now
Is come indeed, – when I should see behind me
The inevitable prosecution of
Disgrace and horror, that, on my command,
Thou then wouldst kill me: do't; the time is come:
Thou strik'st not me; 'tis Caesar thou defeat'st.
Put colour in thy cheek.

Vom face duhuri să se minuneze
De portul vostru falnic, și Didona
Și-al ei Enea părăsiți să fie,
Și toate umbrele să ne urmeze.
(*Reintră Eros.*)

EROS: Ce poftiți, stăpâne?

ANTONIU: De când a murit Cleopatra, eu
Trăiesc într-o asemenea necinste,
Că zeilor de halul meu li-e milă.
Eu care-am sfârtecat cu spada-mi lumea,
Și pe spinarea verde-a lui Neptun
Orașe din corăbii am clădit,
Mă osândesc a nu avea curajul
Unei femei, a fi mai puțin nobil
Ca ea care, murind, lui Cezar zice:
„M-am cucerit pe mine însămi.” – Eros,
Tu te-ai jurat că de-o veni nevoia –
Și-acuma a venit, – când eu voi vedea
Prigoana cea de neînlăturat
A groazei și-a rușinii, tu atunci,
De-oi porunci, mă vei ucide. – Fă-o.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

192

EROS: The gods withhold me!

Shall I do that which all the Parthian darts,
Though enemy, lost aim and could not?

ANTONY: Eros,

Wouldst thou be window'd in great Rome and see
Thy master thus with pleach'd arms, bending down
His corrigible neck, his face subdued
To penetrative shame, whilst the wheel'd seat
Of fortunate Caesar, drawn before him, branded
His baseness that ensued?

EROS: I would not see't.

ANTONY: Come, then; for with a wound I must be cured.
Draw that thy honest sword, which thou hast worn
Most useful for thy country.

EROS: O, sir, pardon me!

ANTONY: When I did make thee free, sworeest thou not then
To do this when I bade thee? Do it at once;
Or thy precedent services are all

Căci vremea a venit. Nu mă lovești

Pe mine, ci pe Cezar îl răpui.

Mai pune-ți iar culoare în obraji.

EROS: Ferească-mă de asta zeii! — Eu

Să fac ce sulilele Parților

Deși dușmane, nu au nimerit-o?

ANTONIU: Ai vrea tu, Eros, să stai la fereastră

În Roma mare, și să-ți vezi stăpânul

Legat de mâini și cu grumaz plecat,

Cu fața-aprinsă de rușine-adâncă,

Pe când, tras înainte-i, carul mândru

Al falnicului Cezar, va-nfiera

Nemernicia celui ce-l urmează?

EROS: N-aș vrea să văd aceasta.

ANTONIU: Căci printr-o rană caută să mă vindec.

Deci trage spada ta cinstită, care

Cu spor tu ai purtat-o pentru țară.

EROS: Stăpâne, iartă!

ANTONIU: Când te-am slobozit,

Nu mi-ai jurat atunci, să faci aceasta,

Când ți-o voi cere? Fă-o dar degrabă,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

193

But accidents unpurposed. Draw, and come.

EROS: Turn from me, then, that noble countenance,
Wherein the worship of the whole world lies.

ANTONY: Lo thee!

[Turning from him.]

EROS: My sword is drawn.

ANTONY: Then let it do at once
The thing why thou hast drawn it.

EROS: My dear master,
My captain and my emperor, let me say,
Before I strike this bloody stroke, farewell.

ANTONY: 'Tis said, man; — and farewell.

EROS: Farewell, great chief. Shall I strike now?

ANTONY: Now, Eros.

EROS: Why, there then: thus I do escape the sorrow
Of Antony's death.

[Kills himself.]

ANTONY: Thrice-nobler than myself!
Thou teachest me, O valiant Eros, what

Ori toate slujbele-ți de mai-nainte
Au fost nevrute întâmplări... Hai, trage.

EROS: Atunci întoarce nobila ta față
În care stă mărirea lumii-ntregi.

ANTONIU: Ei, iată.

Întoarce capul.

EROS: E trasă spada mea.

ANTONIU: Fă dar îndată
Acea pentru care tu ai tras-o.

EROS: Stăpâne dragă, căpitanul meu,
Și împăratul meu, o, lasă-mă,
Înainte de a face lovitura
Cea sângeroasă, să-ți zic bun rămas.

ANTONIU: Ai zis-o, amice. Bun rămas.

EROS: Rămas bun, mare căpitan. Să dau?

ANTONIU: Acum, Eros!

EROS: Iată, dau: și astfel
Eu scap de jalea morții lui Antoniu.
(Se ucide.)

ANTONIU: Tu întreit mai nobil decât mine!
Tu mă înveți, viteze Eros, ceea

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

194

I should, and thou couldst not. My queen and Eros
Have by their brave instruction got upon me
A nobleness in record: but I will be
A bridegroom in my death, and run into't
As to a lover's bed. Come, then; and, Eros,
Thy master dies thy scholar: to do thus
[Falling on his sword.]
I learn'd of thee. How! not dead? not dead?
The guard, ho! O, despatch me!

[Enter DERCETAS and Guard.]

FIRST GUARD: What's the noise?

ANTONY: I have done my work ill, friends: O, make an end
Of what I have begun.

SECOND GUARD: The star is fall'n.

FIRST GUARD: And time is at his period.

ALL: Alas, and woe!

ANTONY: Let him that loves me strike me dead.

FIRST GUARD: Not I.

Ce trebuiam eu și tu nu puteai.
Regina mea și Eros, prin a lor
Vitează pildă și-au trecut înaintea
Mea, vrednicia lor în cartea vremii.
Dar am să fiu un mire-n noaptea mea,
Zburând la ea ca-n patul dragostei.
Ei, haide dar!... Stăpânul tău, o Eros,
Acum moare ca școlarul tău.
A face-așa, am învățat prin tine.
(Se aruncă în sabia lui.)
Dar cum? Nu mort? Nu mort? Hei, voi străjeri!
Sfârșiți-mă.

(Intră Dercetas cu garda.)

I STRĂJER: Ce vuiet e acesta?

ANTONIU: Eu mi-am făcut prost treaba; o, prieteni,
Sfârșiți ce-am început.

II STRĂJER: O stea căzu!

I STRĂJER: Și vremea s-a sfârșit.

TOTI: Vai nouă. Vai!

ANTONIU: Cel care mă iubește să m-ucidă.

I STRĂJER: Nu eu!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

195

SECOND GUARD: Nor I.

THIRD GUARD: Nor any one.

[Exeunt Guard.]

DERCETAS: Thy death and fortunes bid thy followers fly.
This sword but shown to Caesar, with this tidings,
Shall enter me with him.

Enter DIOMEDES.

DIOMEDES: Where's Antony?

DERCETAS: There, Diomed, there.

DIOMEDES: Lives he?

Wilt thou not answer, man?

[Exit DERCETAS.]

ANTONY: Art thou there, Diomed? Draw thy sword, and
give me
Sufficing strokes for death.

DIOMEDES: Most absolute lord,
My mistress Cleopatra sent me to thee.

ANTONY: When did she send thee?

DIOMEDES: Now, my lord.

ANTONY: Where is she?

II STRĂJER: Nici eu!

III STRĂJER: Niciunul dintre noi.

(Ies străjerii.)

DERCETAS: Destinul tău și moartea-ți sfătuiesc
Pe-amicii tăi să fugă. Spada asta,
Lui Cezar arătată, și-această știre
Vor face să câștig favoarea sa.

(Intră Diomede.)

DIOMEDE: Unde-i Antoniu?

DERCETAS: Uite-aici, Diomede.

DIOMEDE: Trăiește? Omule, ce nu răspunzi?

(Dercetas iese.)

ANTONIU: Tu ești, Diomede? Trage-ți sabia,
Și dă-mi o lovitură ca să mor.

DIOMEDE: Puternice stăpâne, Cleopatra,
Stăpâna mea, la tine m-a trimis.

ANTONIU: Când te-a trimis?

DIOMEDE: Acum.

ANTONIU: Unde e?

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

196

DIOMEDES: Lock'd in her monument. She had a
prophesying fear
Of what hath come to pass: for when she saw —
Which never shall be found — you did suspect
She had disposed with Caesar, and that your rage
Would not be purged, she sent you word she was dead;
But, fearing since how it might work, hath sent
Me to proclaim the truth; and I am come,
I dread, too late.

ANTONY: Too late, good Diomed: Call my guard, I prithee.

DIOMEDES: What, ho, the emperor's guard! The guard,
what ho!

Come, your lord calls!

[Enter four or five of the Guard of ANTONY.]

ANTONY: Bear me, good friends, where Cleopatra bides;
'Tis the last service that I shall command you.

FIRST GUARD: Woe, woe are we, sir, you may not live to
wear

All your true followers out.

ALL: Most heavy day!

ANTONY: Nay, good my fellows, do not please sharp fate

DIOMEDE: În mausoleu; proorocitoarea spaimă
I-a spus ce s-a-ntâmpat. Căci când văzu
Că bănuiești — ce nicicând nu va fi —
Că s-a-nțelea cu Cezar, și că ciuda-ți
Nu e de potolit, trimise vorba
Că a murit, dar îngrozită de
Urmări, prin mine-ți spune adevărul,
Și am venit, mi-e teamă, prea târziu.

ANTONIU: Da, prea târziu, Diomed; rog, cheamă-mi garda.

DIOMEDE: Hei, garda împăratului, n-auziți?
Veniți, vă cheamă domnul.

Intră câțiva garzi ai lui Antoniu.

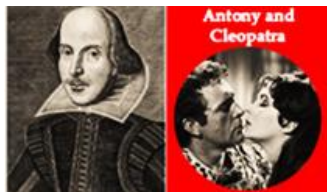
ANTONIU: Duceți-mă, băieți, la Cleopatra;
E cea din urmă slujbă ce vă cer.

I STRĂJER: Vai, vai de noi, că nu întreci cu viața
Pe credincioșii tăi.

TOȚI: O, zi cumplită!

ANTONIU: Nu, nu, băieți, nu faceți crudei soarte

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

197

To grace it with your sorrows: bid that welcome
Which comes to punish us, and we punish it
Seeming to bear it lightly. Take me up:
I have led you oft: carry me now, good friends,
And have my thanks for all.

[Exeunt, bearing ANTONY.]

Plăcerea s-o cinstiți cu-obida voastră:
Primiți cu bine ceea ce ne vine
Spre a ne pedepsi; și-o pedepsim
Părând că o purtăm cu ușurință.
Luați-mă: eu v-am condus adesea,
Purtați-mă acum voi de aici,
Iubiți prieteni; mulțumesc la toți.
(*Ies purtând pe Antoniu.*)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

198

SCENE XV.

The same. A monument.

Enter CLEOPATRA, and her maids aloft, with CHARMIAN and IRAS.

CLEOPATRA: O Charmian, I will never go from hence.

CHARMIAN: Be comforted, dear madam.

CLEOPATRA: No, I will not:

All strange and terrible events are welcome,
But comforts we despise; our size of sorrow,
Proportion'd to our cause, must be as great
As that which makes it.

[Enter, below, DIOMEDES.]

How now! is he dead?

DIOMEDES: His death's upon him, but not dead.

Look out o' the other side your monument;
His guard have brought him thither.

Enter, below, ANTONY, borne by the Guard.

CLEOPATRA: O sun,

SCENA XV.

Același loc. Un monument funebru.

Intră Cleopatra cu Charmian și Iras.

CLEOPATRA: O, Charmian, nu voi mai ieși de-aici.

CHARMIAN: Regină, prinde inimă.

CLEOPATRA: Nu vreau;

Tot lucrul crunt și straniu-i bun venit,
Dar mângâierea o disprețuiesc.

Măsura jalei noastre, potrivit

Cu pricina ei, trebuie să fie

Așa de mare ca și aceea ce-o

Stârnește-n noi.

(Intră Diomedea.)

DIOMEDE: El e pe moarte, însă n-a murit.

Privește-n partea cealaltă, acolo

L-au dus acum străjerii săi.

CLEOPATRA: O, soare,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

199

Burn the great sphere thou movest in! — darkling stand
The varying shore o' the world. O Antony,
Antony, Antony! Help, Charmian, help, Iras, help;
Help, friends below; let's draw him hither.

ANTONY: Peace!

Not Caesar's valour hath o'erthrown Antony,
But Antony's hath triumph'd on itself.

CLEOPATRA: So it should be, that none but Antony
Should conquer Antony; but woe 'tis so!

ANTONY: I am dying, Egypt, dying; only
I here importune death awhile, until
Of many thousand kisses the poor last
I lay upon thy lips.

CLEOPATRA: I dare not, dear, —
Dear my lord, pardon, — I dare not,
Lest I be taken: not the imperious show
Of the full-fortuned Caesar ever shall
Be brooch'd with me; if knife, drugs, serpents, have

O, arde-ți sfera-n care tu te miști!
O, beznă, stai pe țărnul schimbător
Al lumii! O, Antoniu! O, Antoniu!
Ajută, Charmian; Iras, ajutor;
Prieteni voi de-acolo, ajutați,
Să-l tragem până sus aici.

ANTONIU: Pace!

Nu Cezar doborât-a pe Antoniu;
Antoniou s-a înfrânt pe sine însuși.

CLEOPATRA: Se și cădea ca nimeni altul decât
Antoniou să biruie pe-Antoniou.

Dar vai! că e așa!

ANTONIU: Mor, Cleopatra.

Amân aici o clipă numai moartea,
Până din multe mii de sărutări
Pe biata cea din urmă-ți pun pe buze.

CLEOPATRA: Nu îndrăznesc, iubite — iartă-mă,
Nu îndrăznesc — nu cumva să mă prindă;
Prea norocosul Cezar niciodată
Nu va împodobi cu mine-al său alai
Trufaș; dacă cuțite, otrăvuri, șerpi

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

200

Edge, sting, or operation, I am safe:
Your wife Octavia, with her modest eyes
And still conclusion, shall acquire no honour
Demuring upon me. But come, come, Antony, —
Help me, my women, — we must draw thee up;
Assist, good friends.

ANTONY: O, quick, or I am gone.

CLEOPATRA: Here's sport indeed! How heavy weighs my
lord!

Our strength is all gone into heaviness,
That makes the weight: had I great Juno's power,
The strong-wing'd Mercury should fetch thee up,
And set thee by Jove's side. Yet come a little, —
Wishers were ever fools, — O come, come, come;
[They heave Antony aloft to Cleopatra.]
And welcome, welcome! die where thou hast lived:
Quicken with kissing: had my lips that power,
Thus would I wear them out.

Mai au tășuri, și puteri și limbă,
Eu sunt la adăpost. Soția ta
Octavia, cu ochii ei smeriți
Și chip tăcut, nu o să aibă cinstea
A mă privi miloasă. Vino, Antoniu.
Femeilor, voi ajutați-mă
Să-l tragem sus. — Prieteni, ajutați.

ANTONIU: O, repede, sau mă sfârșesc.

CLEOPATRA: Bun exercițiu, zău! Greu cântărește
Iubitul meu! Puterea noastră toată
S-a istovit în jale, și aceasta
Îi face greutatea. De-aș avea
Puterile Junonei preamărite!
Înaripatul Cupidon ne-ar ridica
Și pune-alătura de Joe. — Dar,
Cei doritori sunt pururea nebuni —
Tu vino aici puțin, o vino, vino.
(Antoniul e tras sus la Cleopatra.)
Și bine ai venit, bine-ai venit,
Mori unde ai trăit și-nvie prin
Săruturi. Dacă ale mele buze ar

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

201

ALL: A heavy sight!

ANTONY: I am dying, Egypt, dying:

Give me some wine, and let me speak a little.

CLEOPATRA: No, let me speak; and let me rail so high,
That the false huswife Fortune break her wheel,
Provoked by my offence.

ANTONY: One word, sweet queen:

Of Caesar seek your honour, with your safety. O!

CLEOPATRA: They do not go together.

ANTONY: Gentle, hear me:

None about Caesar trust but Proculeius.

CLEOPATRA: My resolution and my hands I'll trust;

None about Caesar.

ANTONY: The miserable change now at my end

Lament nor sorrow at; but please your thoughts

In feeding them with those my former fortunes,

Avea acest dar, te-aș prăpădi așa.

TOȚI: O jalnică vedere!

ANTONIU: Mor, Regină;

Dă-mi ceva vin, las' să vorbesc puțin.

CLEOPATRA: Nu, lasă să vorbesc eu, și să blestem

Așa de mult încât Fortuna falsă,

De-njurătura mea întărâtată,

Să-și sfarme roata ei.

ANTONIU: O vorbă numai,

O, dulcea mea Regină. Caută

La Cezar cinste și-ocrotire. — O!

CLEOPATRA: Aceste două lucruri nu se-mpacă.

ANTONIU: Duioasa mea, ascultă-mă. În nimeni

Din oamenii lui Cezar nu te-ncrede

Decât în Proculeiu.

CLEOPATRA: M-oi încrede

În hotărârea și în mâna mea,

Și-n nimeni altul de pe lângă Cezar.

ANTONIU: Schimbarea tristă la sfârșitul meu

N-o plânge nici jeli, dezmiardă-ți gândul;

Hrănindu-l cu norocul de-altă dată —

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

202

Wherein I lived, the greatest prince o' the world,
The noblest; and do now not basely die,
Not cowardly put off my helmet to
My countryman, — a Roman by a Roman
Valiantly vanquish'd. Now my spirit is going;
I can no more.

CLEOPATRA: Noblest of men, woo't die?

Hast thou no care of me? shall I abide
In this dull world, which in thy absence is
No better than a sty? O, see, my women,
[*Antony dies.*]

The crown o' the earth doth melt. My lord!
O, wither'd is the garland of the war,
The soldier's pole is fall'n: young boys and girls
Are level now with men; the odds is gone,
And there is nothing left remarkable
Beneath the visiting moon.

[*Faints.*]

CHARMIAN: O, quietness, lady!

În care am trăit ca cel mai mare,
Și cel mai nobil prinț al lumii ăsteia.
Și nu mor rușinos, nu mișelește
Scot coifu-n fața unui compatriot,
Ci ca Roman brav de-un Roman învins.
Acum îmi piere duhul. Nu mai pot.

CLEOPATRA: Cel mai măreț dintre oameni, vrei să mori?

De mine nu ai grijă? Să rămâi
În lumea asta searbădă, și care
În lipsa ta, nu e decât un staul?
(*Antoniul moare.*)

Vedeți, femeilor, cum se topește
A lumii stemă. — A, iubitul meu!
A veștejit cununa de război,
Pierit-a al soldatului luceafăr.
Băieți, fete sunt pe-o treaptă cu
Bărbații-acuma, au pierit frunțașii,
Și nu a mai rămas nimic de seamă
Sub luna-iscoditoare.

(*Leșină.*)

CHARMIAN: Stăpână dragă, liniștește-te!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

203

IRAS: She is dead too, our sovereign.

CHARMIAN: Lady!

IRAS: Madam!

CHARMIAN: O madam, madam, madam!

IRAS: Royal Egypt, Empress!

CHARMIAN: Peace, peace, Iras!

CLEOPATRA: No more but e'en a woman, and commanded

By such poor passion as the maid that milks

And does the meanest chares. It were for me

To throw my sceptre at the injurious gods;

To tell them that this world did equal theirs

Till they had stol'n our jewel. All's but naught;

Patience is sottish, and impatience does

Become a dog that's mad: then is it sin

To rush into the secret house of death

Ere death dare come to us? How do you, women?

What, what! good cheer! Why, how now, Charmian!

My noble girls! Ah, women, women, look,

Our lamp is spent, it's out! Good sirs, take heart:

We'll bury him; and then, what's brave, what's noble,

IRAS: E moartă și Regina!

CHARMIAN: Doamnă!

EROS: Doamnă!

CHARMIAN: O, Doamnă, Doamnă, Doamnă!

IRAS: O, Regina

Egiptului, Împărăteasă!

CHARMIAN: Tăcere, Iras, tăcere!

CLEOPATRA: Nu sunt mai mult decât doar-o femeie

Supusă-acelorași sărmane patimi,

Ca slujnica ce mulge și-mplinește

Treburile josnice în casă. Aș putea

Ca să-mi zvârl sceptrul în cumpliții zei,

Și ca să le spun că lumea asta cu

A lor a fost deopotrivă, până

Ei ne-au furat al nostru giuvaier.

Ah, totul e nimic, răbdarea-i toantă,

Și nerăbdarea bună pentru câini

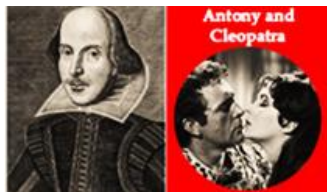
Turbați: e dar păcat a năvăli

În casa tainică a morții, până

Nu îndrăznește moartea a veni

La noi? – Femeilor, ce faceți? Cum?

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

204

Let's do it after the high Roman fashion,
And make death proud to take us. Come, away:
This case of that huge spirit now is cold:
Ah, women, women! come; we have no friend
But resolution, and the briefest end.

[Exeunt; those above bearing off ANTONY'S body.]

O, țineți-vă firea! Charmian!
O, nobilelor mele fete, iată:
A noastră lampă-i stinsă. — Oameni buni,
Rog, prindeți inimă. L-om îngropa,
Și-apoi să săvârșim ce-i brav, ce-i nobil,
După măreța datină Romană,
Spre-a face moartea mândră că ne ia.
Să mergem. — Învelișul acestui duh
Puternic este rece-acum. — O,
Femeilor, haidem! În acest trist ceas
Prietenă doar moartea ne-a rămas.
(*Ies.*)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

205

ACT V.

SCENE I.

Alexandria. CAESAR'S camp.

[Enter CAESAR, AGRIPPA, DOLABELLA, MAECENAS, GALLUS, PROCULEIUS, and others, his council of war.]

CAESAR: Go to him, Dolabella, bid him yield;
Being so frustrate, tell him he mocks
The pauses that he makes.

DOLABELLA: Caesar, I shall.

[Exit.]

Enter DERCETAS with the sword of ANTONY.

CAESAR: Wherefore is that? and what art thou that dar'st
Appear thus to us?

DERCETAS: I am call'd Dercetas:
Mark Antony I served, who best was worthy
Best to be served: whilst he stood up and spoke,
He was my master; and I wore my life
To spend upon his haters. If thou please

ACTUL V.

SCENA I.

Alexandria. Tabăra lui Cezar.

Intră Cezar, Agrippa, Dolabella, Mecena, Gallu, Proculeiu și alții.

CEZAR: Mergi, Dolabella, zi-i să se predea,
Zi-i că, fiind înfrânt, își bate joc
De vremea ce o pierde.

DOLABELLA: Bine, Cezar.

(Iese.)

Intră Dercetas cu sabia lui Antoniu.

CEZAR: Ce-i? Cine ești de îndrăznești să vii
În fața mea?

DERCETAS: Eu mă numesc Dercetas.
Eu am slujit pe Marc Antoniu, care
Fu cel mai demn de slujba cea mai bună.
Cât a stat și-a vorbit, mi-a fost stăpân,
Și viața mi-am purtat spre-a o cheltui

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

206

To take me to thee, as I was to him
I'll be to Caesar; if thou pleasest not,
I yield thee up my life.

CAESAR: What is't thou say'st?

DERCETAS: I say, O Caesar, Antony is dead.

CAESAR: The breaking of so great a thing should make
A greater crack: the round world
Should have shook lions into civil streets,
And citizens to their dens: the death of Antony
Is not a single doom; in the name lay
A moiety of the world.

DERCETAS: He is dead, Caesar;
Not by a public minister of justice,
Nor by a hired knife; but that self hand,
Which writ his honour in the acts it did,
Hath, with the courage which the heart did lend it,
Splitted the heart. This is his sword;
I robb'd his wound of it; behold it stain'd

În contra celor ce-l urau. De ai
Plăcere să mă iei în slujba ta,
Ce-am fost lui am să fiu lui Cezar. Dacă
Nu-ți place, viața mea ți-o dau.

CEZAR: Ce zici?

DERCETAS: Zic, Cezar, că Antoniu a murit.

CEZAR: Ruptura unui lucru-așa de mare
Căuta să facă un mai mare vuiet
Și un cutremur să gonească leii
Prin străzi din târguri și pe cetățeni
În vizuine. O, moartea lui Antoniu
Nu este numai un prăpăd răzleț;
În numele acesta se afla
O jumătate-a lumii.

DERCETAS: A murit.

Dar nu printr-un slujbaş judecătoresc,
Nici prin cuțit năimit; ci mâna lui,
Ce-n faptele lui a înscris onoarea,
Cu-acel curaj ce inima-i-l-a dat,
El își străpunse inima. Aceasta
E spada lui. Din rană am furat-o:

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

207

With his most noble blood.

CAESAR: Look you sad, friends?

The gods rebuke me, but it is tidings

To wash the eyes of kings.

AGRIPPA: And strange it is

That nature must compel us to lament

Our most persisted deeds.

MAECENAS: His taints and honours

Waged equal with him.

AGRIPPA: A rarer spirit never

Did steer humanity: but you, gods, will give us

Some faults to make us men. Caesar is touch'd.

MAECENAS: When such a spacious mirror's set before him

He needs must see himself.

CAESAR: O Antony!

I have follow'd thee to this, but we do launch

Diseases in our bodies: I must perforce

Have shown to thee such a declining day

Pătăță-o vezi cu nobilul lui sânge.

CEZAR: Stați triști, prieteni? Zeii iartă-mă:

Dar știrea poate-uda și ochi de Regi!

AGRIPPA: Ciudat că firea ne silește-a plânge

Chiar fapte-n care am stăruit mai mult!

MECENA: Scăderile și meritele lui

Erau deopotrivă-n el.

AGRIPPA: Un spirit

Mai rar nicicând n-a cârmuit pe oameni.

Dar voi, o zei, ne dați ceva greșeli

Ca să ne faceți oameni... Cezar e

Mișcat.

MECENA: Când îi se pune înaintea

Așa oglindă mare, trebuie

Pe sine să se vadă.

CEZAR: O, Antoniu...

La asta te-am adus! Dar noi tăiam

O bubă-n trupul nostru. Trebuia

Sau să-ți arăt eu ziua morții mele,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

208

Or look on thine; we could not stall together
In the whole world: but yet let me lament,
With tears as sovereign as the blood of hearts,
That thou, my brother, my competitor
In top of all design, my mate in empire,
Friend and companion in the front of war,
The arm of mine own body, and the heart
Where mine his thoughts did kindle, — that our stars,
Unreconcilable, should divide
Our equalness to this. Hear me, good friends, —
[Enter an Egyptian.]
But I will tell you at some meeter season:
The business of this man looks out of him;
We'll hear him what he says. Whence are you?

MESSENGER: A poor Egyptian yet. The queen my mistress,
Confined in all she has, her monument,
Of thy intents desires instruction,
That she preparedly may frame herself
To the way she's forced to.

Sau să privesc pe-a ta. Noi nu puteam
Sta amândoi în lume; dar deplâng,
Cu lacrimi calde ca sângele din inimi,
Că tu, fratele, concurentul meu
În fruntea oricărei întreprinderi,
Părtașul meu-n Imperiu, tu prieten,
Tovarăș tu în fruntea oștilor,
Tu braț al trupului meu, inimă
În care-a mea își aprindea avântul,
Că zodiile noastre neîmpăcate
Au despărțit egalitatea noastră
Până-ntratăta. — Ascultați, prieteni —
Dar voi vorbi la timp mai potrivit.
(Intră un Egiptean.)
Solia acestui om îi stă în ochi.
Să auzim ce vrea... De unde ești?
EGIPTEAN: Doar un biet Egiptean. Regina mea,
Închisă-n ce-i rămâne, mausoleul,
Dorește să cunoască ce gând ai,
Spre-a se găti de rostul ce-i se impune.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

209

CAESAR: Bid her have good heart:
She soon shall know of us, by some of ours,
How honourable and how kindly we
Determine for her; for Caesar cannot live
To be ungentle.

MESSENGER: So the gods preserve thee!
[Exit.]

CAESAR: Come hither, Proculeius. Go and say,
We purpose her no shame: give her what comforts
The quality of her passion shall require,
Lest, in her greatness, by some mortal stroke
She do defeat us; for her life in Rome
Would be eternal in our triumph: go,
And with your speediest bring us what she says,
And how you find of her.

PROCULEIUS: Caesar, I shall.
[Exit.]

CAESAR: Gallus, go you along. *[Exit GALLUS.]* Where's
Dolabella, to second Proculeius?

CEZAR: Zi-i s-aibă voie bună. În curând
Ea va afla printr-un trimis al nostru
Cu câtă cinste și prietenie
Am hotărât a o trata. Căci Cezar
Nu poate să trăiască ca să fie
Om rău.

EGIPTEANUL: Așa să te păstreze zeii!
(Iese.)

CEZAR: Ascultă, Proculeiu, mergi și spune-i:
Că nu voim rușinea ei, mângâi-o,
Cum cere zburciul obidei sale,
Ca nu cumva ea, în trufia ei,
Rănindu-se de moarte, să ne scape.
Căci viața ei la Roma ar fi veșnic
Triumful nostru. Pleacă și degrabă
Să ne aduci răspunsul ei, și cum
Tu ai găsit-o.

PROCULEIU: Foarte bine, Cezar.
(Iese.)

CEZAR: Tu, Gallu, mergi cu dânsul.
(Iese Gallu.)

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

210

Unde

E Dolabella, ca să însoțească

Pe Proculeiu?

TOTI: Auzi, Dolabella!

CEZAR: Lăsați-l, căci acum mi-aduc aminte

Ce treabă are. Va veni la vreme.

Haidem în cortul meu, și veți vedea

Cum fui târât de-a sila-n acest război,

Ce blând și cumpătat am fost în tot

Ce-am scris: veniți cu mine și vedeți

Cum fac dovadă în privința asta.

(*Ies.*)

ALL: Dolabella!

CAESAR: Let him alone, for I remember now

How he's employ'd: he shall in time be ready.

Go with me to my tent; where you shall see

How hardly I was drawn into this war;

How calm and gentle I proceeded still

In all my writings: go with me, and see

What I can show in this.

[*Exeunt.*]

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

211

SCENE II.

Alexandria. A room in the monument.

Enter CLEOPATRA, CHARMIAN, and IRAS.

CLEOPATRA: My desolation does begin to make
A better life. 'Tis paltry to be Caesar;
Not being Fortune, he's but Fortune's knave,
A minister of her will: and it is great
To do that thing that ends all other deeds;
Which shackles accidents and bolts up change;
Which sleeps, and never palates more the dung,
The beggar's nurse and Caesar's.

*Enter, to the gates of the Monument, PROCULEIUS, GALLUS,
and Soldiers.*

PROCULEIUS: Caesar sends greetings to the Queen of Egypt;
And bids thee study on what fair demands
Thou mean'st to have him grant thee.

SCENA II.

Alexandria. O cameră în mausoleu.

Intră Cleopatra, Charmian și Iras.

CLEOPATRA: Nemângâierea mea începe-a duce
Un trai mai bun. Prost lucru-i să fii Cezar:
El nefiind Fortuna, numai robul
Fortunei, un slujbaş al vrerii ei;
Și mare este să faci fapta care
Sfârșește orice faptă, care
Încătușează întâmplările,
Și zăvorăște schimbul; care doarme
Și nu mai lasă să guști tina, doica
Și-a cerșetorilor și a lui Cezar.

Intră prin poarta mausoleului Proculeiu, Gallu și soldații.

PROCULEIU: Cezar trimite-al său salut Reginei
Egiptului, și roagă ca să cugeți
La cererile drepte ce dorești
Să ți le îplinească.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

212

CLEOPATRA: What's thy name?

PROCULEIUS: My name is Proculeius.

CLEOPATRA: Antony

Did tell me of you, bade me trust you; but

I do not greatly care to be deceived,

That have no use for trusting. If your master

Would have a queen his beggar, you must tell him,

That majesty, to keep decorum, must

No less beg than a kingdom: if he please

To give me conquer'd Egypt for my son,

He gives me so much of mine own as I

Will kneel to him with thanks.

PROCULEIUS: Be of good cheer;

You're fall'n into a princely hand; fear nothing:

Make your full reference freely to my lord,

Who is so full of grace that it flows over

On all that need: let me report to him

Your sweet dependency; and you shall find

A conqueror that will pray in aid for kindness,

CLEOPATRA: Cum te cheamă?

PROCULEIU: Mă cheamă Proculeiu.

CLEOPATRA: Mi-a vorbit

De tine-Antoniu, și mi-a zis că pot

Să mă încred în tine. Dar nu prea

Îmi pasă dacă voi fi amăgită,

Eu care n-am zor de-a mă încrede. Dacă

Vrea Cezar o Regină cerșetoare,

Să-i spui că majestatea nu se cade

Să ceară mai puțin ca un regat:

De vrea să-mi dea el pentru fiul meu

Egiptul cucerit, el îmi va da

Atât din ceea ce-i al meu, încât

I-oi mulțumi-n genunchi.

PROCULEIU: Fii dar pe pace;

Căci ai căzut într-o domnească mână.

N-ai grijă, și rostește-n toată voia

Stăpânului meu ceea ce dorești:

Atât e plin de har, că se revarsă

Pe toți care sunt în lipsă. L-oi vesti

De-această a ta propunere duioasă,

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

213

Where he for grace is kneel'd to.

CLEOPATRA: Pray you, tell him
I am his fortune's vassal and I send him
The greatness he has got. I hourly learn
A doctrine of obedience, and would gladly
Look him i' the face.

PROCULEIUS: This I'll report, dear lady.
Have comfort, for I know your plight is pitied
Of him that caused it.

GALLUS: You see how easily she may be surpris'd:
*Here PROCULEIUS and two of the Guard ascend the monument
by a ladder placed against a window, and, having ascended, come
behind CLEOPATRA. Some of the Guard unbar and open the gates.
[To PROCULEIUS. and the Guard.] Guard her till Caesar come.*

[Exit.]

IRAS: Royal queen!

CHARMIAN: O Cleopatra! thou art taken, queen!

CLEOPATRA: Quick, quick, good hands.

Și vei găsi pe un cuceritor
Cerând el ajutorul bunătății
Când i se cere-un bine în genunchi.

CLEOPATRA: Atunci te rog să-i spui că sunt vasala
Norocului lui, și-i trimit mărirea
Ce a câștigat-o. În fiecare ceas
Învăț o lecție de supunere,
Și bucuros îi voi privi în față.

PROCULEIU: Aceasta i-o voi spune, dragă Doamnă.
N-ai grijă, știu că de durerea ta
I-e milă celui ce-a pricinuit-o.

GALLU (*aparte lui Proculeiu*): Vezi ce ușor se lasă prinsă
dânsa.

*(Proculeiu și câțiva din gardă urcă mausoleul pe o scară și o
înconjoară pe Cleopatra. Câțiva descuie și deschid poarta.)
(Lui Proculeiu și gărzilor.) Păziți-o până vine Cezar.
(Iese.)*

IRAS: Mărite Regină!

CHARMIAN: O, Cleopatro! Prinsă ești, Regină.

CLEOPATRA: O, iute, dragă mână!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

214

[Drawing a dagger.]

PROCULEIUS: Hold, worthy lady, hold;

[Seizes and disarms her.]

Do not yourself such wrong, who are in this
Relieved, but not betray'd.

CLEOPATRA: What, of death too,
That rids our dogs of languish?

PROCULEIUS: Cleopatra,
Do not abuse my master's bounty by
The undoing of yourself: let the world see
His nobleness well acted, which your death
Will never let come forth.

CLEOPATRA: Where art thou, death?
Come hither, come! come, come, and take a queen
Worth many babes and beggars!

PROCULEIUS: O, temperance, lady!

CLEOPATRA: Sir, I will eat no meat; I'll not drink, sir; —
If idle talk will once be necessary, —
I'll not sleep neither: this mortal house I'll ruin,
Do Caesar what he can. Know, sir, that I
Will not wait pinion'd at your master's court;

(Scoate un pumnal.)

PROCULEIU: Stai, oprește!

(Îi smulge pumnalul.)

O, Doamnă, nu-ți fă răul ăsta; asta
Va să te scape, nu să te trădeze.

CLEOPATRA: Cum! Și de moarte, care mântuie
De lânzezeală și pe câinii noștri?

PROCULEIU: Regină, nu jigni mărinimia
Stăpânului meu, prin pieirea ta.

Ci lasă să privească lumea jocul
Cel falnic al nobleții sale, care
Prin moartea ta nu s-ar mai da-n vileag.

CLEOPATRA: O, moarte, unde ești tu? Vino, vino!

O, vino, vino, și ia o Regină
Ce face cât mulți prunci și cerșetori.

PROCULEIU: O, ține-ți firea, Doamnă!

CLEOPATRA: Domnule,
N-am să mănânc, n-am să beau, domnule,
Și — de mai trebuie vorbe de clacă —
Nici n-am să dorm, și n-am să nimicesc
Această casă muritoare, orice

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

215

Nor once be chastised with the sober eye
Of dull Octavia. Shall they hoist me up
And show me to the shouting varletry
Of censuring Rome? Rather a ditch in Egypt
Be gentle grave unto me! rather on Nilus' mud
Lay me stark-nak'd, and let the water-flies
Blow me into abhorring! rather make
My country's high pyramides my gibbet,
And hang me up in chains!

PROCULEIUS: You do extend
These thoughts of horror further than you shall
Find cause in Caesar.

Enter DOLABELLA.

DOLABELLA: Proculeius,
What thou hast done thy master Caesar knows,
And he hath sent for thee: as for the queen,
I'll take her to my guard.

PROCULEIUS: So, Dolabella,

Ar face Cezar. Află, domnul meu,
Că n-am să stau-n cătușe eu la curtea
Stăpânului tău, nici să fiu hulită
De ochiul rece-al searbedei Octavia.
Și să m-ardice dându-mă-n vileag
Prostimei joase-a Romei bârfitoare?
Mai bine-un șanț să-mi fie în Egipt
Un blând mormânt; mai bine puneți-mă
Cu totul goală-n malul Nilului,
Ca să mă facă muștele o scârbă;
Mai bine-mi faceți furci din piramide
Și-n lanțuri spânzurați-mă pe ele!
PROCULEIU: Întinzi acest gând de groază mai departe
Decât ți-o da prilej la asta Cezar.

(Intră Dolabella.)

DOLABELLA: Stăpânul Cezar știe, Proculeiu,
Ce ai făcut tu, și te cheamă. Pe
Regină am s-o iau în pază eu.

PROCULEIU: Mă bucur de aceasta, Dolabella;

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

216

It shall content me best: be gentle to her. —

[*To CLEOPATRA*]. To Caesar I will speak what you shall please,

If you'll employ me to him.

CLEOPATRA: Say, I would die.

[*Exeunt PROCULEIUS and Soldiers.*]

DOLABELLA: Most noble empress, you have heard of me?

CLEOPATRA: I cannot tell.

DOLABELLA: Assuredly you know me.

CLEOPATRA: No matter, sir, what I have heard or known.
You laugh when boys or women tell their dreams;
Is't not your trick?

DOLABELLA: I understand not, madam.

CLEOPATRA: I dream'd there was an Emperor Antony:
O, such another sleep, that I might see
But such another man!

DOLABELLA: If it might please ye, —

CLEOPATRA: His face was as the heavens; and therein stuck
A sun and moon, which kept their course, and lighted

Fii blând cu ea.

(*Cleopatrei.*) Lui Cezar îi voi spune
Tot ce dorești, de vrei să-mi dai solia.

CLEOPATRA: Zi-i că aş vrea să mor.
(*les Proculeiu și Soldați.*)

DOLABELLA: Împărăteasă,
Ai auzit de mine?

CLEOPATRA: Nu țin minte.

DOLABELLA: Mă știi desigur.

CLEOPATRA: Ce-are-a face
Că am știut sau auzit? Voi râdeți
Când visele își spun băieți și fete,
Nu e așa?

DOLABELLA: Nu înțeleg, Regină.

CLEOPATRA: Visai c-a fost un împărat Antoniu —
O, încă-un vis ca ăsta! Să văd încă
Un astfel de bărbat!

DOLABELLA: Te rog, dă-mi voie —

CLEOPATRA: O, fața lui era ca și un cer,
Și-n ea înfipite-un soare și o lună

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

217

The little O, the earth.

DOLABELLA: Most sovereign creature, —

CLEOPATRA: His legs bestrid the ocean: his rear'd arm
Crested the world: his voice was propertied
As all the tuned spheres, and that to friends;
But when he meant to quail and shake the orb,
He was as rattling thunder. For his bounty,
There was no winter in't; an autumn 'twas
That grew the more by reaping: his delights
Were dolphin-like; they show'd his back above
The element they liv'd in: in his livery
Walk'd crowns and crownets; realms and islands were
As plates dropp'd from his pocket.

DOLABELLA: Cleopatra!

CLEOPATRA: Think you there was, or might be, such a man

Făcând ocolul lor și luminând

Acest O mărunț, pământul.

DOLABELLA: Înaltă Doamnă —

CLEOPATRA: Picioarele-i încălecau oceanul,
Și brațu-i ridicat fu coiful lumii,
Iar glasul lui era așa-nzestrat
Ca toate sferele armonioase,
Dar numai la prieteni, pentru că
Când el avea în gând să zguduie globul
Era ca și un bubuit de tunet.
În bunătatea-i iarnă nu era;
Era o toamnă ce rodea mai mult
Prin secerișuri: bucuriile lui
Erau asemenea delfinului:
Căci ele arătau spinarea lui
Deasupra elementului în care
Trăia; și în livreaua lui umblau
Coroane mari și mici; țări și-insule
Erau arginți căzuți din punga lui.

DOLABELLA: Cleopatra!

CLEOPATRA: A fost, sau fi-va încă-așa bărbat

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

218

As this I dreamt of?

DOLABELLA: Gentle madam, no.

CLEOPATRA: You lie, up to the hearing of the gods.

But if there be, or ever were, one such,

It's past the size of dreaming: nature wants stuff

To vie strange forms with fancy; yet to imagine

An Antony, were nature's piece 'gainst fancy,

Condemning shadows quite.

DOLABELLA: Hear me, good madam.

Your loss is, as yourself, great; and you bear it

As answering to the weight: would I might never

O'ertake pursued success, but I do feel,

By the rebound of yours, a grief that smites

My very heart at root.

CLEOPATRA: I thank you, sir.

Know you what Caesar means to do with me?

DOLABELLA: I am loath to tell you what I would you knew.

Ca cel văzut în vis?

DOLABELLA: Nu, doamna mea.

CLEOPATRA: Minți, sus până la auzul zeilor!

Dar dac-a fost sau e un om ca ăsta,

Întrece-al viselor hotar: naturii

Lipsește stofa ca să se întreacă

Cu-nchipuirea-n stranii plăsmuiri;

Dar când a plăsmuit pe un Antoniu,

A fost o capodoperă-a naturii

Bătând chiar lumea-nchipuirii și

Lăsând în urmă umbrele.

DOLABELLA: Regină,

Știu pierderea ți-e mare, ca și tine,

Și-o porți chiar potrivit cu greul ei.

Să nu-mi ajung izbânda mea râvnită,

De nu simt eu, răsfrânt de-al tău, un chin

Ce în adâncul inimii-mi răzbește.

CLEOPATRA: Îți mulțumesc. Știi tu ce are Cezar

De gând cu mine?

DOLABELLA: Mi-este silă-a-ți spune

Ceea ce aș vrea să știi.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

219

CLEOPATRA: Nay, pray you, sir, —

DOLABELLA: Though he be honourable, —

CLEOPATRA: He'll lead me, then, in triumph?

DOLABELLA: Madam, he will; I know't.

[Flourish and shout within. "Make way there: Caesar!"]

Enter CAESAR, GALLUS, PROCULEIUS, MAECENAS, SELEUCUS, and others of his Train.

CAESAR: Which is the queen of Egypt?

DOLABELLA: It is the emperor, madam.

[CLEOPATRA kneels.]

CAESAR: Arise, you shall not kneel:

I pray you, rise; rise, Egypt.

CLEOPATRA: Sir, the gods

Will have it thus; my master and my lord

I must obey.

CAESAR: Take to you no hard thoughts:

The record of what injuries you did us,

Though written in our flesh, we shall remember

As things but done by chance.

CLEOPATRA: Sole sir o' the world,

CLEOPATRA: Rog, domnule —

DOLABELLA: Măcar că e mărinimos —

CLEOPATRA: Mă va

Târî-n triumful său?

DOLABELLA: Așa-i; o știu.

(Fanfare și strigăte afară: „Faceți loc lui Cezar, loc, loc!”)

Intră Cezar, Gallu, Proculeiu, Mecena, Seleucu și alții.

CEZAR: Unde e Regina Egiptului?

DOLABELLA: E Împăratul, Doamnă.

(Cleopatra îngenunchează.)

CEZAR: Te scoală, nu vreau să îngenunchezi;

Mă rog, Regină, scoală-te, mă rog.

CLEOPATRA: Stăpâne, zeii o voiesc așa;

Va să ascult pe-al meu stăpân și domn.

CEZAR: Nu-ți face gânduri rele. Cronica

Acelor nedreptăți ce ne-ați făcut,

Deși înscrise-n carnea noastră, vreau

Să le-amintim ca rostul întâmplării.

CLEOPATRA: Tu, singur domn al lumii, eu nu pot

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

220

I cannot project mine own cause so well
To make it clear; but do confess I have
Been laden with like frailties which before
Have often shamed our sex.

CAESAR: Cleopatra, know,
We will extenuate rather than enforce:
If you apply yourself to our intents,
Which towards you are most gentle, you shall find
A benefit in this change; but if you seek
To lay on me a cruelty by taking
Antony's course, you shall bereave yourself
Of my good purposes, and put your children
To that destruction which I'll guard them from,
If thereon you rely. I'll take my leave.

CLEOPATRA: And may, through all the world: 'tis yours,
and we,
Your scutcheons and your signs of conquest, shall
Hang in what place you please. Here, my good lord.

CAESAR: You shall advise me in all for Cleopatra.

Să-mi apăr pricina așa de bine
Ca să o limpezesc; dar recunosc
Că port povara slăbiciunilor
Ce-au rușinat adesea sexul nostru.
CEZAR: Să știi că mai degrabă, Cleopatra,
Vrem să-ușurăm, decât să înăsprim.
De te supui dar gândurilor mele,
Care pentru tine-s binevoitoare,
Folos ai s-afli în schimbarea asta;
Doar dacă-urmând tu pilda lui Antoniu,
Ai vrea să mă silești la vreo cruzime,
Vei pierde harul meu, și prileji
Copiilor tăi marele prăpăd
De care-i voi feri, de crezi în mine.
Acum plec.

CLEOPATRA: Și-o poți, prin lumea toată,
Căci e a ta, și noi, trofee
Și pajurile tale, atârnam
În orice loc poftești. – Ia asta, Cezar.
(Îi dă un sul.)

CLEOPATRA: Tu-mi vei da sfat în tot ce te privește.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

221

CLEOPATRA: This is the brief of money, plate, and jewels,
I am possess'd of: 'tis exactly valued,
Not petty things admitted. Where's Seleucus?

SELEUCUS: Here, madam.

CLEOPATRA: This is my treasurer: let him speak, my lord,
Upon his peril, that I have reserved
To myself nothing. Speak the truth, Seleucus.

SELEUCUS: Madam,
I had rather seal my lips, than, to my peril,
Speak that which is not.

CLEOPATRA: What have I kept back?

SELEUCUS: Enough to purchase what you have made
known.

CAESAR: Nay, blush not, Cleopatra; I approve
Your wisdom in the deed.

CLEOPATRA: See, Caesar! O, behold,
How pomp is follow'd! Mine will now be yours,
And, should we shift estates, yours would be mine.
The ingratitude of this Seleucus does

CLEOPATRA: Aceasta-i însemnarea banilor,
A vaselor și sculelor ce am,
Drept prețuite; fără mărunțișuri,
Să vină Seleucu.

SELEUCU: Iată-mă.

CLEOPATRA: E vistierul meu. S-asigure
Pe viața lui, de am oprit ceva.
Zi adevărul, Seleucu.

SELEUCU: Doamnă,
Mai bine buzele pecetluiesc,
Decât să spun, pe viața mea, ce nu e.

CLEOPATRA: Ce am păstrat?

SELEUCU: Destul să cumperi tot
Ce ai dat în vileag.

CEZAR: Nu, Cleopatra,
Nu trebuie să roșești. Căci recunosc
Înțelepciunea ta în fapta asta.

CLEOPATRA: Vezi, Cezar, vezi, cum e urmat norocul.
Ai mei vor fi ai tăi, și de-am schimba
Norocul noi, ai tăi ar fi ai mei.
Ingratitudinea acestui om

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

222

Even make me wild: O slave, of no more trust
Than love that's hired! — What, goest thou back? thou shalt
Go back, I warrant thee; but I'll catch thine eyes,
Though they had wings; slave, soulless villain, dog!
O rarely base!

CAESAR: Good queen, let us entreat you.

CLEOPATRA: O Caesar, what a wounding shame is this,
That thou, vouchsafing here to visit me,
Doing the honour of thy lordliness
To one so meek, that mine own servant should
Parcel the sum of my disgraces by
Addition of his envy! Say, good Caesar,
That I some lady trifles have reserved,
Immoment toys, things of such dignity
As we greet modern friends withal; and say,
Some nobler token I have kept apart
For Livia and Octavia, to induce
Their mediation; must I be unfolded
With one that I have bred? The gods! it smites me
Beneath the fall I have. [*To SELEUCUS*] Pr'ythee go hence;

Mă scoate din sărite: Robule,
Fals ca și o năimită dragoste!
Ce, fugi? Da poți să fugi, te-ncredințez.
Dar am să-ți prind eu ochii, de-ar avea
Chiar aripi; robule, mișelule
Fără suflet, câine, ticălosule!

CEZAR: Rog, buna mea Regină, rog —

CLEOPATRA: O, Cezar,
Ce crudă e rușinea, că atunci
Când tu binevoiești să vii la mine,
Cinstind cu măreția ta pe una
Așa de-umilă, sluga mea chiar să
Sporească suma suferinței mele
Adăugându-i răutatea lui.
Zi, bune Cezar, c-am păstrat ceva
Nimicuri femeiești, sau jucării
Neînsemnate, lucruri fără preț,
Precum le dăm în dar la buni prieteni,
Și zi c-aș fi oprit chiar niscăi lucruri
Mai scumpe, pentru Livia și Octavia,
Ca să-mi câștige mijlocirea lor —

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

223

Or I shall show the cinders of my spirits
Through the ashes of my chance: wert thou a man,
Thou wouldst have mercy on me.

CAESAR: Forbear, Seleucus.

[Exit SELEUCUS.]

CLEOPATRA: Be it known that we, the greatest, are
misthought

For things that others do; and, when we fall,
We answer others' merits in our name,
Are therefore to be pitied.

CAESAR: Cleopatra,
Not what you have reserved, nor what acknowledged,
Put we i' the roll of conquest: still be't yours;
Bestow it at your pleasure; and believe,
Caesar's no merchant, to make prize with you
Of things that merchants sold. Therefore be cheer'd;

Ei, trebuia să mă trădeze omul
Pe care l-am hrănit? O, zeilor,
Aceasta mă doboară și mai jos
Decât căderea mea.

(Lui Seleucu.) Hai pleacă, ori
Ți-arăt a sufletului meu rană prin
Jăratul nenorocirii mele.
De-ai fi bărbat, te-ai îndura de mine.

CEZAR *(lui Seleucu)*: Taci, Seleucu.

(Seleucu iese.)

CLEOPATRA: Să se știe dar
Că noi, mai marii, suntem bănuți
De ceea ce alții fac, și când cădem,
Răspundem noi de vina altora,
Și suntem deci de plâns.

CEZAR: O, Cleopatra,
Nici ce-ai păstrat, nici ce-ai recunoscut,
N-o socotim drept pradă; fie-al tău.
Dispune după plac de el, și crede
Că Cezar nu e negustor, să se
Tocmească pentru lucruri de negoț.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

224

Make not your thoughts your prisons: no, dear queen;
For we intend so to dispose you as
Yourself shall give us counsel. Feed and sleep:
Our care and pity is so much upon you
That we remain your friend; and so, adieu.

CLEOPATRA: My master and my lord!

CAESAR: Not so. Adieu.

[Flourish. Exeunt CAESAR and his Train.]

CLEOPATRA: He words me, girls, he words me, that I
should not

Be noble to myself: but hark thee, Charmian.

[Whispers CHARMIAN.]

IRAS: Finish, good lady; the bright day is done,
And we are for the dark.

CLEOPATRA: Hie thee again:

I have spoke already, and it is provided;

De aceea fii pe pace, și nu-ți face
Din gândurile tale închisori.
Nu, draga mea Regină. Căci voim
A ne purta cu tine cum tu însăți
Ne vei povățui. Mănâncă, dormi;
Atâta grijă și-ndurare-avem
De tine, că-ți rămânem bun prieten.
Rămas bun dar.

CLEOPATRA: Stăpânul, domnul meu. —

CEZAR: Nu, nu așa, mă rog. — Rămâi cu bine.
(Fanfară. Iese Cezar cu suita.)

CLEOPATRA: Mă poartă doar cu vorba, fetelor
Mă poartă doar cu vorba, pentru ca
Să nu fiu vrednică de mine însămi.
Ascultă, Charmian.

(Șoptește Charmianeii.)

IRAS: S-o isprăvim dar, buna mea Regină,
Sfârșită este ziua luminoasă,
Și noaptea-i pentru noi.

CLEOPATRA: Te-ntoarce iute.
Am poruncit-o; totu-i pregătit.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

225

Go put it to the haste.

CHARMIAN: Madam, I will.

Re-enter DOLABELLA.

DOLABELLA: Where's the queen?

CHARMIAN: Behold, sir.

[Exit.]

CLEOPATRA: Dolabella!

DOLABELLA: Madam, as thereto sworn by your command,
Which my love makes religion to obey,
I tell you this: Caesar through Syria
Intends his journey, and within three days
You with your children will he send before:
Make your best use of this: I have perform'd
Your pleasure and my promise.

CLEOPATRA: Dolabella,
I shall remain your debtor.

DOLABELLA: I your servant.

Adieu, good queen; I must attend on Caesar.

CLEOPATRA: Farewell, and thanks.

Vezi s-o aducă-ndată. —

CHARMIAN: Am s-o fac.

Intră Dolabella.

DOLABELLA: Regina unde-i?

CHARMIAN: Iat-o, Dolabella.

(Ies.)

CLEOPATRA: Ei bine, Dolabella?

DOLABELLA: Doamna mea,
Cum m-am jurat, după porunca ta
Pe care dragostea mi-o face lege,
Ce trebuie-ascultată, îți spun asta;
Prin Siria are-n gând să meargă Cezar,
Și în trei zile el te va porni
Înainte cu copiii tăi. Fă dar
Ce crezi mai bine. Am îndeplinit
Dorința ta și-a mea făgăduială.

CLEOPATRA: Rămân datornica ta, Dolabella.

DOLABELLA: Eu sluga ta... Regină, fii cu bine.

Va să urmez pe Cezar.

CLEOPATRA: Mulțumesc.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

226

[Exit DOLABELLA.]

Now, Iras, what think'st thou?
Thou, an Egyptian puppet, shall be shown
In Rome as well as I: mechanic slaves,
With greasy aprons, rules, and hammers, shall
Uplift us to the view; in their thick breaths,
Rank of gross diet, shall we be enclouded,
And forced to drink their vapour.

IRAS: The gods forbid!

CLEOPATRA: Nay, 'tis most certain, Iras: saucy lictors
Will catch at us like strumpets; and scald rhymers
Ballad us out o' tune: the quick comedians
Extemporally will stage us, and present
Our Alexandrian revels; Antony
Shall be brought drunken forth, and I shall see
Some squeaking Cleopatra boy my greatness
I' the posture of a whore.

IRAS: O the good gods!

(Iese Dolabella.)

Și bun rămas. Ce zici acuma, Iras?
Ca o păpușă Egipteană vei
Fi arătată-n Roma, ca și mine.
Robi meseriași cu șorțuri unsuroase.
Și riglă și ciocan, ne-or cocoța
Spre-a fi văzute, ne-or învălui
Cu suflul gras de rânced scrob puțin,
Și ne-or sili să bem duhoarea lor.

IRAS: Să ne ferească zeii de aceasta!

CLEOPATRA: Aceasta este foarte sigur, Iras.
Lictori obraznici ne vor înșfăca
Ca niște târfe; cântăreți de stradă
Vor face versuri false contra noastră,
Actorii îngeri în improvizații
Ne vor înfățișa pe scenă, cu
Ospețele din Alexandria;
Pe-Antoniul îl vor scoate beat din scenă,
Și voi vedea pe vreun băiat scâncind,
Jucând pe Cleopatra-n chip de târfă.

IRAS: O, zeilor buni!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

227

CLEOPATRA: Nay, that's certain.

IRAS: I'll never see't; for I am sure my nails
Are stronger than mine eyes.

CLEOPATRA: Why, that's the way
To fool their preparation and to conquer
Their most absurd intents.

[Re-enter CHARMIAN.]

Now, Charmian!

Show me, my women, like a queen: go fetch
My best attires: I am again for Cydnus,
To meet Mark Antony: sirrah, Iras, go.
Now, noble Charmian, we'll despatch indeed;
And when thou hast done this chare, I'll give thee leave
To play till doomsday. Bring our crown and all.

[Exit IRAS. A noise within.]

Wherefore's this noise?

Enter a Guardsman.

GUARD: Here is a rural fellow
That will not be denied your highness' presence:
He brings you figs.

CLEOPATRA: Asta este sigur.

IRAS: Eu n-am s-o văd, căci unghiile mele
Mai tari sunt, sigur, decât ochii mei.

CLEOPATRA: Da, asta-i calea spre-a zădărnici
Urzirea lor, și spre a birui
Smintitul gând al lor.

(Intră Charmian.)

Ei bine, Charmian?

Gătiți-mă, femeii, ca pe-o Regină;
Haide, dați-mi cele mai frumoase haine;
Plec iar la Cydnus spre-a-ntâlni pe-Antoniu.
Degrabă, Iras. Dragă Charmian,
Acum vom isprăvi de-a binelea;
Și mântuind acest lucru, ți-o da voie
Să te joci până-n ziua de apoi.
Dați-mi coroana mea și toate cele.

Ce e acest zgomot?

(Intră un soldat de gardă.)

SOLDATUL: E-un țăran afară,
Dând zor să vadă pe Măria Ta.
Smochine-aduce.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

228

CLEOPATRA: Let him come in.

[Exit Guardsman]

What poor an instrument

May do a noble deed! he brings me liberty.

My resolution's placed, and I have nothing

Of woman in me: now from head to foot

I am marble-constant; now the fleeting moon

No planet is of mine.

Re-enter Guardsman, with Clown bringing in a basket.

GUARD: This is the man.

CLEOPATRA: Avoid, and leave him.

[Exit Guardsman]

Hast thou the pretty worm of Nilus there,

That kills and pains not?

CLOWN: Truly, I have him: but I would not be the party that should desire you to touch him, for his biting is immortal; those that do die of it do seldom or never recover.

CLEOPATRA: Remember'st thou any that have died on't?

CLOWN: Very many, men and women too. I heard of one of them no longer than yesterday: a very honest woman, but something given to lie; as a woman should not do but in the

CLEOPATRA: Bine, dă-i intrare.

Ce proastă-unealtă poate face-o faptă

Măreață! Ea mi-aduce libertatea.

M-am hotărât, și nu mai am nimic

Dintr-o femeie! Din cap până la tălpi

Ca marmura sunt neclintită. Luna

Fugară nu mai e planeta mea.

(Reintră soldatul de gardă, cu un sătean purtând un paner.)

SOLDATUL: Acesta-i omul.

CLEOPATRA: Lasă-l dar, și pleacă.

(Iese Soldatul.)

Ai pe drăguțul vierme-al Nilului,

Cel care-omoară fără de durere?

ȚĂRANUL: Păi da, îl am, dar n-aș vrea să fiu ăla care te-aș sfătui să te atingi de el, pentru că mușcătura lui e *nemuritoare*: ăi care mor de ea rar sau niciodată nu se mai fac bine.

CLEOPATRA: Ții minte pe unii care au murit de asta?

ȚĂRANUL: Tare mulți, bărbați și femei. Am auzit de una din ele nu mai departe decât ieri: femeie foarte de treabă, dar cam dată la minciuni – ceea ce nu trebuie să facă o femeie decât în

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

229

way of honesty: how she died of the biting of it, what pain she felt, truly she makes a very good report o' the worm; but he that will believe all that they say shall never be saved by half that they do: but this is most falliable, the worm's an odd worm.

CLEOPATRA: Get thee hence; farewell.

CLOWN: I wish you all joy of the worm.

[Setting down his basket.]

CLEOPATRA: Farewell.

CLOWN: You must think this, look you, that the worm will do his kind.

CLEOPATRA: Ay, ay; farewell.

CLOWN: Look you, the worm is not to be trusted but in the keeping of wise people; for, indeed, there is no goodness in the worm.

CLEOPATRA: Take thou no care; it shall be heeded.

CLOWN: Very good. Give it nothing, I pray you, for it is not worth the feeding.

CLEOPATRA: Will it eat me?

CLOWN: You must not think I am so simple but I know the devil himself will not eat a woman: I know that a woman is a

chip cinstit — cum a murit ea din mușcătura lui, și cum o durut-o; zău, ea vorbește tare bine de vierme; dar ăla care o crede ce spun oamenii, nu-l mântuie nici jumătate din ce ei fac. Dar asta e sfânt: viermele e un vierme nostim.

CLEOPATRA: Hai, pleacă acum, și sănătate bună.

ȚĂRANUL: Îți urez să ai multă bucurie cu viermele.

(Pune panerul jos.)

CLEOPATRA: Fii cu bine.

ȚĂRANUL: Vezi că trebuie să te gândești că viermele nu-și schimbă firea.

CLEOPATRA: Da, da; pleacă.

ȚĂRANUL: Apoi vezi, în viermele ăsta să nu te încrezi decât dacă e în păstrarea unor oameni cuminți, pentru că, zău, nu-i nicio bunătate în viermele ăsta.

CLEOPATRA: Ei, fii pe pace, noi îl vom păzi.

ȚĂRANUL: Foarte bine! Să nu-i dai nimic, mă rog, pentru că nu face nici hrana.

CLEOPATRA: Are să mă mănânce?

ȚĂRANUL: Nu mă crede așa prost ca să nu știu că diavolul însuși nu mănâncă muieri. Știu că e o mâncare pentru zei, dacă

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

230

dish for the gods, if the divell dress her not. But, truly, these same whoreson divels do the gods great harm in their women; for in every ten that they make, the divels mar five.

CLEOPATRA: Well, get thee gone; farewell.

CLOWN: Yes, forsooth: I wish you joy o' the worm.

[Exit.]

Re-enter IRAS, with a robe, crown, etc.

CLEOPATRA: Give me my robe, put on my crown; I have Immortal longings in me: now no more

The juice of Egypt's grape shall moist this lip:

Yare, yare, good Iras; quick. Methinks I hear

Antony call; I see him rouse himself

To praise my noble act; I hear him mock

The luck of Caesar, which the gods give men

To excuse their after wrath. Husband, I come:

Now to that name my courage prove my title!

I am fire and air; my other elements

I give to baser life. — So; have you done?

Come then, and take the last warmth of my lips.

Farewell, kind Charmian, Iras, long farewell.

[Kisses them. IRAS falls and dies.]

n-a gătit-o diavolul. Dar, zău, afurisiții ăștia de diavoli fac mare rău zeilor cu muierile lor, pentru că la fiecare zece muieri ce fac ei, diavolul le strică cinci.

CLEOPATRA: Bine, du-te acum.

ȚĂRANUL: De, așa zău: să aveți multă bucurie cu viermele.
(Iese.)

(Intră Iras cu o haină, o coroană, etc.)

CLEOPATRA: Dă-mi haina mea, și pune-mi și coroana.

Eu simt în mine râvna nemuririi;

De-acum sucul viței din Egipt

Nu va mai umezi această buză.

Grăbește, bună Iras, iute, iute.

Parcă aud pe Antoniu chemând;

Îl văd sculându-se să-mi laude fapta,

L-aud râzând de norocul lui Cezar,

Pe care zeii îl dau oamenilor

Spre a scuza mânia lor de-apoi.

Vin, soțul meu! Acum curajul meu

Să-mi dovedească dreptul la ăst nume!

Sunt foc și aer; alte elemente

Las vieții josnice. — Ei, sunteți gata?

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

231

Have I the aspic in my lips? Dost fall?
If thus thou and nature can so gently part,
The stroke of death is as a lover's pinch,
Which hurts and is desired. Dost thou lie still?
If thou vanishest, thou tell'st the world
It is not worth leave-taking.

CHARMIAN: Dissolve, thick cloud, and rain, that I may say,
The gods themselves do weep!

CLEOPATRA: This proves me base:
If she first meet the curled Antony,
He'll make demand of her, and spend that kiss
Which is my heaven to have. Come, thou mortal wretch,
[To an asp, which she applies to her breast.]
With thy sharp teeth this knot intricate
Of life at once untie: poor venomous fool,
Be angry, and despatch. O, couldst thou speak,

Veniți dar și luați-mi ultima
Căldură de pe buze. Bun rămas,
Duiosă Charmian; Iras, lung adio!
(Le sărută. Iras cade și moare.)
Ce? Am năpârca eu pe buze? – Cazi?
De te desparți așa de-ușor de Fire,
Lovirea morții e ca dezmiardarea
Iubirii, care doare și-i dorită.
Zaci dar tăcută? Dacă pieri așa
Zici lumii că nu este vrednică
Ca să iei ziua bună de la ea.

CHARMIAN: Tu nor des, crapă, plouă, să pot zice
Că zeii plâng!

CLEOPATRA: Mă dă ea de rușine.
De va-ntâlni ea pe pletosul
Antoniu, el o va-ntreba și îi
Va da sărutul care-i cerul meu.
Tu vino dar, ucigătoare iazmă,
(Pune o năpârcă pe sân.)
Și cu-al tău dinte ascuțit desfă-mi
Pe dată nodul încâlcit al vieții.

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

232

That I might hear thee call great Caesar ass
Unpolicied!

CHARMIAN: O eastern star!

CLEOPATRA: Peace, peace!

Dost thou not see my baby at my breast,
That sucks the nurse asleep?

CHARMIAN: O, break! O, break!

CLEOPATRA: As sweet as balm, as soft as air, as gentle:

O Antony! — Nay, I will take thee too: —

[Applying another asp to her arm.]

What should I stay, —

[Dies.]

CHARMIAN: In this vile world? So, fare thee well.

Now boast thee, death, in thy possession lies

A lass unparallel'd. Downy windows, close;

And golden Phoebus never be beheld

Of eyes again so royal! Your crown's awry;

I'll mend it and then play.

Sărmană tu năroadă veninoasă,

Fii mânioasă, și grăbește-te.

O de-ai putea vorbi, ca să te-aud

Numind pe Cezar necioplît măgar!

CHARMIAN: O, stea a Răsăritului!

CLEOPATRA: Tăcere!

Nu vezi la sân pe pruncușorul care

Sugând și-adoarme doica?

CHARMIAN: Piept, te frânge!

CLEOPATRA: Ce balsam dulce, lin ca aerul,

Și gingaș — O, Antoniu! — Haide, te

Iau și pe tine.

(Pune o altă năpârcă pe braț.)

Ce să mai aștept —

(Moare.)

CHARMIAN: Pe-acest ticălos pământ? — Rămas bun dar

Fii mândră, moarte, c-ai în stăpânire

Acum pe o femeie fără seamăn.

Ferestrelor plăpânde, închideți-vă,

Și auriul Phoebus nu mai fie

Privit de ochi așa de-mpărătești!

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

233

Enter the guard, rushing in.

FIRST GUARD: Where's the queen?

CHARMIAN: Speak softly, wake her not.

FIRST GUARD: Caesar hath sent, —

CHARMIAN: Too slow a messenger.

[Applies an asp.]

O, come apace, despatch! I partly feel thee.

FIRST GUARD: Approach, ho! All's not well: Caesar's
beguiled.

SECOND GUARD: There's Dolabella sent from Caesar; call
him.

FIRST GUARD: What work is here! Charmian, is this well
done?

CHARMIAN: It is well done, and fitting for a princess
Descended of so many royal kings.

Ah, soldier!

[Dies.]

Re-enter DOLABELLA.

DOLABELLA: How goes it here?

Coroana îți stă strâmb; o voi îndrepta,
Și-apoi — merg să mă joc.

(Straja se repede înăuntru.)

I STRĂJER: Regina unde-i?

CHARMIAN: Taci! N-o deștepta!

I STRĂJER: Cezar trimite —

CHARMIAN: Prea zăbavnic sol.

(Își pune o năpârcă.)

O, haide, repede! Te simt abia!

I STRĂJER: Veniți, ho! Căci aicea nu-i a bine.

L-au înșelat pe Cezar —

II STRĂJER: Dolabella.

Trimis de Cezar, e aici. Chemați-l!

I STRĂJER: Ce-i asta, Charmian? Făcut-ați bine?

CHARMIAN: Da, bine, și cum demn e de-o Regină,
Ce se coboară din atâția Regi.

Ostașule, oh!

(Moare.)

(Intră Dolabella.)

DOLABELLA: Ce se petrece-aici?

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

234

SECOND GUARD: All dead.

DOLABELLA: Caesar, thy thoughts
Touch their effects in this: thyself art coming
To see perform'd the dreaded act which thou
So sought'st to hinder.
[Within. A way there, a way for Caesar!]

[Re-enter CAESAR and all his Train, marching.]

DOLABELLA: O sir, you are too sure an augurer;
That you did fear is done.

CAESAR: Bravest at the last,
She levell'd at our purposes, and being royal,
Took her own way. The manner of their deaths?
I do not see them bleed.

DOLABELLA: Who was last with them?

FIRST GUARD: A simple countryman that brought her figs:
This was his basket.

CAESAR: Poison'd, then.

FIRST GUARD: O Caesar,
This Charmian lived but now; she stood and spake:
I found her trimming up the diadem

II STRĂJER: Sunt moarte toate.

DOLABELLA: O, Cezar, temerile tale s-au
Înfiripat prin asta: tu vii însuși
Să vezi îndeplinit cumplitul act
Pe care-ai căutat tu să-l împiedici.

(Afară: „Hei, faceți drum, drum pentru Cezar”)

(Intră Cezar cu escorta.)

DOLABELLA: Stăpâne, ești augur prea sigur: ceea
De care te-ai temut, s-a săvârșit.

CEZAR: Vitează pân' la capăt; a ghicit
Al nostru gând, și mândră ca-o Regină
Și-a croit calea ei. — Cum au murit?
Eu nu văd sânge.

DOLABELLA: Cine-a fost cu ele?

I STRĂJER: Un biet țăran ce i-a adus smochine
În coșul ăsta.

CEZAR: Otrăvite dar.

I STRĂJER: O, Cezar, adineauri Charmian
Aceasta mai trăia. Stătea vorbind.
O nimerii cum așeza coroana

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

235

On her dead mistress; tremblingly she stood,
And on the sudden dropp'd.

CAESAR: O noble weakness!

If they had swallow'd poison 'twould appear
By external swelling: but she looks like sleep,
As she would catch another Antony
In her strong toil of grace.

DOLABELLA: Here, on her breast,
There is a vent of blood, and something blown:
The like is on her arm.

FIRST GUARD: This is an aspic's trail: and these fig-leaves
Have slime upon them, such as the aspic leaves
Upon the caves of Nile.

CAESAR: Most probable
That so she died; for her physician tells me
She hath pursued conclusions infinite
Of easy ways to die. Take up her bed;
And bear her women from the monument:
She shall be buried by her Antony:
No grave upon the earth shall clip in it

Stăpânei sale moarte; tremurând
Stătea aici și-apoi căzu deodată.

CEZAR: O mândră slăbiciune! Dac-ar fi

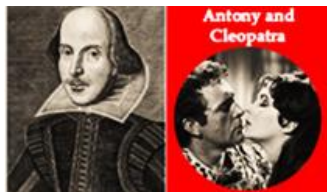
Băut otravă, s-ar vedea de afară
Prin umflătură, dar ea parcă doarme
Și-ar vrea să prindă pe un alt Antoniu
În mreaja tare-a farmecului ei.

DOLABELLA: Aici, pe sân, e sânge și-umflătură;
Și e la fel pe braț.

I STRĂJER: E urma unei
Năpârci: pe frunza de smochin
Se vede vâscul ce năpârca lasă
În văgăunile din Nil.

CEZAR: Se vede c-a murit așa, căci al ei medic
Mi-a spus că ea a cercetat mereu
Care sunt mijloacele de moarte-ușoară.
Luați-i patul, scoateți pe femei
Din mausoleu. Va fi înmormântată lângă
Al ei Antoniu. Și niciun mormânt
Pe acest pământ nu va cuprinde o

William Shakespeare
Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Adolphe Stern, 1922.**

A pair so famous. High events as these
Strike those that make them; and their story is
No less in pity than his glory which
Brought them to be lamented. Our army shall
In solemn show attend this funeral,
And then to Rome. Come, Dolabella, see
High order in this great solemnity.

[Exeunt.]

236

Pereche-așa vestită. Întâmplări
Așa de mari ca astea, îi lovesc
Pe-aceia care le fac, și-a lor istorie
Trezește-atâta milă pentru victime,
Precât și faimă pentru cel ce le-a
Făcut a fi jelite. Oastea noastră
În chip solemn va însoți această
Înmormântare. — Și apoi la Roma!
Și, Dolabella, eu las grijii tale
Orânduirea-n acest alai de jale.

William Shakespeare
 Antony and Cleopatra. Antoniu și Cleopatra. Parallel Texts.
 Translated into Romanian by Adolphe Stern, 1922.

237

Contemporary Literature Press

Bucharest University

The Online Literature Publishing House
 of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake* in One Hundred and Twenty-Three Volumes

Totalling 35,000 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
 LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Holograph list of the
 40 languages
 used by James Joyce
 in writing *Finnegans Wake*

You can download our books for free,
 including the full text of *Finnegans Wake* line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/>, <http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

CONTEMPORARY
 LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>
 The University of Bucharest. 2016